D'Angelico's
Deluxe Atlantic LE

UA Amp Emulators
Versterkers in een doosje

Yamaha Revstar
Herstart met vernieuwde lijn

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 377

Gitarist

AUGUSTUS 2022 | WWW.GITARIST.NL

StageCoach Sessions
MET MOZES ROSENBERG
Gipsyjazz met The Rosenbergs

GEORGE KOOYMANS EN FRANK CARILLO
"Lachen en gitaarspelen"

Black Beauty's voor
Jan Akkerman
Gibson eert gitaarlegende met Les Paul Custom

Tests Fender Paramount PD-220E | Source Audio Atlas Compressor | Gurus DoubleDecker MkII & SexyDrive MkII | Lâg Travel-KAE Khaya Electro

Interviews Larkin Poe | Jeff 'Skunk' Baxter | Michael Amott | Yasmin Williams | Jeff Kollman | Eagles' Timothy B. Schmit

adviesprijs € 7,50
augustus 2022 | www.gitarist.nl
00377
BP 8710966777138

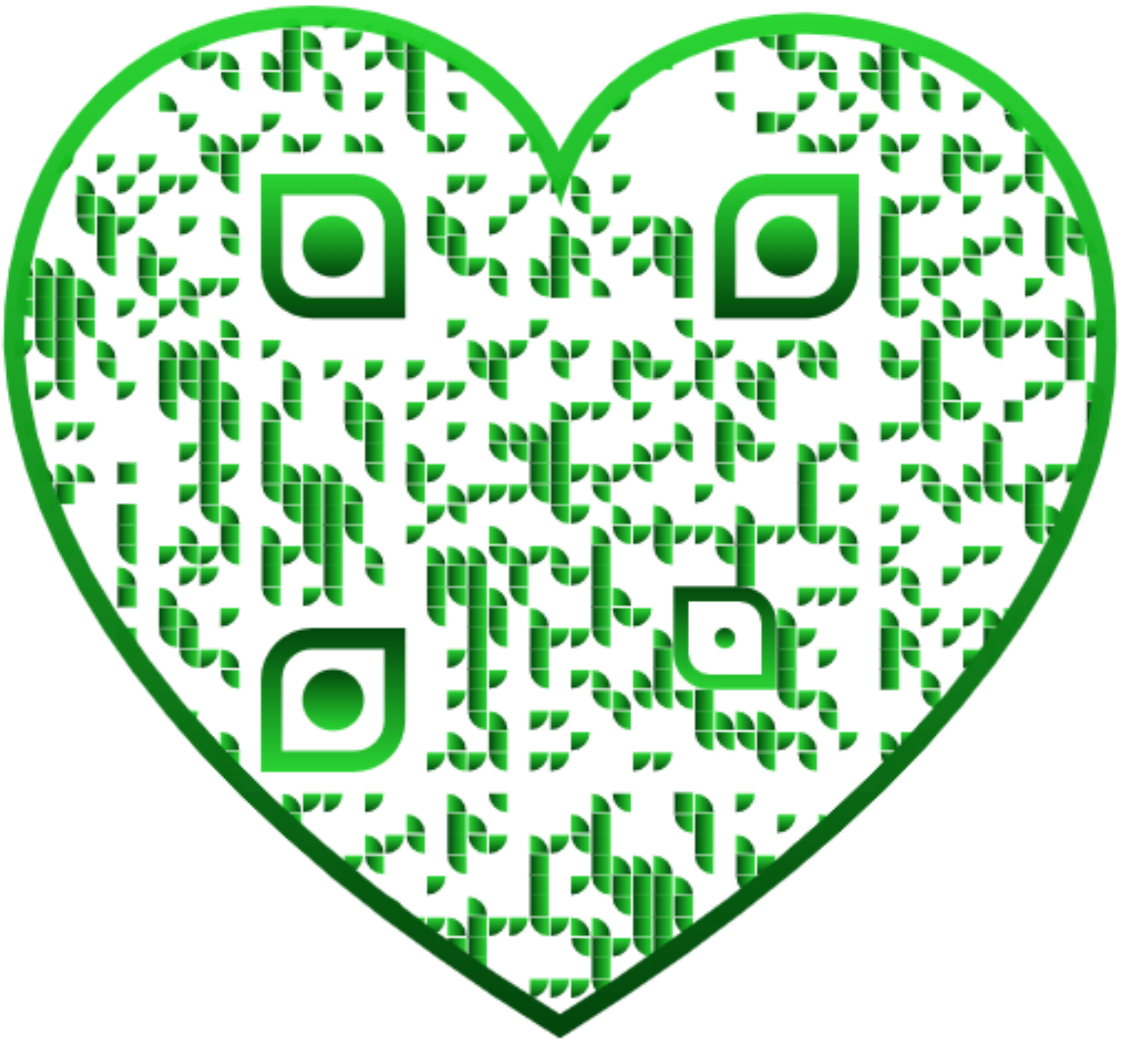

RGT1270PB-DTF
DEEP TWILIGHT FLAT

RGT1220PB-ABS
ANTIQUE BROWN STAINED FLAT

BREAK THROUGH PERFORMANCE

The reimagined 2022 RG Premium collection sports an impressive list of features highlighted by Poplar Burl tops, Ebony fretboards, DiMarzio pickups and newly introduce neck-through construction. Since its debut, the Ibanez Premium line has continually delivered creatively thought out, professional-grade instruments at an incredible value, bringing rich tone, stunning aesthetics and unrivaled playability to artists everywhere.

RGT1270PB-DTF | RGT1220PB-ABS

Wizard III 7pc Maple/Walnut neck-through / DiMarzio® pickups / Poplar Burl top / American Basswood body
Edge tremolo / Jumbo Stainless Steel frets with Premium fret edge treatment / Ebony fretboard / Luminescent side dots

PHOTO: Courtesy of Guns N' Roses

GRETSCH®

OUTLAW ORIGINAL

GUNS N' ROSES
RICHARD FORTUS
SIGNATURE FALCON™

GRETSCHGUITARS.COM

©2021 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved. Gretsch® and Falcon™ are trademarks of Fred W. Gretsch Enterprises, Ltd. and used herein under license. Bigsby® is a registered trademark of Fender Musical Instruments Corporation.

Gitarist

32e jaargang nr. 377 - augustus 2022

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl
ABN Amro: 55.87.32.720
Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests), Kevin Pasman, Chris Dekker
Eindredactie: Co Koenen
Overige redacteuren: Michiel Roelse
Gitarist.nl: Klaas Jan Stol
Verder werkten mee aan dit nummer: Rod Brakes, Dave Burrluck, Trevor Curwen, Jamie Dickson, Hein van Dongen, Jan Peter Eerenberg, Jamie Hunt, Rob Laing, Henry Yates
Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)
Uitgever: Erk Willemsen
Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Keijser 18 Mediaproducties,
tel. 020-6755308, ads@k18.nl
Boekhouding: Mirjam Berendse,
gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl
Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2022 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar
- losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)
- proefabonnement 2 edities € 12,50
- jaarabonnement € 69,90
- tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal
Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.
Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:
Mirjam Berendse
abo@gitarist.nl, 020 675 5308
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Gibson Europe

G EXTRA ONLINE

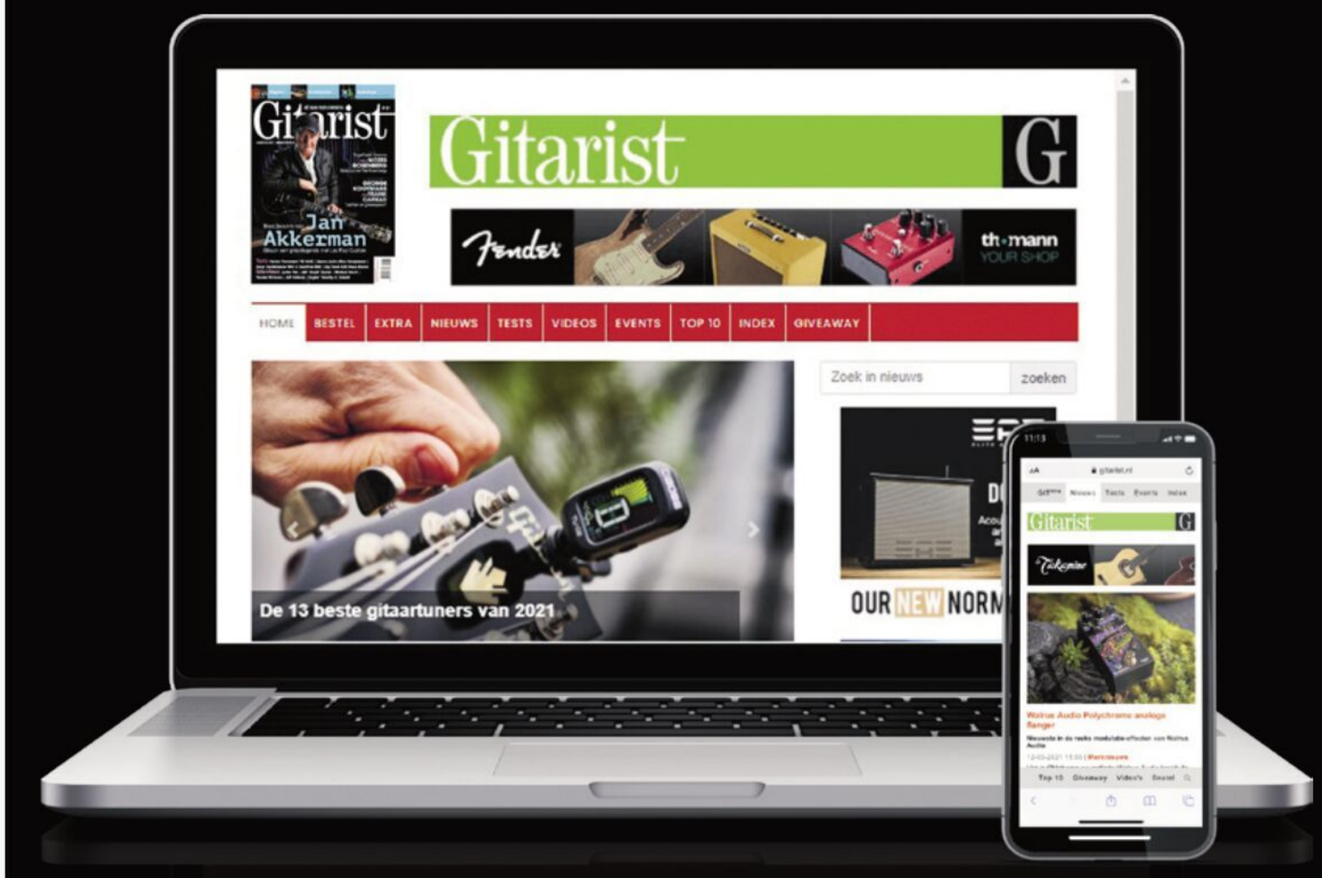

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.
- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer.
Dit zijn onze mogelijkheden:
MAGZINE.NU - READLY:
Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magzine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones.
Bij **Magzine.nu** kost de editie € 3,99.
Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

GITARISTINHOUD

NUMMER 377 | AUGUSTUS 2022

Gibson eert **Jan Akkerman** bij diens 75e verjaardag en maakte tien exemplaren van Jans geliefde zwarte **Les Paul Custom**, elk vernoemd naar een songtitel. We vroegen de gitaarlegende naar de achtergrond van dit bijzondere project. Nog zo'n legende, George Kooymans, komt onverwacht met een **Kooymans-Carillo** plaat. We spraken beide heren! De gitaar en lapsteel spelende **Rebecca** en **Megan Lovell** zijn succesvol als **Larkin Poe** op YouTube, maar zijn ook live te zien met hun soulvolle rootsrock. We spraken de zusjes in Paradiso. In **StageCoach Sessions** deze maand de **gipsyjazz** van **Mozes Rosenberg**, weer compleet met workshop en video's op Gitarist Extra. En in de testsectie o.a. twee **Revstar** MkII's van **Yamaha**, een limited edition solidbody van **D'Angelico**, drie amp-emulatiepedalen van studiomerk **Universal Audio** en overdrivepedalen van het Italiaanse boetiekmerk **Gurus**.

Features

48 StageCoach Sessions: Mozes Rosenberg
54 Bezoek Star's Music

Interviews

40 Jan Akkerman
44 Larkin Poe
46 Kooymans & Carillo

Tests

22 Yamaha Revstar RSS20 & RSP02T
28 D'Angelico Deluxe Atlantic Limited Edition
30 Universal Audio Amp Emulators
34 Fender Paramount PD-220E
36 Gurus DoubleDecker MkII & SexyDrive MkII
38 Lâg Travel-KAE Khaya Electro
38 Source Audio Atlas Compressor

Workshops

58 Niks dan licks

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken o.a. Guthrie Govan's Charvel signature, Fender nieuws, Michael Amott, Yasmin Williams, Jeff Kollman en Eagles' Timothy B. Schmit
56 De klassiekers: Fender Princeton Reverb
65 Mijn gitaarwereld: Jeff 'Skunk' Baxter

Servicedesk

63 Events
64 Abonnementsaanbiedingen

Jouw geluid

Is het je weleens opgevallen dat bepaalde eigenschappen van mensen terug te horen zijn in hun spel? Hoe iemand spreekt, en of hij introvert of extravert is? Al kan het juist ook tegengesteld zijn: een verlegen persoon die op zijn instrument opeens een krachtige stem heeft. Sound is persoonlijk.

In een tributeband moet je de klank en het spel van de opname zo goed mogelijk benaderen, maar in andere gevallen kan je klinken als jezelf. Jezelf? Misschien is het beter om te spreken van een unieke mengeling van invloeden, smaken en gear. Jan Akkerman – waarschijnlijk de meest unieke gitarist van Nederland – kan zijn invloeden zo aanwijzen. Je leest het in het interview dat we met hem hadden naar aanleiding van de Gibsons die zijn uitgekomen ter gelegenheid van zijn 75ste verjaardag. Mooi ook hoe hij de relatie tot zijn gear omschrijft: het moet een grote aantrekkingskracht op je hebben, dan is het goed. De rest zit in jezelf. Gear met aantrekkingskracht hebben we trouwens in overvloed in deze Gitarist. Ik kan alles opnoemen, maar lees vooral wat jou aantrekt.

Nog even terug naar de persoonlijke sound. Invloeden, smaak en gear spelen mee, maar ook je motoriek. Er zijn veel verschillende speeltechnieken en die zijn mede bepalend voor je klank en nootkeuze. Daarover meer in de volgende Gitarist, waarin we het gaan hebben over het ontwikkelen van speeltechniek.

Steven Faber
steven@gitarist.nl

REDACTIONEEL

G INPUT

Samenstelling: Steven Faber en Kevin Pasman

PJD Guitars bij Kauffmann's Guitar Store

Het Britse PJD Guitars maakt een serie handgebouwde tijdloze gitaarmodellen met een stevig rock & roll karakter en ze weten daarbij klassieke eigenschappen en nieuwe features te combineren.

Kenmerkend voor elke PJD zijn de geschroefde hals van geroosterd esdoorn, de matte afwerking en opvallende looks. Daarbij spelen ze snel en nauwkeurig en voelen vertrouwd aan. Het merk kiest voor boetiek pickups van Cream T en Bare Knuckle. PJD heeft drie gitaarmodellen, de Carey, St. John (hier afgebeeld) en Woodford, die elk in drie verschillende versies beschikbaar zijn. Wil je ze uitproberen, dan heeft Kauffmann's Guitar Store een ruime collectie op voorraad. **kauffmannsguitarstore.com**

Guthrie's Gitaar

Een van onze favoriete signature gitaren van een van onze favoriete gitaristen krijgt een meer betaalbare Japanse makeover.

Charvel is vanaf 2002 eigendom van Fender en past goed tussen de meer op rock gerichte Jackson gitaren en de moderne modellen van Fender, zoals de Ultra serie. Je kan de meeste Charvels, en zeker deze laatste signature van Guthrie Govan, zien als een opgevoerde en gepimpte versie van wat ooit een Stratocaster had kunnen zijn.

De Guthrie Govan Signature MJ San Dimas SD24 CM heeft vierentwintig roestvrij stalen frets en een licht afgeschuinde hiel. De hals is van geroosterd esdoorn met dubbele koolstof verstevigingen aan weerszijden van de twee-weg stelpen. De body van deze Japanse versie is van lindehout met een essen fineer.

Hoe je het ook bekijkt, de GG is gebouwd voor professioneel gebruik en Guthrie geeft zelf aan dat dit meer betaalbare Japanse model momenteel zijn nummer 1 is. En als het goed genoeg is voor Guthrie...

Elementen

De in Korea gemaakte pickups hebben dezelfde specificaties als de Amerikaanse versies en werden oorspronkelijk ontworpen door ex-Fender ontwerper Michael Frank-Braun.

Vibrato

Deze 'wide-travel vibrato', gebaseerd op het Floyd Rose ontwerp, is verzonken in de body. Het is een volledig stalen ontwerp met messing blok en een arm die je erin kan drukken en waarvan je de frictie kan afstellen.

Regelaars

Deze Tele-stijl knoppen hebben lichtgevende nummers aan de onderkant. De kleine tuimelschakelaar geeft je gesimuleerde single-coil klanken, terwijl de volumeregelaar beschikt over een treble-bleed circuit waardoor de klank helder blijft als je het volume terugdraait.

charvel.com

HALO DELAY VOOR ANDY TIMMONS

Keeley Electronics heeft de Halo delay uitgebracht die is ontwikkeld samen met Andy Timmons. Dit signaturepedaal wordt een Dual Echo genoemd, omdat het twee delay's bevat die op verschillende manieren kunnen samenwerken. De klank doet denken aan gemoduleerde tapedelay's. Beide delay's (A & B) hebben een eigen footswitch. De Halo heeft de mogelijkheid om acht presets op te slaan en je kan kiezen uit verschillende ritmische onderverdelingen. **w-distribution.de**

NIEUWE BATON ROUGE BODYSHAPE

Baton Rouge's nieuwe FJ-shape is een kleine jumbo met een ondiepe cutaway, een Flatcut Jumbo of kortweg FJ. Er zijn twee varianten die enkel verschillen in de gebruikte houtsoort voor de zij/achterkant: palissander of mahonie. Fingerstylegitaristen zullen het fijn vinden dat de hals een breedte heeft van 46 mm bij de benen topkam en dat de gitaren zijn voorzien van het Baton Rouge BR2.1P pickupsysteem met een piëzo onder het brugzadel en een tap-pickup bij het halsblok, bedoeld om percussief spel beter te versterken. **batonrougeguitars.com**

TWO NOTES REVOLT VOORVERSTERKER

De markt voor pedaalversterkers blijft groeien en ook Two Notes doet mee met de driekanaals ReVolt. Geïnspireerd door klassieke versterkers (Fender Bassman 100, Marshall JMP Superlead en een Soldano SLO 100), heeft hij bovendien een overdrive-boost circuit. Het volledig analoge signaalpad met daarin een 12AX7 buis wordt gecombineerd met Two Notes' speakerkabinetsimulatie, zodat je 'm direct kan aansluiten op een PA, audio-interface of FRFR-kabinet. **fillingdistribution.com**

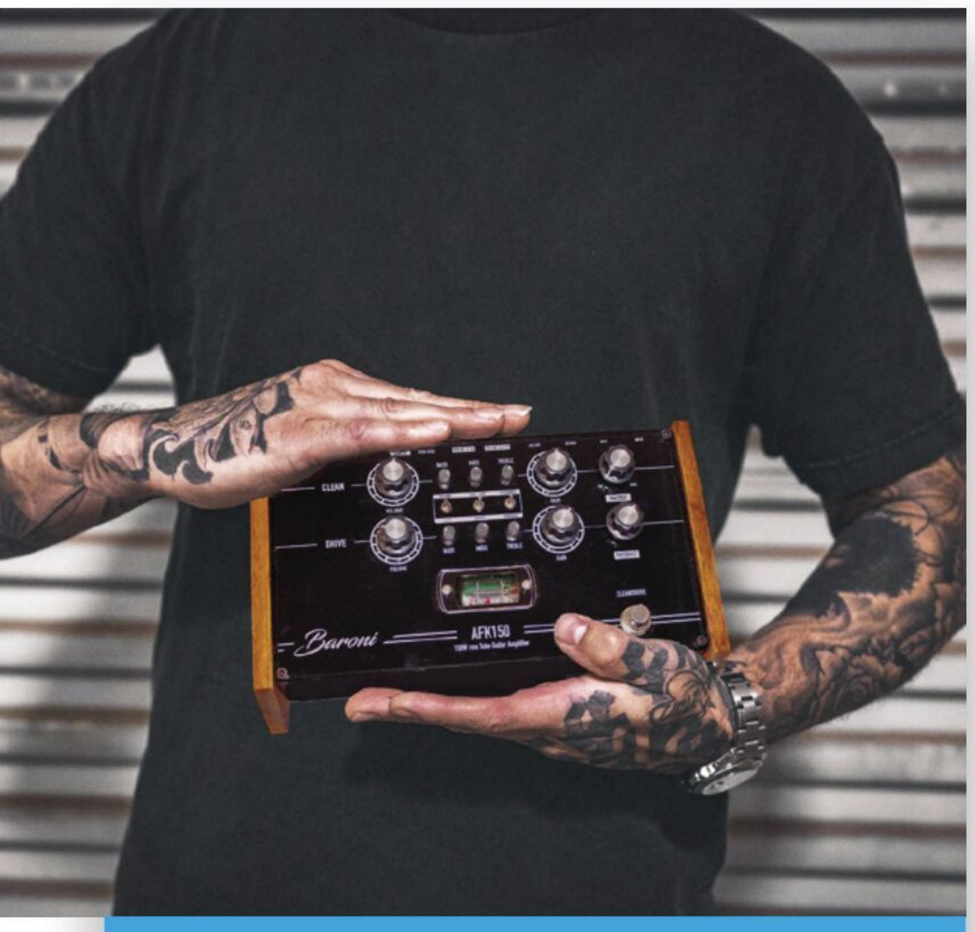

Adelijke amp

Het Italiaanse Foxgear presenteert de BARONI AFK150, een nieuwe hybride gitaarversterker in pedaalformaat.

De Baroni AFK150 is een echte 150 watt hybride gitaarversterker, met een tweekanaals buizen voorversterker. Een ECC82 buis is verantwoordelijk voor de klank, dynamiek en harmonische boventonen.

Het cleane kanaal is ontworpen om de warmte en sprankeling van de populaire vintage versterkers uit het “Blackface” tijdperk na te bootsen, terwijl het drivekanaal is gebaseerd op het Gurus Doubledecker MkII voorversterkerpedaal dat de klank van Britse vintage versterkers op authentieke wijze nabootst.

De kanalen hebben een eigen EQ-sectie, gain en volume. Een master volume- en toonregelaar completeren de instelmogelijkheden.

De AFK150 heeft een effectloop, line-out en uitgangen voor speakerkabinetten. Door de houten zijkanten af te nemen kan je ‘m eenvoudig op een pedalboard plaatsen. **sound-service.eu**

Vernieuwde akoestische Excel serie

D’Angelico heeft zijn akoestische gitaren uit de Excel serie vernieuwd. De traditioneel uitziende gitaren zijn beschikbaar in drie afwerkingen: natural, autumn burst en vintage sunset. De volledig massieve gitaren hebben een sitka sparren top en mahonie zij- en achterkant. Nieuwe elektronica is er in de vorm van Fishmans Sonitone systeem. Mooie details zijn de Art Deco inleg op de kop en de goudkleurige hardware. **dangelicoguitars.com**

Importeursnieuws: Musik Meyer heeft de distributie van Digitech op zich genomen. Naast pedalen als de Whammy en Ricochet pitch shifters, FreqOut feedback creator en het Trio+ backingtrackpedaal, valt ook het merk DOD hieronder met onder andere de Phasor 201 en Envelope Filter 440. **musik-meyer.de**

advertentie

Fender presenteert najaarsproducten

Voor de tweede helft van 2022 introduceert Fender een aantal nieuwe producten in verschillende categorieën. Het meest opvallend is de mahonie versie van de Acoustasonic Telecaster en Jazzmaster. Doordat de top ook van mahonie is, krijgt de gitaar een warme klank met nadruk op de middentonen en een warm laag.

Nog net mee te pikken in de zomer is de nieuwe Tenor Ukelele in de California Coast serie, verkrijgbaar in zwart, natural, sunburst, daphne blue, cherry en natuurlijk: surf green.

Tot slot twee kleine versterkers voor thuis: de 15 watt Pro Jonior IV SE buizencombo met heel eenvoudig alleen regelaars voor volume en tone en de Mustang LT40S modeling bureauversterker. **fender.com**

WAMPLERS METADELAY

De Metaverse is Wamplers alleskunner op delaygebied. Met elf delaysounds variërend van analog- tot tape- en flanger delays, volledig stereo signaalpad, midi bediening, regelaars voor delay, feedback, tone, mod en mix en de mogelijkheid presets op te slaan, is het een concurrent van de Strymon Timeline en Boss DD-500. De Metaverse heeft daarbij een redelijk compacte behuizing en biedt de mogelijkheid om alle parameters met een expressiepedaal te bedienen. **fillingdistribution.com**

COATING VOOR GITAARONDERDELEN

Jan Doets van Hurricane Armoury biedt de mogelijkheid om gitaaronderdelen te voorzien van een keramische coating genaamd Cerakote. De coating is heel dun (een schroef voorzien van Cerakote is nog steeds te gebruiken), slijtvast en in veel kleuren beschikbaar. Voor gitaar kan je denken aan tremoloarmen, stemmechanieken en elementkapjes. Maar ook pedalen kan je voorzien van een coating in jouw favoriete kleur. **hurricanearmoury.eu**

COMPRESSOR VAN DSM & HUMBOLDT

De ClearComp 1078 is het nieuwste pedaal van DSM & Humboldt, bekend van de Simplifier analoge versterkersimulators. Bijzonder aan deze transparante compressor is de Dynamic Threshold techniek, die het moment dat de compressor ingrijpt varieert naar het inputniveau, zodat je steeds eenzelfde gainreductie hebt.
De ClearComp 1078 is zeer uitgebreid en heeft regelaars voor level, compression, blend, ratio, release en attack en kan gebruikt worden voor verschillende instrumenten. **amptec.be**

Samenstelling: Kevin Pasman

Yasmin Williams: onorthodoxe sologitaarmuziek

Yasmin Williams ontdekte de gitaar via *Guitar Hero II*, maar is inmiddels een zeer gewaardeerde naam in de instrumentale sologitaarmuziek. Haar meest recente album 'Urban Driftwood' laat verschillende technieken en stijlen horen. Maar nog belangrijker: het laat horen dat sologitaarmuziek springlevend is.

Williams is zich bewust van haar onorthodoxe stijl: "Mijn invloeden zijn niet per se hoorbaar in mijn muziek. Ik vind het ook belangrijker hoe mensen als Jimi Hendrix en Elizabeth Cotten zich onderscheidden en wat ze uniek maakte. Ze waren niet bang om anders te zijn. In het verleden hebben mensen me wel eens verteld dat ik verkeerd gitaar speel, maar het is belangrijk voor me om te spelen zoals ik zelf wil."

Stemmen

"Mijn nummers hebben meestal een thema. Het is te vergelijken met hoe een songwriter zijn teksten ergens over schrijft. Ik gebruik alleen mijn gitaar in plaats van teksten. Een gitaar kan van zichzelf al veel zeggen en blijkbaar spreek ik graag op die manier."

Op sommige nummers zijn naast de gitaar ook instrumenten als de kalimba en de dulcimer te horen. "Vaak komt zoiets doordat ik probeer uit te vogelen hoe ik alleen moet spelen", zegt ze. "Ik heb nooit een begeleidingsband gehad, dus ik probeer uit te zoeken hoe ik verschillende stemmen op de gitaar heb.

Fingerstylegitaar is vaak een melodie met een baslijn, maar ik tap wel met de gitaar op schoot omdat ik twee melodieën tegelijk wil. Ik ben tapschoenen gaan gebruiken omdat ik meer percussie wilde, maar ik ben alleen en mijn handen hebben het druk. Het is veel proberen tot je iets hebt dat werkt."

Harpgitaar

"Mijn zessnarige gitaar is gebouwd door Eri Weigeshoff van Skytop Guitaris. Hij heeft wormgaten in de voorkant, waardoor hij afwijkend is. De achterkant en de zijkanten zijn gemaakt van spalted tramarinde en het bovenblad van teredospar. Het ziet er wat gek uit, maar hij projecteert heel goed als ik de gitaar op schoot heb.

En dan heeft ze ook nog haar opvallende harpgitaar: "Er zitten extra bassnaren op, die de gitaar een andere dimensie geven. Ik experimenteer nog steeds maar ik zou de harpgitaar graag gebruiken voor nummers die ik niet op mijn normale kan spelen. Veel harpgitaristen gebruiken hun harpgitaar voor stukken die ze op een reguliere gitaar zouden kunnen spelen, wat zijn doel mijns inziens voorbijschiet. Het wordt waarschijnlijk niet mijn hoofdinstrument, maar ik speel er graag op." (Glenn Kimpton)

Dynamisch instrumentaal album Jeff Kollman

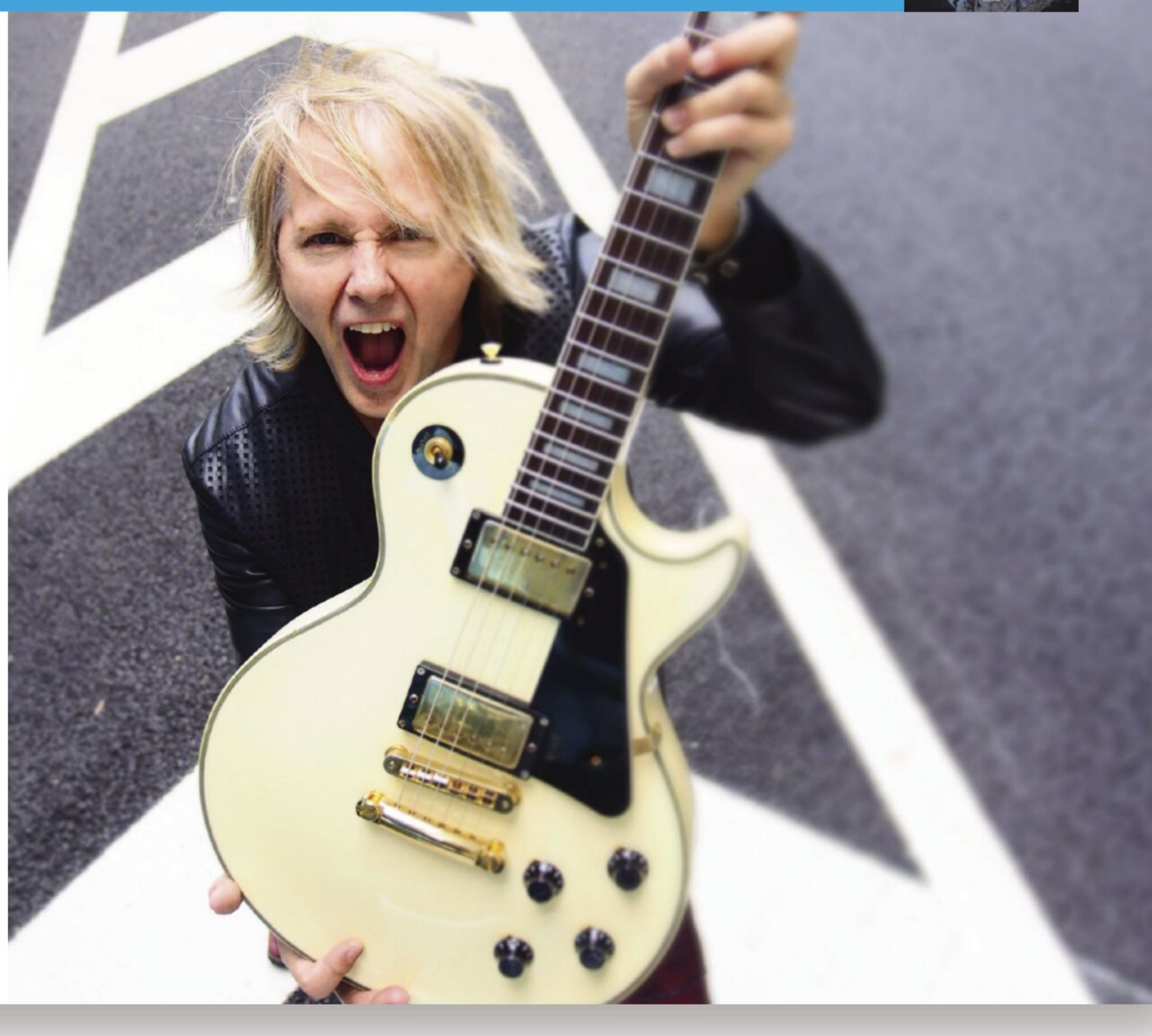

Als je van geraffineerde instrumentale rock houdt – denk aan Allen Hinds, Nick Johnston en Lyle Workman – is 'East Of Heaven' van Jeff Kollman zeer de moeite waard. Het album is dynamisch, kleurrijk en rijk aan knappe melodieën en akkoorden. Het resultaat is mooi gearrangeerde muziek waarin de gitaar centraal staat. Op opener *Loss Is A Short Lament* is Kollmans spel te omschrijven als "Gilmour meets Lukather", met veel tonale variaties uit zijn overstuurde gitaar. Op *The Mass Exodus* maakt Kollman fantastisch gebruik van de ruimte die de zachte triolengroove biedt door er een soort gitaarorkest overheen te bouwen. *Superstring Theory* heeft een toffe Dorische vibe en ritmische akkoorden die enigszins aan Satriani doen denken, hoewel Kollmans frasering en sounds meer classic rock dan hardrock zijn. *Ghostly* is een Trower-achtig nummer met mooie akkoordenwisselingen en een dynamische opbouw. Het akoestische *Insomnia* zit vol smaakvolle voicings en vloeiende fingerpicking. Het meest dynamische spel is te horen in *Isolation 2020*. (Jason Sidwell)

G STEVIG DEBUUTALBUM BONGLOARD

Subtiel is het debuutalbum van 'People Overreacting To My Behavior' van de Utrechtse garagerockers Bongloard allerminst. Stevig beukende ritmes, de wel erg felle fuzz in de gitaren van frontman Jannes van Kaam: ze vragen allemaal om een zo hoog mogelijk volume. Toch zitten er vernuftige melodieën verborgen in Van Kaams gitaarthema's en af en toe zelfs in zijn zang. En dat is precies waarmee Bongloard boven het gros van de noisy punk- en garagerockbands uitstijgt.

G GIPSYJAZZ VAN HET REINIER VOET QUARTET

Django Reinhardt wordt in deze editie genoemd door zowel Jan Akkerman als Mozes Rosenberg. Ook voor Reinier Voet is hij een belangrijke inspiratiebron: "Ik heb op mijn albums altijd wel Django tunes gespeeld, maar wilde dat deze keer niet. Maar toch: Troublant Bolero kon ik niet weerstaan." Naast twee jazzstandards en een traditional staan er acht eigen composities van Reinier Voet op dit prachtig opgenomen album Images, bijgestaan door violist Jelle van Tongeren en ritmesectie Mischa Kool op bas en Harold Berghuis, ritmegitaar.

G AGRESSIEVE COMEBACK TOXIK

'Dis Morta' is het eerste Toxik-album sinds 1989. Onnavolgbare leadgitarist Josh Christian is de enige die nog over is uit die tijd, tegenwoordig ondersteund door zijn Nederlandse oud-gitaartechnicus Eric van Druten op slaggitaar. De complexe composities en virtuoze capriolen van Christian zijn gelukkig gebleven, al is Toxik inmiddels een stuk agressiever en riffgerichter dan in de jaren tachtig. 'Dis Morta' bewijst dat technische thrashmetal met hoge zang en véél gitaarsolo's in de juiste handen totaal niet achterhaald klinkt.

Arch Enemy: een maand lang slaggitaren

‘Deceivers’ is het elfde studioalbum van de Zweedse melodieuze deathmetalgigant Arch Enemy en het tweede met voormalig Nevermore-gitarist Jeff Loomis. Gitarist en oprichter Michael Amott is blij met de samenwerking.

“Jeff is een fantastische gitarist, een teamspeler en een goede persoonlijkheid. Op tour werkt hij heel goed met ons. Het enige vervelende aan de opnamen van ‘Deceivers’ was dat Jeff zijn solo’s vanwege corona in Seattle most opnemen. Het was zoveel leuker geweest om dat face to face te doen. Dan kun je meteen reageren en veel meer spontane dingen doen, omdat je ter plekke met ideeën komt.”

Voldoening

“Een groot deel van de Arch Enemy-sound is mijn slaggitaarspel. Dat is een prominente factor op ieder album. Met de slaggitaartracks ben ik ongeveer een maand bezig, want ik neem voor de riffs twee gitaarsounds en vier gitaartracks op. Dat duurt even, maar het geeft veel voldoening als het geweldig klinkt.

Tegenwoordig ben ik lui en gebruik ik een Kemper en een aantal vaste sounds. Ik gebruik een koptelefoon als ik slaggitaar opneem: een guidetrack in één oor en een nieuw spoor in de ander. En dan probeer ik alles perfect strak te trekken. Met een cleane DI en dat re-ampen we tijdens het mixen.

Het is gewoon makkelijk om de gitaren overal op te kunnen nemen. En het scheelt een maand studiotijd in het budget. Bovendien is het wat relaxter. Als mijn arm niet doet wat ik wil, kan ik een paar dagen rust nemen en maakt het niet veel uit.

Jeff speelt zijn solo’s en wat cleane picking-stukken. Daar is hij veel beter in en ik weet dat hij dat live gaat doen, omdat ik er een melodiepartij of iets dergelijks overheen speel. Zoals het begin van *Poisoned Arrow* bijvoorbeeld. Of *Reason To Believe* van het vorige album.”

Klassieke gitaarpositie

“Voor slaggitaren blijf ik meestal bij één gitaar. Meestal mijn Dean Tyrant signature. Zo’n V-model is voor mij de perfecte gitaar om mee op te nemen. Ik neem zittend op en omdat die lagere punt tussen mijn benen rust, kom ik terecht in iets wat bijna een klassieke gitaarpositie is, met de fret-hand min of meer bij mijn gezicht. De rechterhand is ook veel rustiger op die manier. Voor een Les Paul of een Strat moet ik mijn schouder enigszins optrekken.

De solo’s zijn in een lokale studio met echte versterkers opgenomen. Meestal neem ik mijn solo’s met een Marshall op, maar op dit album heb ik een Engl Savage 120 gebruikt. Je stelt een paar versterkers en kabinetten op en dan ga je gewoon voor wat op dat moment met die gitaar het beste klinkt. Ik gebruik daarbij graag mijn Rockman Stereo Echo.” (Kevin Pasman)

Spannend nieuw Space Age Travellers-album

Voor spannende instrumentale gitaarmuziek kun je altijd op BJ Baartmans en zijn Space Age Travellers rekenen. Hun vierde album ‘Satellite Shuffle’ is volgens Baartmans’ linernotes ontstaan als een antwoord op de lockdown. Binnen twee weken hadden Baartmans, bassist Gerco Aerts en drummer Sjoerd van Bommel twaalf nieuwe nummers gearrangeerd en opgenomen. Het resultaat mag er zijn. Baartmans weet weer alles uit zijn behoorlijk natuurlijke gitaarsounds te halen. Met de mooie fusionachtige melodieën van *Sandology*, de bijna spaghettiwestern-achtige sfeer van *Who Framed Roger Flint* en de subtiele, aan Bill Frisell herinnerende partijen van *Monk’s Mood* en afsluiter *The Waiting* als hoogtepunten.

Zoals gebruikelijk weten The Space Age Travellers invloeden uit de jazz, de surfrock en de wereldmuziek op een volkomen spontane manier bij elkaar te brengen zonder dat het resultaat nadrukkelijk bij een van die stijlen ondergebracht kan worden. ‘Satellite Shuffle’ is precies wat het zelf wil zijn.

G VOLWASSEN DERDE ALBUM SPENCER MACKENZIE

Spencer Mackenzie is pas 22, maar ‘Preach To My Soul’ is al zijn derde album en de Canadese zanger/gitarist klinkt volwassener dan je op die leeftijd zou verwachten. Zijn sound bevat gelijke delen soul en blues met hier en daar wat flarden rock. Hij kiest zijn momenten als leadgitarist goed uit en het is indrukwekkend hoe hij soms korte lead-gitaarfills in zijn slagpartijen verwerkt. Maar de meeste indruk maken nog wel de composities van Mackenzie.

Atiba Jefferson

G DE TOEGENOMEN DYNAMIEK VAN BLACK MIDI

Black Midi voor het eerst horen is een bijna desoriënterende ervaring. Flarden mathrock, jazzrock, postpunk en prog worden schijnbaar willekeurig en in rap tempo op de luisteraar afgevuurd. Het is echter ontzettend knap hoe het Britse trio de muziek bij elkaar houdt. Hun derde album ‘Hellfire’ is dynamisch hun meest interessante. Frontman en gitarist Geordie Greep wisselt behendig van jazzy melodieën naar woest rockgeweld. Sommige stukken klinken bijna toegankelijk, maar er is voldoende ruimte voor instrumentaal vuurwerk.

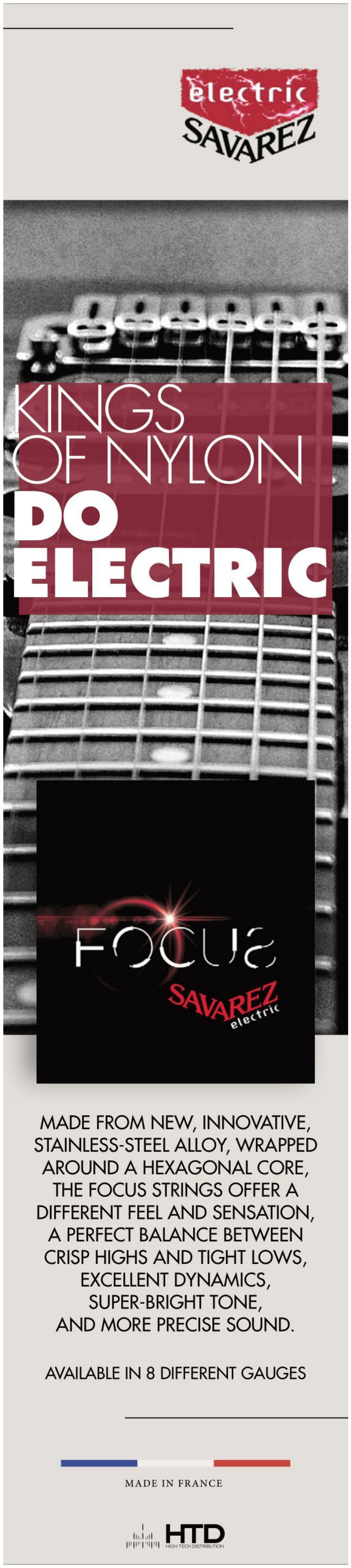

Kirk Fletcher in de moederkerk voor soul

Mitch Conrad

Terwijl de lockdowns bijna overal ter wereld versoepeld werden, besloot Kirk Fletcher terug naar zijn roots te gaan en een nieuw album op te nemen. Zijn zoektocht naar de juiste opnamelocatie eindigde bij de Fame Studios in Muscle Shoals, Alabama. “Fame is de moederkerk voor soulmuziek”, vertelt Flechter ons. “In datzelfde gebouw namen fantastische mensen als Otis Rush en Aretha Franklin hun beste werk op. Mijn nummers móésten daar ook heen.”

De all-starcast aan muzikanten om Fletcher heen bestaat onder meer uit toetsenist Reese Wynans, bassisten Travis Carlton en Randy Bermudes, trompettist Mark Pender, saxofonist Joe Sublett en nog meer gerenommeerde sessiemuzikanten. Fletchers kenmerkende gospelachtige bluessound domineert de tien nummers op ‘Heartache By The Pound’. “Ik wilde een bluesplaat maken, dus ik ging zitten en liet de nummers toe om de boel over te nemen”, stelt Fletcher. “Ik ben een bluesman en ik schrijf over het leven. Dat is het concept.”

Het album schiet uit de startblokken met het soulvolle *Shine A Light On Love*, waarbij elke regel tekst aan elkaar verbonden wordt door Kirks smaakvolle gitaarwerk. “Elke keer dat ik een gitaar oppak, speel ik vanzelf met veel soul”, zegt hij. Liefhebbers van rokerige, donkere blues zullen genieten van nummers als *Night By Myself* en de langzame ballade *I Can’t Find No Love*. De productie is geweldig, het gitaarwerk staat centraal en de nummers zijn zeer sterk. Een uiterst vermakelijk album. (David Mead)

Twee nieuwe albums Eric Johnson

‘The Book Of Making’ en ‘Yesterday Meets Today’ zijn de twee nieuwe albums van Eric Johnson. Ze hebben beide negen nummers en variëren van bewerkte oude demo’s tot gloednieuwe muziek. Johnsons frasering, akkoordenwisselingen, verfijnde melodieën en kenmerkende gitaarsounds zijn volop aanwezig. Het geheel klinkt nieuw, maar tegelijkertijd heel vertrouwd. Hoogtepunten van ‘The Book Of Making’ zijn opener *Soundtrack Life*, de prachtige akkoordenwisselingen en gitaararrangementen van *Floating Through This World*, de geweldige stapelende pentatonische toonladders van *Just To Be With You* en het met Christopher Cross geschreven *Another One Like You*. ‘Yesterday Meets Today’ heeft de bluesrocker *Move On Over*, de shuffle-vibe van het titelnummer, het fusion-achtige *Maha* en de bluessandard *Sitting On Top Of The World*. (Jason Sidwell)

Max Crace

Vigier excelleert op derde album Summer Storm

Je staat er soms niet bij stil, maar de meeste gitaarbouwers zijn zelf natuurlijk ook gewoon muzikanten. Summer Storm is de band van Patrice Vigier en natuurlijk staat hun derde album ‘Sonic Flame’ vol met Vigier gitaren, al dan niet met frets. Patrice Vigier is als gitarist nadrukkelijk beïnvloed door de grote rockbands uit de jaren zeventig, maar de frisse, moderne productie geeft ‘Sonic Flame’ een nadrukkelijk eigentijds karakter. Daar helpt de prima stem van nieuwe zanger Steeven Corsini ook aan mee. Maar de hoogtepunten zijn de solo’s van Vigier. Ze voelen gecomponeerd en geïmproviseerd tegelijk aan. Bovendien hebben de meeste solo’s een vrij clean, organisch geluid dat meer overstuurt naarmate Vigier harder aanslaat.

Timothy B. Schmit

‘Ik speel precies goed genoeg gitaar om te schrijven’

Timothy B. Schmit is vooral bekend als de bassist en zanger bij de Eagles. Onlangs verscheen zijn zevende soloalbum ‘Day By Day’, waarop de gitaar de basis is en hij daarom ook als gitarist te horen is. We spraken hem tijdens de recente Eagles-tour over de totstandkoming van het album.

“Mijn nummers beginnen eigenlijk bijna altijd op akoestische gitaar”, licht Schmit toe. “Maar vaak hoor ik wel al een baslijn in mijn hoofd. Ik speel al net zo lang gitaar als bas en eigenlijk speel ik precies goed genoeg gitaar om te schrijven.

Soms laat ik mijn gitaar in de opnamen staan. Maar alleen als het niet te moeilijk is, als er een speciale sfeer nodig is of als het een beetje rommelig mag zijn. Gelukkig heb ik wat goede vrienden die goed gitaar spelen. Dit keer speelden Jackson Browne, Lindsey Buckingham, John Fogerty en drummer Jim Keltner mee.

Meestal begin ik met gitaar, een Martin D-28. Soms gebruik ik een oude Epiphone voor een helder Gibson-geluid. Mijn studio gebruik ik vooral als ruimte om te schrijven; ik zet de opnameapparatuur pas aan als ik wat heb. Normaal gesproken is dat eerst een gitaarpartij die als guidetrack voor de leadzang fungeert. Daarna bouw ik het op en is het nooit zeker of die partij blijft staan. Vaak gebruik ik een drummachine om de baspartij over te spelen. De echte drums komen dan later.”

Tweede natuur

“Ik heb er altijd veel lol in om meerdere bassen te proberen. Ik heb een paar Fender J’s uit de jaren zestig die ik veel gebruik, maar een aantal songs speel ik op een Höfner vioolbas, ook uit de jaren zestig. Dat is soms een uitdaging, want de snaren en posities klinken onderling niet coherent. De snaren zitten dicht op elkaar, dus soms speel ik met mijn duim, soms met plectrum en soms met vingers of nagels.

Als ik gitaar en bas speel op de opnames, doe ik dat apart van de zang. Dan moet ik mezelf de baslijn echt aanleren en dan nog samen met de zang perfectioneren. Hoe makkelijk dat is, hangt af van het nummer en de zang- en baslijnen. Vanaf mijn eerste rockband op de middelbare school zing en bas ik al, dus dat is een tweede natuur geworden.” (Chris Dekker)

Rob Bakker

SNEEUWHITJE

Veel eendagsvliegen in de popmuziek denken dat één hit hun definitieve doorbraak betekent. Maar net zoals in de supermarkten het grootste deel van de nieuwe producten binnen een jaar weer verdwenen is, is een hit in veel gevallen het begin en direct ook het einde van een muzikale carrière.

Gitarist Snowy White scoorde in 1984 een wereldhit met het - inderdaad prachtige - nummer *Bird Of Paradise*, met akkoordversieringen in de stijl van Hendrix en twee fraaie solo's waarin de White's grote voorbeeld (en vriend) Peter Green doorklinkt. Tien jaar later werd het nummer opnieuw een internationale hit, nadat onze eigen (?) KLM had besloten *Bird Of Paradise* te gebruiken voor een wereldwijde reclamecampagne.

White is bepaald geen hitmachine en dat besefte hij zelf ook heel goed toen ik hem lang geleden interviewde. Sterker nog: het is een wat stille man die al zijn hele leven op dezelfde gitaar (een Les Paul Goldtop uit 1957) en over dezelfde versterker (een Vox AC30) speelt. Dat hij voor het interview in de meest aftandse Mercedes stationcar die ik ooit heb gezien aan kwam rijden, past helemaal bij dat beeld.

Dat hij niet kan zingen wist hij in al zijn bescheidenheid zelf ook wel. Zijn plotselinge succes vond hij daarom verwarrend en hij maakte zich zorgen of hij gewoon zou kunnen blijven doen

wat hij deed. En dat is de blues spelen als geen ander. En misschien af en toe touren met grote namen, want dat kon hij ook. Om maar wat te noemen: tot hij begin jaren tachtig moest kiezen tussen Thin Lizzy en Pink Floyd (als tweede gitarist) speelde hij enkele jaren met beide tegelijk. Tot diep in deze eeuw tourde hij met Roger Waters de hele wereld rond. We hebben misschien allemaal wel eens gesoleerd in onze slaapkamer over Pink Floyds *Comfortably Numb*, maar Snowy White deed dat voor 350.000 mensen tijdens het The Wall: Live in Berlin-concert.

Maar goed, de blues... Wat mij betreft is Snowy White een van de beste Britse bluesgitaristen ooit en dat wil heel wat zeggen, gezien de concurrentie. Ik ben verslaafd aan zijn wat nasale, halfcleane gitaarsound en zijn relaxte, melancholieke frasering. Binnenkort een nieuw album, hopelijk voor Snowy zonder hit.

Michiel Roelse

TALKBOX

Met welke gitarist (dood of levend) zou je graag samen spelen?

Wojtek Justyna, gitarist
"Spelen met een muzikant die je bewondert is altijd buitengewoon spannend en dodelijk eng. Om hun geluid van dichtbij te ervaren, hun groove te voelen en muzikaal met hen om te gaan is opwindend en inspirerend. Voor ons gitaristen is de keuze snel gemaakt, de enige echte Jimi Hendrix natuurlijk! Wacht, kan ik nog van gedachten veranderen? Prince!"

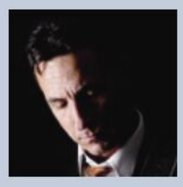

Michiel Roelse, redacteur
"Ik had graag samengespeeld met Alvin Lee (Ten Years After), die als een bluesy kanonskogel doorbrak na zijn optreden op Woodstock. Hij was mijn held, ook toen ik nog kind was. Zijn combinatie van blues, jazz, country en rock en zijn razendsnelle spel had ik graag eens van dichtbij gehoord of gezien. Ik interviewde Alvin Lee een jaar voor zijn dood en had de kans hem te ontmoeten als ik op weg naar een show van mijn band een (flinke) omweg zou maken via Tilburg, waar hij optrad. Ach, dacht ik, dat doe ik de volgende keer wel. Helaas zou die volgende keer er niet meer komen."

Steven Faber, redacteur
"Twee gitaristen die samen een jazzstandard spelen, dat stel ik me er dan bij voor, maar met wie? Mijn grootste helden laat ik even voorbij gaan. Daar geniet ik dan wel als luisteraar van. Maar er is er een die in me op komt, de Belgische Philip Catherine. Wat zou het fantastisch zijn, zijn zingende toon naast je te horen in een improvisatie die, reagerend op de ander, alle kanten op kan gaan en een verhaal vertelt van begin tot eind. Ja, dat zou onvergetelijk zijn."

Gigantische boxset Robert Fripp

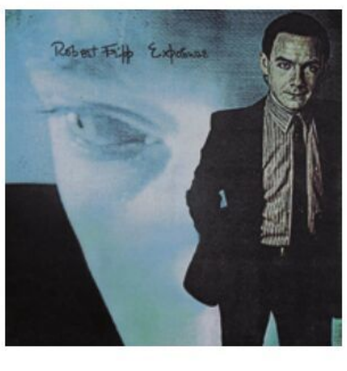

Op vijfentwintig cd's, drie audio-dvd's en vier audio Blu-rays verkent 'Exposures' het solowerk van Fripp van tussen 1977 en 1983. Nadat King Crimson midden jaren zeventig met pauze ging, verhuisde Fripp naar New York en werkte hij met onder meer David Bowie, Peter Gabriel en Blondie. Tevens nam hij drie soloalbums op: 'Exposure', 'Under Heavy Manners/God Save The Queen' en 'Let The Power Fall', die ook in de box te vinden zijn. Steven Wilson tekende voor de remixen, inclusief Dolby Atmos-versies. Verder veel studio-outtakes en 68 uur aan Frippertronics. Niet voor iedereen, maar voer voor liefhebbers. (David Mead)

VOX MINI GO

PORTABLE MODELING GUITAR AMPLIFIER

- Portable, at home, on the street and at a concert venue
- Compact, light and mobile battery powered
- Powerful and realistic amp models (based on Cambridge50 technology)
- Vocoder for talking modulation effects and many more onboard effects
- Mic input, AUX input, a headphone jack and a rhythm machine
- Onboard looper on the VOX MINI GO 10 and VOX MINI GO 50

VOX MINI GO 3 - 1x 5“, 3W, Amp/FX Modeling, tuner, 33 ritmes
VOX MINI GO 10 - 1x 6,5“, 10W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme
VOX MINI GO 50 - 1x 8“, 50W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme

www.voerman.nl

Voerman & Meyer

WORLD OF WHAMMY™

DigiTech®

In the wide world of pitchshifting,
DigiTech Whammy pedals are the undisputed standard.

The right Whammy for every wish:
Whammy DT, the luxury version including drop/raised tuning.
Original Whammy in the 5th generation, Bass Whammy especially for woofers,
The DROP for down tuning and Ricochet, the Whammy in single pedal format.
Whammy by DigiTech – the real deal!

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER GmbH · MUSIK MEYER Benelux · Industriestraße 20 · 35041 Marburg · Germany · www.musik-meyer.de/benelux

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

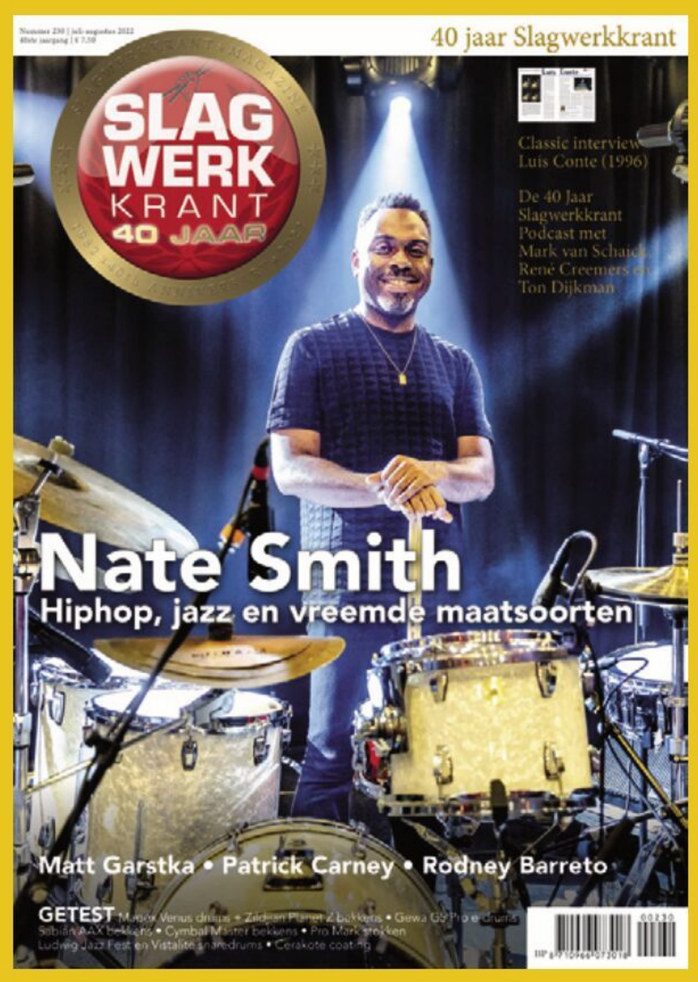

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | de INZET uitgeverij | Interface voor muzikanten en producers

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

ARABLE

th·mann

Yamaha Revstar **RSS20** & **RSP02T**

Herstart voor

Zeven jaar na zijn debuut krijgt Yamaha's Revstar-serie een grondige make-over zonder iets van zijn originele stijl te verliezen. De next level? Laten we het bewijs onderzoeken.

tekst **Dave Burrluck** foto's **Phil Barker**

Rivalen

- Epiphone Les Paul Studio
- Epiphone 1961 Les Paul SG Standard
- PRS SE 24-08 Standard
- Reverend Sensei

GITARIST EXTRA

Video van de test op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

Revstar

De Standaard en Professional modellen gebruiken roestvrijstalen jumbofrets

Yamaha lanceerde de Revstar-reeks oorspronkelijk in 2015 na een lange voorbereiding. De prototypes daarvan gingen zelfs de wereld rond om door experts te worden geëvalueerd, dus Yamaha heeft in de ontwerpfase kosten noch moeite gespaard. De serie was dan ook indrukwekkend, maar bleef wat statisch, ondanks dat er af en toe een extra model werd toegevoegd. Misschien ook omdat er geen bekende artiesten aan gekoppeld werden. Dat is vreemd omdat we weten dat er via Yamaha Artist Services (YASLA) in Los Angeles een fors aantal custom Revstars voor bekende artiesten is gemaakt, maar die zijn om onbekende redenen nooit in grote aantallen in productie genomen en zijn zelfs buiten de publiciteit gehouden. Daarbij bleek Yamaha met het Revstar-platform als uitgangspunt allerlei verschillende kanten op te kunnen.

We hoeven er niet aan te twijfelen dat er zeven jaar aan feedback in deze Mk II-modellen is verwerkt. Dat is typisch Yamaha: een langzaam opererende, internationale corporatie die zich niets aantrekt van de waan van de dag. Qua uiterlijk lijken de nieuwe modellen op de oude, maar zo'n beetje elk detail is wel aangepast en/of verbeterd. De reeks is ook vereenvoudigd en opgedeeld in Element-beginnersmodellen, middenklasse Standards (gemaakt in Indonesië) en *made in Japan* Professional-modellen. Wij kijken naar de Standard RSS20 en Professional RSP02T.

Ontwerp

Laten we bij de body beginnen. Die heeft de oorspronkelijke Revstar-contour, die weer duidelijk is geïnspireerd op de klassieke Yamaha SG (en misschien een beetje op de grotendeels onbekende Super Flighter uit 1977), maar is iets groter en de mahonie body is deels hol. Onze testmodellen hebben een dunne (6 mm) esdoorn top. Die wordt bij de RSP02T versterkt door twee strips van grafiet, één tussen de brug en het staartstuk en de ander erachter.

Net als bij de oorspronkelijke Revstars is de body als bij een Strat afgeschuind, maar de hals is gelijmd en niet geschroefd, en volgt het Gibson-protocol voor wat betreft de mensuur. In de body loopt de hals door tot onder het halselement. Verder wordt die hals - van drie delen mahonie - ook hier extra versterkt door twee strips van grafiet die de halspen flankeren. De RSP02T is behandeld met Yamaha's Initial Response Acceleration (IRA) "dat specifieke vibraties toepast om het instrument een 'ingespeelde' sound te geven".

Voor de meeste bespelers zullen de roestvrijstalen jumbofrets een verbetering zijn. De toetsradius van beide modellen is 305 mm (12 inch). Beide modellen hebben een binding langs de bovenkant van de body, toets en kop, met kleine, ingelegde positiemarkeringen.

Beide gitaren hebben een tune-o-matic-type brug, met een stopstaartstuk voor de met VH5 humbuckers uitgeruste RSS20 en een trapezestaartstuk voor de RSP02T met zijn P-90's. Net als bij de oorspronkelijke serie hebben we hier niet meer dan een volume- en een toonregelaar, waarvan je de laatste kunt uittrekken voor de Focus Switch, een nieuwe uitvinding (waarover zo meteen meer). De vijfweg elementschakelaar heeft naast de gebruikelijke brug-, beide en halsselectie twee licht uit-fase klinkende combinaties in posities 2 en 4.

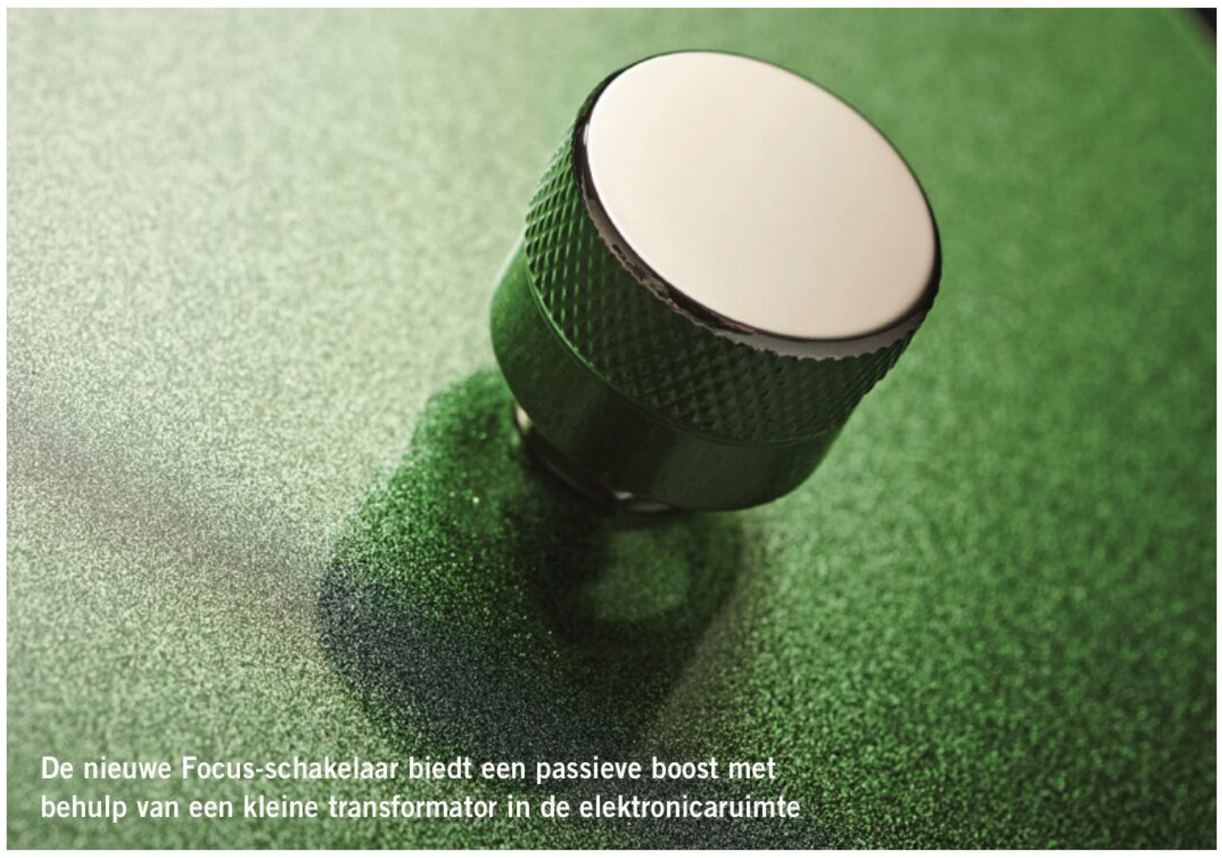

De nieuwe Focus-schakelaar biedt een passieve boost met behulp van een kleine transformator in de elektronicaruimte

De praktijk

Lichte gitaren lijken momenteel een trend, maar ondanks het feit dat hun body's deels zijn uitgehold zijn de nieuwe Revstars enigszins aan de zware kant. In het gebruik voelen deze gitaren minder groot aan dan ze zijn. Waar je met kloppen bij de meeste uitgeholde gitaren kunt ontdekken waar de holtes

YAMAHA
REVSTAR RSS20

Richtprijs: € 944,- (incl. gigbag)
Land van herkomst: Indonesië
Type: solidbody elektrische gitaar met twee cutaways
Body: deels uitgehold, mahonie met dun esdoorn bovenblad
Hals: 3-delig mahonie met grafietversterking, gelijmd
Mensuur: 629 mm
Topkam/breedte: zwart synthetisch/42 mm
Toets: palissander met enkele binding en imitatieparelmoeren inleg, 304-mm (12-inch) radius
Frets: 22, jumbo, roestvrij staal
Hardware: tune-o-matic-achtige brug en stopbar, gegoten en gesloten stemmechanieken - verchroomd
Snaarafstand/brug: 52,5 mm
Elektronica: 2 door Yamaha ontworpen VH5 humbuckers met kapje, 5-standen elementkeuzeschakelaar, volume- en toonregelaar (met push/pull Focus Switch-boost)
Gewicht: 3,69 kg
Opties: geen
Reeksopties: de Element RSE20 met twee humbuckers is een stuk goedkoper dan de RSS20 en heeft ongeveer dezelfde specificaties behalve een Dry Switch in plaats van de Focus Switch
Linkshandige exemplaren: de RSS20L in Swift Blue of Black
Afwerkingen: Flash Green (zoals getest), Black, Hot Merlot, Sunset Burst, Swift Blue, Vintage White - hoogglans polyurethaan voor body, zijdeglanslak voor achterkant hals
DISTRIBUTIE: Yamaha Music Europe Branch Benelux, Nieuwegein
WEBSITE: nl.yamaha.com

De RSS20 is uitgerust met VH5 humbuckers die gebruikmaken van alnico V magneten

YAMAHA
REVSTAR RSP02T

Richtprijs: € 2298,- (incl. koffer)
Land van herkomst: Japan
Type: solidbody elektrische gitaar met twee cutaways
Body: deels uitgehold, mahonie met dun esdoorn bovenblad
Hals: 3-delig mahonie met grafietversterking, gelijmd
Mensuur: 629 mm
Topkam/breedte: zwart synthetisch/42,1 mm
Toets: palissander met enkele binding en imitatieparelmoeren inleg, 304-mm (12-inch) radius
Frets: 22, jumbo, roestvrij staal
Hardware: tune-o-matic-achtige brug en stopbar, gegoten en gesloten stemmechanieken - vernikkeld
Snaarafstand/brug: 52,5 mm
Elektronica: 2 door Yamaha ontworpen VH5 soapbar singlecoils, 5-standen elementkeuzeschakelaar, volume- en toonregelaar (met push/pull Focus Switch-boost)
Gewicht: 3,86 kg
Opties: geen
Reeksopties: de andere in Japan gemaakte modellen zijn de met twee humbuckers uitgeruste RSP20 in Moonlight Blue, Sunset Burst en Swift Blue, en de RSP20X in Rusty Brass Charcoal
Linkshandige exemplaren: nee
Afwerkingen: Swift Blue (zoals getest), Crisp Gold, Sunset Burst - hoogglans polyurethaan voor body, zijdeglans voor achterkant hals

Deze gitaren proberen niet een 'betere' uitvoering van een klassiek ontwerp te zijn: ze doen hun eigen ding

zitten, lukt dat met deze Revstars niet. Ze voelen massief aan, en dan op de goede manier. We denken dat de 'semi'kant van het ontwerp eerder bedoeld is om de klank van deze gitaren meer diepte en resonantie mee te geven, zoals je die hoort bij veel duurdere gitaren die van een lichte houtsoort gemaakt zijn. Hoe dan ook, zittend of staand bespeeld zijn het comfortabele instrumenten.

Het is duidelijk dat aan de hals ook een en ander veranderd is. Ten eerste is de achterkant afgewerkt met een soepele zijdeglanslak. De topkam is iets smaller geworden en meet nu 41,9 mm, wat geldt voor beide gitaren. Ook voelt de hals minder groot in de hogere posities dan je op grond van de afmetingen zou verwachten. En zoals we al eerder zagen voel je nauwelijks verschil tussen beide modellen, ondanks het aanzienlijke prijsverschil. Er is in elk geval geen sprake van dat de ene veel duurder lijkt dan de andere.

Als de gitaren zo op elkaar lijken, zou je verwachten dat ze ook hetzelfde zouden klinken. Als we beginnen met de met humbuckers uitgeruste RSS20 worden we getrakteerd op een standaard, niet al te krachtige Gibson-sound. De gitaar klinkt mainstream in de zin dat het brugelement rauw en stevig is. Het halselement zet daar een ronde, vocale toon tegenover - als een PAF maar dan wat voller in het hoog. De tussenstand is precies wat je verwacht, terwijl positie 2 wat meer hoog heeft met een vermoeden van uit-fase neuzigheid. Positie 4 heeft hetzelfde karakter maar dan wat dikker en, met beide pickups geselecteerd, klinkt het alsof je het volume van het halselement van een Les Paul iets terugdraait. Beide gitaren zijn voorzien van een hoog doorlatend circuit (de zogenaamde treble-bleed) waarbij het terugdraaien van het volume niet direct resulteert in minder hoog in het geluid.

Gaan we naar de RSP02T met zijn soapbars dan horen we een soortgelijke sound als bij de RSS20, maar dan met iets meer singlecoilkarakter, wat zorgt voor minder volheid en meer scherpte. Draaien we het volume iets terug, dan wordt de klank een fractie dunner en dat leent zich prima voor akkoordenwerk en arpeggio's. In het algemeen klinkt deze gitaar duidelijk en dat heeft naast de elementen natuurlijk ook te maken met de constructie. Aangesloten op een versterker met weinig vermogen en het volume op driekwart klinken beide Yamaha's prima.

Met de Focus Switch ingeschakeld op de RSS20 klinkt de gitaar nog voller en daarbij minder duidelijk in het hoog. Yamaha claimt dat het om een passieve boost gaat en zo klinkt het ook: alles wordt een beetje harder, behalve de hoogste frequenties. Alsof je op je eigen gitaar de boost intrapt en tegelijk iets hoog uit je geluid draait of

Net als de originele Revstars hebben beide gitaren een mooi gevormde hiel

zelfs als een wahpedaal dat in één stand gehouden wordt.
Je komt ermee in de buurt van die vette Santana-sounds, maar wij vragen ons af of het niet te dik wordt; niet iedereen is fan van een dergelijk gebrek aan helderheid. De Focus Switch laat de RSS20 klinken alsof er een supergewonden, 15-kohm humbucker aan het werk is en zelfs een DiMarzio Super Distortion klinkt duidelijker dan dat. De knetterende high-gain sound vonden we dan wel weer erg mooi klinken. Kortom, de RSS20 heeft een enorme sound, zeker in positie 2 met dat extra midden en de een zal dat geweldig vinden, en de ander helemaal niks. Wij zijn er nog niet uit...

Conclusie

Het valt niet mee om internationaal te scoren met een nieuw gitaarontwerp en dat is precies de reden dat veel merken zich beperken tot de bekende designs die in veel gevallen al meer dan een halve eeuw oud zijn. Revstar heeft de gitaarwereld niet echt op zijn kop gezet, maar het waren wel degelijk al goede gitaren en de nieuwe versies zijn nog beter geworden.

We geloven niet dat het uithollen van delen van de body is gedaan om de gitaar minder zwaar te maken. De gitaren die wij getest hebben waren in elk geval niet aantoonbaar lichter dan die van de eerste generatie en licht van gewicht zijn ze ook niet. Ze zijn niet te zwaar, dat is het enige.
Of het daarmee te maken heeft, durven we niet te zeggen, maar beide gitaren hebben een responsiviteit die je verwacht van duurdere instrumenten. Beide gitaren hebben als extra de grafieten halsversteviging en frets van roestvrij staal. De RSP02T is een verfijnder instrument dat de concurrentie in zijn prijsklasse en daarboven makkelijk aankan.

Beide Revstars klinken goed en hebben diverse zeer bruikbare, mainstream geluiden in de aanbieding en de vijfstandenschakelaar is met de configuratie van twee elementen een wat onverwachte, maar welkome toevoeging. Het treble-bleedcircuit helpt bij lage volumes helderheid te behouden.

Een van de slogans waarmee de oorspronkelijke Revstars aan de man gebracht werden, was ‘Net anders genoeg’ en dat geldt nog steeds voor deze modellen van de tweede generatie. Ze proberen niet een ‘betere’ uitvoering van een klassiek ontwerp te zijn. In plaats daarvan doen ze hun eigen ding en dat past bij Yamaha, net als hun uitstekende bouwkwaliteit en unieke uitrusting.

YAMAHA REVSTAR RSS20

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Mooi en resonant ontwerp, goed gebouwd en vol bruikbare geluiden; de Focus Switch zal niet bij iedereen in de smaak vallen

YAMAHA REVSTAR RSP02T

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Mooi en verfijnd Japans ontwerp met een eigen geluid. Wel een stuk duurder dan de RSS20, dus probeer beide voor je een keus maakt

Paradijs voor Muzikant

IN

BRUSSEL

Stars Music

SUPERSTORE

Gitaren en Basgitaren

Versterkers en Effecten

Digitale piano's

Synthesizers en Machines

Home studio

DJ

RUE DU MIDI 145 - 1000 BRUSSEL

+32 (0) 26 81 13 38

3 4 48 ANNEESSENS

P ROUPPE-FONTAINAS ACHTER DE WINKEL

STARS-MUSIC.BE STAR'S MUSIC BRUXELLES STARS.MUSIC.BRUXELLES

HOME OF
GUITARS, BASSES,
PEDALS & AMPS

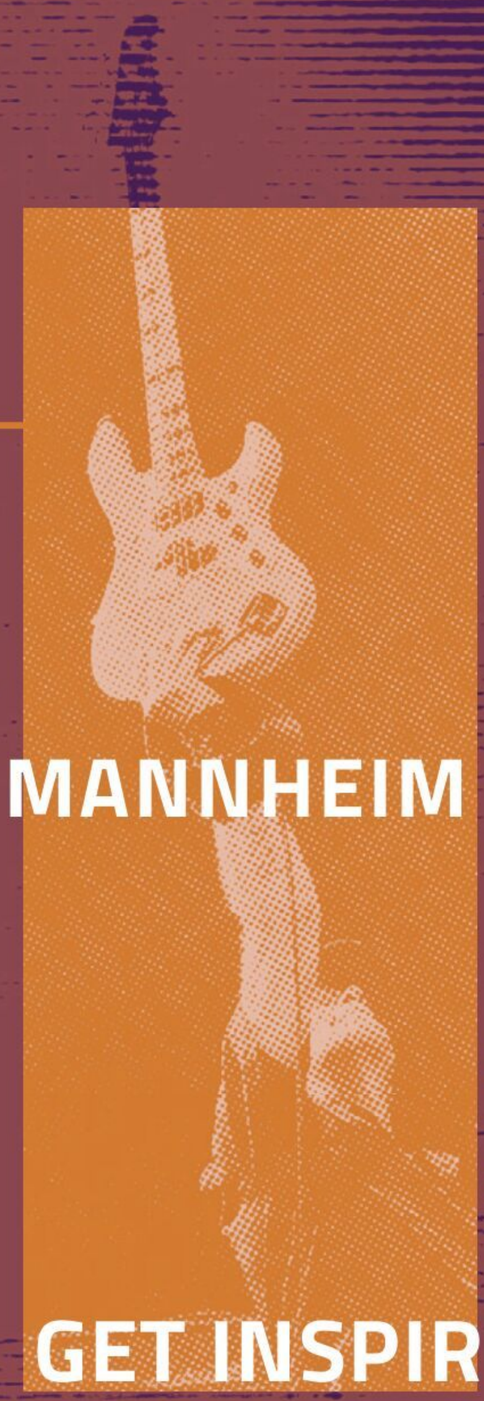

9.-11. SEPTEMBER 22 ◦ ROSENGARTEN MANNHEIM

GUITAR SUMMIT

GET INSPIRED BY EUROPE'S BIGGEST GUITAR-SHOW

GUS G. ◦ **KEITH MERROW** ◦ **CHRIS BUCK** ◦ **MARTIN MILLER** *& Session Band*
HENRIK FREISCHLADER *& Band* ◦ **JON GOMM** ◦ **TOM QUAYLE** ◦ **JULIA HOFER**
REMCO HENDRIKS ◦ **TIMO SOMERS** ◦ **MARCUS DEML** ◦ **THOMAS BLUG**
MICHAEL SAGMEISTER ◦ **KFIR OCHAION** ◦ **ALEX LOFOCO** ◦ **JANEK PENTZ**
PERFECTO DE CASTRO ◦ **JANEK PENTZ** ◦ **SOPHIE CHASSÉE** ◦ **BILLY WATMAN**
MAGDALENA KOWALCZYK ◦ **PHILIPP ADAM**
... and many more

JEFF LOOMIS
◦ *Arch Enemy*

BERNIE MARSDEN

HENRIK LINDER
◦ *Dirty Loops*

KINGA GLYK

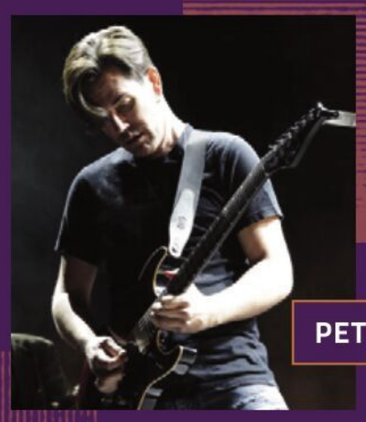

PETE THORN

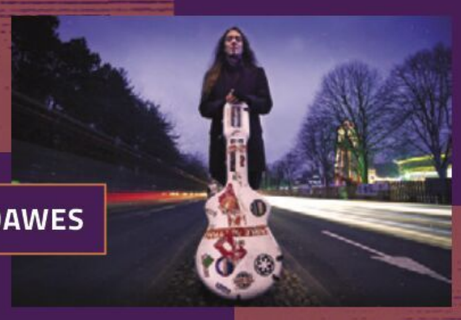

MIKE DAWES

NICK JOHNSTON

SARAH LONGFIELD

HEAVYSAURUS

- **LARGE EXHIBITION on 4 floors with more than 500 brands from the world of guitars and basses**
- **MORE THAN 100 WORKSHOPS on 7 stages**
- **Exclusive MASTERCLASSES**
- **Friday & Saturday Night in CONCERT**

- **FAMILY-SPECIAL ON SUNDAY**
- **RANDY RHOADS SPECIAL SHOW**
- **DO IT YOURSELF AREA**
- **YOGA FOR MUSICIANS**
- **FLEAMARKET**
- **FOODTRUCKS**

Fotos: Bernie Marsden by Nik Huber, Mike Dawes by Paul Templing, Jeff Loomis by Bianca Berger, Heavysaurus by Sony Music, Kinga Glyk by Peter Hönnemann, Sarah Longfield by Derek Sampson

GET YOUR TICKET NOW
guitarsummit.com/tickets

gefördert von:

STADTMARKETINGMANNHEIM²
I'M SOUND
NEXT MANNHEIM
#WIR VERSTEHEN MUSIK

D'Angelico Deluxe Atlantic Limited Edition

Hoog water

Bij het merk D'Angelico denk je misschien alleen aan jazzgitaren, maar ze hebben veel meer in hun mars. Met hun Deluxe Atlantic solidbody's maken ze een stap naar een breder publiek. tekst **Jan Peter Eerenberg**

John D'Angelico begon in 1932 zijn eigen gitaren te maken in New York: handgebouwde (semi-)akoestische instrumenten waarvan hij er volgens de overlevering tot aan zijn overlijden in 1964 1164 zelf heeft gebouwd. Mocht je nu een Excel- of New York-model uit die periode tegenkomen, dan betaal je daar een vermogen voor. Zijn meesterleerling James D'Aquisto nam in de loop van de tijd steeds meer van de productie over en samen gaven ze de jaren vijftig en zestig glans. Hierna werd het een tijd stiller rond het merk, maar vanaf 2011 werd de draad weer opgepakt. De productielijn werd uitgebreid met nieuwe akoestische en semi-akoestische modellen, maar ook met solidbodygitaren. Die laatste categorie omvat anno 2022 drie modellen in een Premier- of Deluxe-uitvoering. Wij kregen een alleen dit jaar gebouwde limited edtion van de Deluxe Atlantic ter test.

Eerste indruk

De gitaar wordt geleverd in een stevige koffer. De Atlantic is een singlecutaway solidbody afgeleid van de Les Paul-vorm, met een gelijmde hals-bodyverbinding die veel ergonomischer is gevormd dan die van zijn voorbeeld. De testgitaar heeft een egale finish in een bruinrode kleur ('Rust') waarbij de grote zwarte slagplaat direct opvalt. Mooi? Dat is een kwestie van smaak. De slagplaat beslaat een groot deel van de top en zeker bij een sunburst-uitvoering, waarin de gewone Deluxe Atlantic ook te krijgen is, vind ik dat toch zonde.

Het gewicht is met 3,7 kg prettig en de gitaar hangt goed in balans om je nek. In zittende houding zorgt de uitsparing aan de achterzijde ervoor dat de body niet hinderlijk in je ribbenkast port.

De hardware is in mat nikkel afgewerkt en ziet er zeer verzorgd uit. Rond de body is een zevenlaags binding aangebracht en langs de hals een van drie lagen, waar de frets mooi binnenvallen. De positiemarkeringen zijn een prachtig combinatie van abalone en parelmoer, ingelegd in een toets van palissander. Daarbij zijn de volume- en toonknoppen van ebbenhout. Dit alles straalt echt klasse uit.

De vorm van de kop is karakteristiek voor D'Angelico en herkenbaar uit duizenden. Het halspenplaatje moet een New Yorkse wolkenkrabber in het klein voorstellen. Wat direct opvalt aan deze gitaar is de nette afwerking. Er is echt oog voor detail: frets netjes afgewerkt en hardware en lakwerk onberispelijk. Deze gitaren mogen dan wel niet meer met de hand gebouwd worden, aan de afwerking kun je dat niet zien. De geest van D'Angelico en D'Aquisto - binding-en, onberispelijke afwerking en lakwerk - komt duidelijk naar voren in deze gitaar.

Speelgemak

Af fabriek is de Atlantic perfect afgesteld: nergens fretbuzz, een

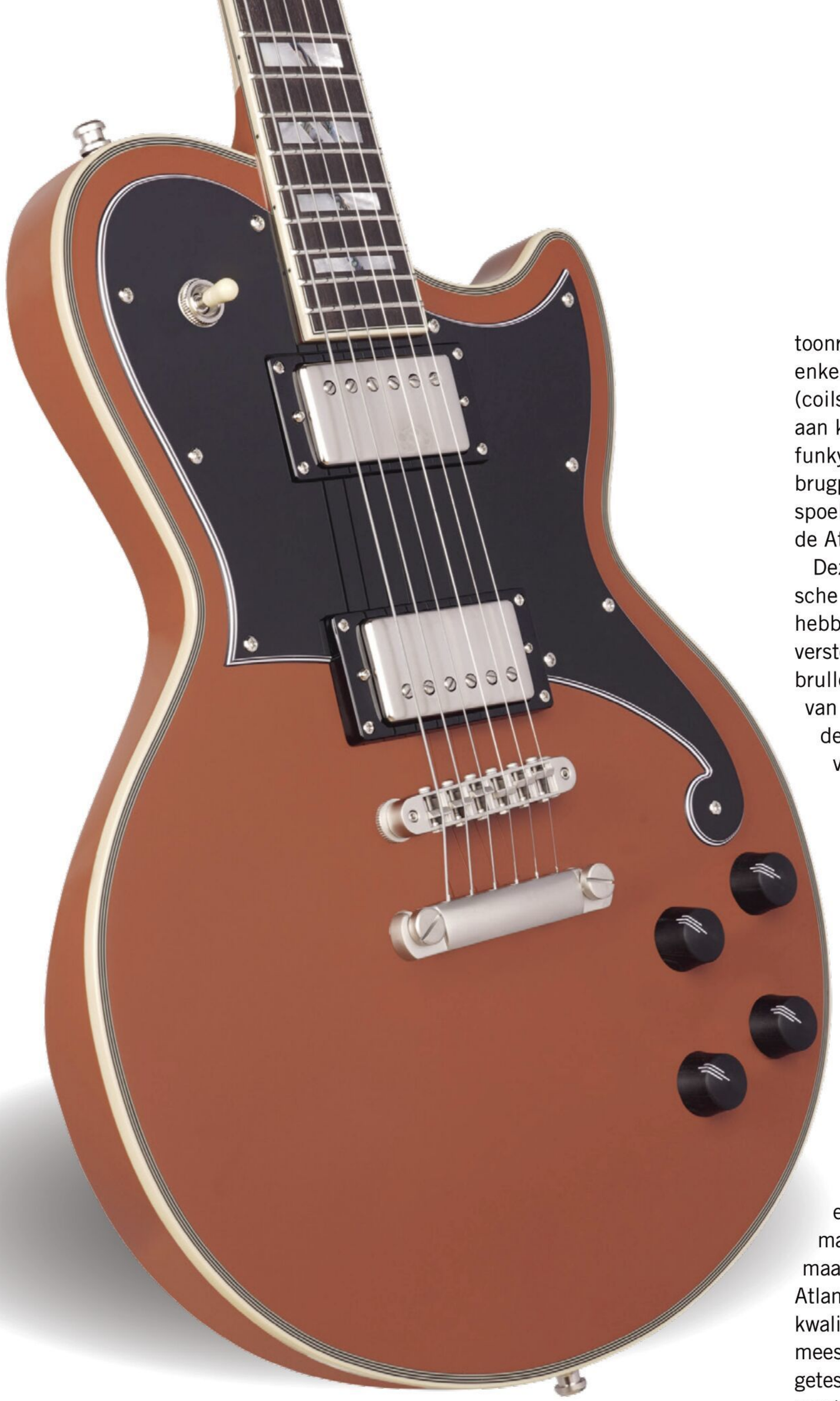

Pop, rock, blues en jazz: dit werkpaard kan het allemaal aan

actie die voor mij laag genoeg is en een loepzuivere intonatie. De slanke hals met C-profiel ligt lekker in de hand: 43 mm breed bij de topkam met een dikte van 20 mm bij de eerste fret oplopend naar 12 mm bij de twaalfde. De radius van 14 inch is vrij vlak en de mensuur van 628 mm voelt voor deze Gibson-speler meteen vertrouwd. De diep verzonken hielconstructie maakt de hoge posities perfect bereikbaar en daarmee komt de bespeelbaarheid in die regio van de hals in de buurt van de Les Paul Axcess. Onversterkt spelend hoor en voel je de resonantie die deze gitaar van zichzelf al heeft. Het open karakter van elzenhout met het scherpe van een ebben toets is hier natuurlijk debet aan.

Geluid

Versterkt komt deze gitaar pas echt tot leven. De twee Seymour Duncan Antiquity Retrospec pickups zijn top: humbuckers volgens PAF-specificaties, met separate volume- en toonregelaars. Met de push/pull-toonregelaars kunnen ze ook enkelspoels geschakeld worden (coilsplit). Dit geeft een breed scala aan klanken, van een lekker dun funky geluid met de gesplitste brugpickup tot een vet dubbelspoels humbuckergeluid, en maakt de Atlantic in veel genres inzetbaar.

Deze humbuckers zijn geen typische high-gain elementen, maar ze hebben genoeg headroom om een versterker op 10 te kunnen laten brullen. Draai je de volumeregelaar van de gitaar terug, dan schonen de elementen direct op en dit verschil hoor je ook duidelijk als je van stand 10 naar 5 gaat. Soms lijken volumeregelaars wel een soort aan/uitschakelaar, hier behouden ze perfect hun functie.

Conclusie

Ik had nog nooit op een D'Angelico gitaar gespeeld, maar ik ben zeer onder de indruk van de kwaliteit en ben daardoor ook zeer benieuwd wat hun andere modellen bieden. Oké, dit is een limited edition waarvan er maar vijftig gemaakt worden, maar van een reguliere Deluxe Atlantic verwacht ik dezelfde kwaliteit. Een goed criterium is meestal of je zelf een gitaar die je getest hebt zou kopen en die vraag moet ik hier met ja beantwoorden. De gebruikte materialen en afwerking zijn top en dat 'made in Korea' hoeft dus helemaal niet af te schrikken. Het is ook een veelzijdig instrument, dat in diverse muziekstijlen te gebruiken is. In het zware-metaalgenre zal je ze waarschijnlijk niet zien, maar pop, rock, blues en jazz kan dit werkpaard allemaal aan. Enige punt is wel de prijs: kwaliteit kost geld en hiermee zit deze gitaarlijn wel in een pittig rijtje met bekendere concurrenten. Ga er toch eens uitgebreid voor zitten en ik denk dat je prettig verast zult worden. G

D'ANGELICO DELUXE ATLANTIC LE

RICHTPRIJS: € 1998,-
LAND VAN HERKOMST: Korea
TYPE: singlecut solidbody
BODY: elzenhout
BRUG: tune-o-matic en stopbar
HALS: 3-delig, seth thru-verbinding met body, C-profiel
MENSUUR: 628 mm
TOETS: palissander, radius 14 inch
FRETS: 22 Jescar 47/104 nikkelzilver
STEMMECHANIEKEN: Grover 509 Super Rotomatic, locking
POSITIEMARKERINGEN: parelmoer/abalone split block
HARDWAREFINISH: nikkel
AFWERKING: Rust, Saffier en Sage
ELECTRONICA: 2x Seymour Duncan Antiquity Retrospec humbucker, 2x volume-, 2x toonregelaar (push/pull voor coilsplit), 3-standenschakelaar
OPTIES: de andere twee afwerkingen hebben Seymour Duncan Stack P90 elementen
EXTRA: Deluxe hardshell koffer
DISTRIBUTIE: D'Angelico Guitars of America, New York (VS)
WEBSITE: dangelicoguitars.com

D'ANGELICO DELUXE ATLANTIC LE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Gitaar van hoge kwaliteit die multi-inzetbaar is

Rivalen

- Schecter Solo-II Supreme
- PRS S2 McCarty 594

UNIVERSAL AUDIO
DREAM '65 REVERB AMP
RICHTPRIJS: € 399,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: versterkersimulatie-pedaal
REGELAARS: volume, reverb, output, bass, treble, boost. Alt: (tremolo) speed, intensity
SCHAKELAARS: speaker, alt/amp/store, mod
SPEAKERMODELLEN: Standaard: Celestion Greenback, Oxford en Electro-Voice. Na registratie: Ported 2x12 Dumble kabinet met Celestion 65-watt speakers, 4x10 Fender Super Reverb kabinet met CTS keramische speakers en 2x12 Fender Twin Reverb kabinet met JBL d120f speakers
VOETSCHAKELAAR: on, preset
AANSLUITINGEN: ingang 1 & 2, uitgang 1 & 2, 9V dc (400 mA), usb-c
AFMETINGEN: 6,5 x 9,2 x 14,1 x 6,5 cm (hxbxd)
GEWICHT: 0,57 kg
BEHUIZING: metaal met kunststof onderplaat
MEEGELEVERDE SOFTWARE: desktop & mobile-app
ONDERSTEUNENDE FORMATEN: macOS, Windows, iOS, Android
EXTRA MOGELIJKHEDEN: met app kun je werking voetschakelaars instellen en presets laden
OPTIES: laden van factory- en artist-presets; je kunt het pedaal ook in de effectloop van een versterker plaatsen zodat het als een tweede kanaal dienst doet
REEKS: naast de amppedalen zijn er ook drie effectpedalen voor gitaar: reverb, delay en modulatie
DISTRIBUTIE: Universal Audio BV, Hoofddorp, tel. (00)31 (0)85 8887672
WEBSITE: uaudio.com

Universal Audio Amp Emulators

Droompedalen

Universal Audio breidt zijn gitaarpedalen uit met drie versterker-emulaties.

tekst **Steven Faber**

Vorig jaar verraste studiomerk Universal Audio met drie effectpedalen voor gitaar, de Starlight Echo Station, Golder Reverberator en Astra Modulation Machine. Nu komen in dezelfde behuizing drie modelingpedalen uit die elk zijn gebaseerd op een specifieke versterker, te weten een Fender Deluxe Reverb uit 1965, een 'tweed' Deluxe uit 1955 en twee Vox AC30 versterkers, een '61 non-Top Boost-versie en een Top Boost-model uit 1963. Allen klassieke versterkers die op talloze opnames te horen zijn.

Ontwerp

Elk van de pedalen heeft zes regelaars waarvan sommigen dubbele functies hebben, afhankelijk van de versterker die ze simuleren. Twee regelaars zijn bij elk pedaal gelijk: output (volume) en boost. Verder zijn er drie tuimelschakelaars.
De eerste geeft je de keuze uit drie verschillende speakerkabinetten (zes als je het pedaal online registreert), met de tweede sla je presets op en selecteer je de tweede functie van de regelaars, en de derde schakelaar geeft je drie klankvariaties, afhankelijk van het pedaal boost, mod of channel genoemd.

De Starlight en Golden hebben altijd een 'analog dry thru' (het droge signaal gaat niet door de digitale converters) en deze pedalen kan je ook op true bypass instellen. De amppedalen kunnen dat niet. Dat is ook wel logisch,

want een versterkersimulatie is geen effect dat wordt toegevoegd aan een droog signaal. Het gaat er juist om dat de volledige klank aangepast wordt. Deze pedalen zijn dus altijd gebufferd. Wel is het zo dat als het pedaal uit staat het droge signaal analoog blijft.

De amppedalen bestaan eigenlijk uit twee delen: een versterkersimulatie en simulatie van een speakerkabinet dat met een microfoon is opgenomen. Door de luidsprekers scroll je met de linker tuimelschakelaar, maar ben je de hele reeks door dan kom je bij een lege plek. In die stand is de speakersimulatie uitgeschakeld, wat handig is als je het pedaal gebruikt als (extra) voorversterker bij een versterker waarmee je speelt. Je kunt dan de vierkabelmethode gebruiken, waarbij het pedaal in de ingang en effectloop van de versterker zit en je via het pedaal kunt schakelen tussen het pedaal en het eigen voorversterkerkanaal van de versterker.

Andere toepassingen zijn natuurlijk direct opnemen, op een mengpaneel aansluiten of het reampen van een opgenomen gitaarpartij. Jammer genoeg is er geen hoofdtelefoonuitgang, dus wil je stil oefenen met deze versterkersounds, dan moet dat via een audio-interface of hoofdtelefoonversterker.

Dream ‘65 Reverb Amp

De Dream heeft alle regelaars van het vibratokanaal van een blackface Deluxe Reverb: volume, treble, bass en reverb (veergalm). Speed en intensity van de tremolo kun je instellen met de treble- en boostregelaar als je de middelste schakelaar op ‘alt’ zet. De mod-schakelaar geeft je de keus uit stock (met cleanboost voor de versterker), lead (klank van een leadmodificatie waarbij de brightcondensator is verwijderd waardoor de boost bij lagere instellingen warmer is en in hogere settings midden toevoegt) en D-Tex (ook wel bekend als de SRV-mod met meer midden en gain). Met de speakerschakelaar kun je onder andere kiezen uit een Celestion Greenback, Oxford en Electro-Voice.

Ruby ‘63 Top Boost Amplifier

De Ruby biedt je drie kanalen: Normal, waarbij de cutregelaar werkt, Brilliant, met naast cut ook regelaars voor bass en treble, en Vibrato, waarbij je speed en intensity kunt afstellen met de dubbele functies van de treble- en boostregelaar. De bassregelaar heeft Room als dubbele functie, die de klank van Universal Audio’s Studio 610 toevoegt, een functie die je ook in de OX Amp Top Box vindt.

Woodrow ‘55 Instrument Amplifier

Net als de Ruby heeft ook de Woodrow een roomregelaar. Daarnaast een toonregelaar en volumeregelaars voor instrument

UNIVERSAL AUDIO
RUBY ‘63 TOP BOOST AMPLIFIER
RICHTPRIJS: € 399,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: versterkersimulatiepedaal
REGELAARS: volume, cut, output, bass, treble, boost. Alt: room, (tremolo) speed, intensity
SCHAKELAARS: speaker, alt/amp/store, channel
SPEAKERMODELLEN: Standaard: Celestion Silver Bulldog, Celestion Blue Bulldog en 2x12 Celestion G12H. Na registratie: AC15 kabinet met Blue Bulldog, 2x12 Matchless kabinet met Celestion G12H en 2x12 Two-Rock kabinet met Celestion Golds
VOETSCHAKELAAR: on, preset
AANSLUITINGEN: ingang 1 & 2, uitgang 1 & 2, 9V dc (400 mA), usb-c
AFMETINGEN: 6,5 x 9,2 x 14,1 x 6,5 cm (hxbxd)
GEWICHT: 0,57 kg
BEHUIZING: metaal met kunststof onderplaat
MEEGELEVERDE SOFTWARE: desktop & mobile-app
ONDERSTEUNENDE FORMATEN: macOS, Windows, iOS, Android
EXTRA MOGELIJKHEDEN: met app kun je werking voetschakelaars instellen en presets laden
OPTIES: laden van factory- en artist-presets; je kunt het pedaal ook in de effectloop van een versterker plaatsen zodat het als een tweede kanaal dienst doet
REEKS: zie Dream ‘65 Reverb Amp

UNIVERSAL AUDIO
WOODROW '55 INSTRUMENT AMPLIFIER

RICHTPRIJS: € 399,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: versterkersimulatie-pedaal
REGELAARS: instrument volume, mic volume, output, room, tone, boost
SCHAKELAARS: speaker, store, boost
SPEAKERMODELLEN: Standaard: Celestion Blue, Jensen P12R, Celestion Greenback. Na registratie: Marshall 4x12 met Celestion V30, Fender 4x10 Bassman met Jensen P10R en JBL D-120F
VOETSCHAKELAAR: on, preset
AANSLUITINGEN: ingang 1 & 2, uitgang 1 & 2, 9V dc (400 mA), usb-c
AFMETINGEN: 6,5 x 9,2 x 14,1 x 6,5 cm (hxbxd)
GEWICHT: 0,57 kg
BEHUIZING: metaal met kunststof onderplaat
MEEGELEVERDE SOFTWARE: desktop & mobile-app
ONDERSTEUNENDE FORMATEN: macOS, Windows, iOS, Android
EXTRA MOGELIJKHEDEN: met app kun je werking voetschakelaars instellen en presets laden
OPTIES: laden van factory- en artist-presets; je kunt het pedaal ook in de effectloop van een versterker plaatsen zodat het als een tweede kanaal dienst doet
REEKS: zie Dream '65 Reverb Amp

en microfoon, getrouw aan een tweed Deluxe.

De drie variaties hebben te maken met de boost. In de stock-setting hoor je de high-ingang van de versterker. De boost is clean en als je 'm verder opendraait wordt het laag wat getemperd om het een beetje strak te houden. In KP-3K-stand wordt de low-ingang gebruikt in combinatie met de heldere preamp uit de Korg SDD-3000 voor een cleanere sound. Als derde is er de EP-III, die je de warme volle klank geeft van de preamp uit de Echoplex. In combinatie met de high-ingang heeft deze stand warmte en gain. Overigens geldt dat voor het hele pedaal, want net als een echte tweed amp begint de oversturing al als je de volumeregelaars boven een kwart hebt.

Gebruik

We hebben de pedalen getest over een PA-speaker, rechtstreeks aangesloten op een audio-interface voor opnames en in de effectloop van een Fender-achtig combo.
Na de ins en outs van elk pedaal geleerd te hebben - net als de versterkers die ze vertegenwoordigen werken ze allemaal weer wat anders - konden we niet anders dan onder de indruk zijn. Het concept waarbij alle rekenkracht wordt gebruikt voor de simulatie van één versterker werkt net als bij de Fender Tone-master-serie erg goed. Met de Dream in de effectloop van onze combo en de klank zoveel mogelijk hetzelfde ingesteld waren er momenten dat we blind testend dachten de versterker te horen terwijl het pedaal aan stond. Op deze manier aangesloten op een black-face-achtige versterker krijg je met de Woodrow en Ruby een heel veelzijdige rig. Opeens kun je de heldere klank van The Edge of het warme geluid van Brian May toevoegen of de vollere, snel oversturende sound van een tweed amp.

Het grootste verschil in klank hoorden we toen we via de PA-speaker de Dream vergeleken met onze combo in combinatie met de Universal Audio OX (attenuator en speakersimulator); de versterkerklank was toen echt wat levendiger. Maar bij opnames waren we onder de indruk van de prachtige reverb en het mooie hoog van de Dream. Daarentegen hoor je bij de Woodrow veel meer compressie en is de klank meer lofi. Een Vox komt van een andere planeet en zo ook de Ruby. Met zijn drie kanalen is hij heel veelzijdig en tegelijkertijd totaal anders de beide Fender-achtige pedalen.

Je wilt bij een versterkersimulatie dat je er ook pedalen voor kunt zetten en dat werk bij deze drie goed. Al hebben ze wat minder headroom dan een echte versterker, de karakters van verschillende effecten worden prima weergegeven.

En kritiekpunten? Nou, zoals we al aangaven was een hoofdtelefoon-uitgang heel fijn geweest. En xlr-uitgangen voor als je live speelt - al moeten we constateren dat concurrerende pedalen dat ook vaak niet hebben. Ten slotte hopen we dat dit niet de laatste amppedalen van Universal Audio zijn, want we missen echt nog een Marshall-pedaal!

Conclusie

Universal Audio weet opnieuw te verrassen en gaat met deze amppedalen de strijd aan met de Strymon Iridium en Walrus Audio ACS-1. Omdat ze per pedaal minder versterkersounds hebben zijn ze misschien minder veelzijdig, maar de kwaliteit staat buiten kijf.

Rivalen
- Strymon Iridium
- Walrus ACS-1 Amp & Cab Simulator
- Boss IR-200 Amp & IR Cabinet
- Two Notes C.A.B. M+

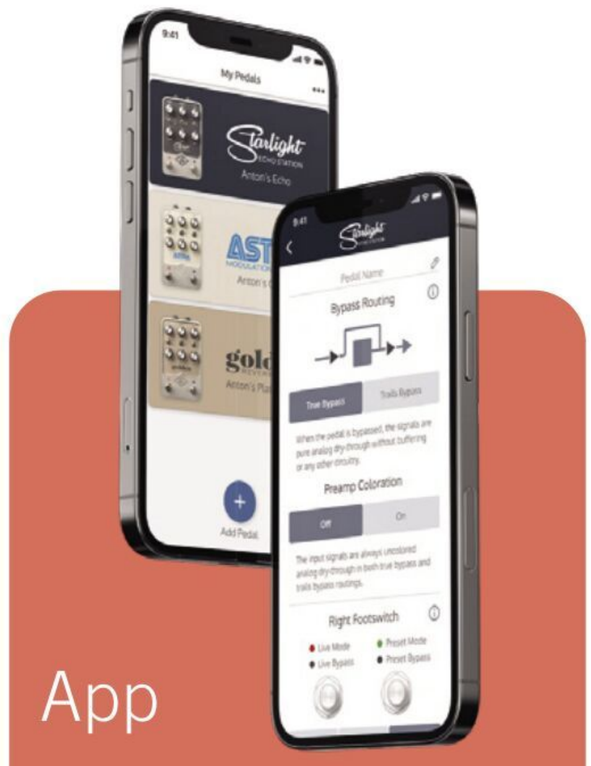

App

De app die al beschikbaar was voor de eerdere gitaarpedalen is uitgebreid voor de amppedalen. Zodra je een pedaal van voeding voorziet en de app opent, wordt er verbinding gemaakt. Via de app kun je instellen welke functies de footswitches hebben en je kunt presets laden. Die zijn beschikbaar van Universal Audio en van een heel aantal gitaristen (nu ook beschikbaar voor de Starlight, Golden en Astra). De app werkt op Android en iOS. Er is ook een desktop-app voor Windows en macOS waarmee je firmware kunt updaten via usb.

UNIVERSAL AUDIO AMP EMULATORS

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Getrouwe versterkersimulaties van hoge kwaliteit

Fiore

PLAY IN FULL BLOOM

MARK LETTIERI SIGNATURE MODEL

“All guitarists have a sound in their head – a sound that evolves and grows as they progress, discovering all of the beautiful idiosyncrasies that define their individual voice. To facilitate this process, players need a vibrant, dynamic guitar that becomes a free space in which their personality can unfold. PRS and I designed Fiore to be this guitar.”

- Mark Lettieri

© 2021 PRS Guitars / Photo by Hunter Selman

PRS PAUL REED SMITH GUITARS

Fender Paramount PD-220E

De nieuwe standaard?

Fender weet met de nieuwe modellen in de Paramount-serie de kwaliteit nog verder op te schroeven. We keken naar een volledig uit mahonie opgetrokken dreadnought. tekst **Rob Laing**

Er is zo veel aandacht voor de Acoustasonic-modellen dat je bijna zou vergeten dat Fender behalve innovatieve hybride modellen ook nog een ruime keuze aan traditionele flattop staalsnarige akoestische gitaren biedt. De Paramount-serie is er een om in de gaten te houden en wat ons betreft zijn dit de meest onderschatte gitaren van het merk. In 2017 waren we al zwaar onder de indruk van de eerste Paramount-modellen van mahonie die we probeerden, en waren we van mening dat ze de concurrentie met elk ander merk in hun prijsklasse (elektro-akoestische gitaren tot 700 euro) met gemak aankonden. En voor dat geld kreeg je er zelfs een stevige koffer bij. Nu, vijf jaar later, is die koffer nog steeds inbegrepen en is de gitaar waar we het over hadden nog beter geworden. Natuurlijk is het zo dat akoestische gitaren over de hele linie steeds beter worden; de kwaliteit van de gitaren die je je nu met een relatief bescheiden budget kunt veroorloven, is ongelooflijk. Blijft de meest recente Fender Paramount dreadnought in de huidige tijd nog steeds overeind?

Rivalen

- PRS SE P20E
- Guild D-120 Natural
- Yamaha FG850

Subtiele decoraties

Dit model uit 2022 van mahonie is uitgerust met asymmetrische X-bracing voor meer resonantie, en ziet er nog verfijnder uit dan zijn voorganger (lees: nog kostbaarder). In plaats van een ongekleurd mahonie bovenblad heeft deze gitaar een Aged Cognac Burst afwerking plus een kop in matzwart. Dat staat hem echt heel goed en opnieuw laat Fender zien oog voor detail te hebben als het om het uiterlijk van hun instrumenten gaat. De modellen uit 2017 waren voorzien van een geblokte versiering in Weissenborn-jarendertigstijl rond klankkast, achterkant en klankgat, en ook het groen/blauw/rode verenpatroon van dit nieuwe model grijpt terug op de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw. Voeg daar de ingelegde, sneeuwvlok-achtige motieven in de toets bij en het resultaat is een fantastisch uitziende gitaar.

De Paramount is netjes en zorgvuldig gebouwd en de subtiele decoraties komen mooi tot hun recht tegenover de klassieke, sobere look van het mahonie. De hals is afgewerkt met comfortabel aanvoelende zijdeglanslak, waaronder je de houtnerf nog kunt voelen. Dus de eerste indruk is ronduit goed. Voor een dreadnought met een massieve klankkast van mahonie valt het gewicht erg mee: 1,72 kg. De actie is relatief laag voor een akoestische gitaar en de snaren lopen nergens aan.

Stevig akkoordenwerk

Wij zijn van mening dat gitaren van mahonie vaak een piek in de middenfrequenties laten horen, wat een voordeel is in een mix met andere instrumenten. Ben je echter op zoek naar diepe, volle bassen en fluweelzacht hifi-hoog, zoek dan nog even verder; een typische mahonie dreadnought - hoe mooi ook - is dan niet de gitaar voor jou. Deze Fender Paramount leent zich goed voor stevig akkoordenwerk, maar net zo goed voor fingerpicking dankzij zijn heldere en duidelijke toon.

Net als bij de Acoustasonics heeft Fender samengewerkt met Fishman om de PD-220E te voorzien van een Sonitone Plus piëzopickup onder het zadel, die kan worden gecombineerd met het signaal van een bovenbladtransducer. Je hebt alleen de beschikking over een blend- en volumeregelaar net binnen het klankgat, maar vergeleken met onze eigen mahonie dreadnought met het oorspronkelijke Sonitone systeem en aangesloten op een akoestische versterker is het een flinke verbetering, met minder compressie en een overtuigende weergave van de akoestische klank. Ben je echter op zoek naar meer EQ-controle bij optredens, investeer dan in een voorversterkerpedaal of akoestische combo.

Conclusie

Met een winkelprijs van rond de 640 euro is de Fender PD-220E een van de beste elektro-akoestische gitaren in zijn prijsklasse. G

FENDER PARAMOUNT PD-220E

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een goede strummer die zijn geld dubbel en dwars waard is

FENDER PARAMOUNT PD-220E
RICHTPRIJS: € 639,-
TYPE: elektro-akoestische dreadnought
KLANKKAST: massief mahonie bovenblad en achter- en zijkant
HALS: mahonie
MENSUUR: 643 mm
TOPKAM/BREEDTE: been/43 mm
TOETS: ovangkol
STEMMECHANIEKEN: vernikkeld, open
STRINGSPACING, BRUG: 55 mm
ELEKTRONICA: Fender/Fishman Sonitone Plus piëzo en transducer
GEWICHT: 1,7 kg
AFWERKING: zijdeglans urethaanlak Aged Cognac Burst (zoals getest), Natural met bovenblad van sitka spar, 3-Color Vintage Sunburst met bovenblad van sitka spar
KOFFER: Fender Deluxe Black harde koffer, meegeleverd
DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700
WEBSITE: fender.com

Gurus DoubleDecker MkII & SexyDrive MkII

Boetiekoverdrive

Twee scheurdozen van Italiaanse makelij. tekst **Trevor Curwen**

Het in 2012 opgerichte Italiaanse Gurus wordt geleid door Chicco Bellini, met toppers als Steve Lukather, Joe Walsh en Adrian Belew als klant. Het merk wil nieuwe pedalen ontwerpen die zijn gebaseerd op klassieke apparatuur. De Echosex pedalen zijn bijvoorbeeld replica's van de vintage (en eveneens uit Italië afkomstige) Binson Echorec echo's. Hetzelfde principe zien we hier aan het werk bij de DoubleDecker MkII, die is gebaseerd op vintage Marshall ampsounds met de 'Jose Mod'.

Geleverd met hun eigen 12-volt netadapter zijn deze Gurus robuust gebouwde pedalen, voorzien van een opvallende zwartglazen bovenkant met achtergrondverlichting die aangaat als je het pedaal inschakelt.

DoubleDecker MkII

De MkII is een met een buis uitgeruste overdrive met twee onafhankelijke kanalen met de karakteristieke Marshall-klankkleur. De kanalen kunnen los van elkaar of gecombineerd gebruikt worden. Jose Arredondo modificeerde versterkers voor gitaristen als Eddie Van Halen, Steve Vai en anderen. Een kenmerkend aspect van zijn werk is hier te zien in de vorm van de tuimelschakelaar waarmee beide kanalen zijn uitgerust en die de diode-oversturing inschakelt: germanium diodes voor kanaal 1 en symmetrische led-diodes voor het iets ruigere kanaal 2. Elk kanaal heeft zijn eigen in- en uitgang, waardoor ze als aparte pedalen gebruikt kunnen worden via een loopswitcher of in omgekeerde volgorde (met een patchkabeltje) in een mono keten.

Beide kanalen klinken als een authentieke Marshall en de sound is van clean tot zwaar overstuurd overtuigend, mede dankzij de tone- en presenceregelaars, die perfect samenwerken om je de sound te geven die je zoekt. De oversturende diodes zijn een bruikbare extra en maken de sound iets rauwer. Beide kanalen gecombineerd zorgt voor een gierende solosound.

Conclusie

Een uitstekend en origineel 'Marshall in een doosje'-scheurpedaal met twee kanalen en extra clipping-opties.

SexyDrive MkII

Deze nieuwe versie van de SexyDrive MkII had misschien MkIII moeten heten omdat de batterij verdwenen is en de voetschakelaar naar een andere plek is verhuist, naast nog een paar veranderingen. Maar zijn hoofdtaak is hetzelfde gebleven: het leveren van transparante, buizenachtige overdrive.

De logische layout van de draaiknoppen, met duidelijk gemarkeerde standen, maken het makkelijk geluiden in te regelen en favorieten instellingen te onthouden. De bovenste rij knoppen bestaat uit bass, middel en treble. Deze EQ-regelaars kennen geen extreme standen, maar zorgen voor stijlvolle klankopties om het geluid op je versterker af te stemmen: een beetje hoog toevoegen, een lichte midboost of het laag wat strakker.

Er is behoorlijk veel gain voorhanden, maar bijzonder is hier de balance-regelaar, die het droge en overstuurde signaal mengt om attack en articulatie aan de vervormde sounds toe te voegen. Het is geweldig voor een randje in cleane klanken of texturen die je het gevoel geven over twee versterkers tegelijk te spelen.

Conclusie

De eenvoudige bediening, natuurlijke transparante geluiden en uitstekende blendmogelijkheden met de balance-kop maken dit pedaal een winnaar.

GURUS DOUBLEDECKER MKII

LAND VAN HERKOMST: Italië
TYPE: overdrivepedaal
FEATURES: true bypass
REGELAARS: volume 1, gain 1, presence 1, tone 1, jose/norm-schakelaar 1, volume 2, gain 2, presence 2, tone 2, jose/norm-schakelaar 2, bypass-voetschakelaar 1 & 2
AANSLUITINGEN: ingang 1 & 2, uitgang 1 & 2 - alle jack
VOEDING: 12V netadapter, 300 mA (meegeleverd)
AFMETINGEN: 5 x 2,7 x 9,4 cm (hxbxd)
DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. 0049 (0)337089330
WEBSITE: sound-service.eu

GURUS DOUBLEDECKER MKII

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Marshall-sounds in een doosje

GURUS SEXYDRIVE MKII

LAND VAN HERKOMST: Italië
TYPE: preamp/overdrivepedaal
FEATURES: true bypass
REGELAARS: bass, middle, treble, volume, balance, gain, bypass-voetschakelaar
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang - alle jack
VOEDING: 9-12V netadapter (12V adapter meegeleverd), 40 mA
AFMETINGEN: 5 x 13 x 9 cm (hxbxd)

GURUS SEXYDRIVE MKII

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Praktisch drivepedaal met balanceknop als geheime wapen

Rivalen

Gurus DoubleDecker MkII
- Bogner La Grange
- Wampler Plexi-Drive
- Deluxe V2

Gurus SexyDrive MkII
- Fender Santa Ana Overdrive
- JHS Pedals Angry Charlie V3

Lâg Travel-KAE Khaya Electro

Op reis met een Lâg. tekst **Hein van Dongen**

Sinds Taylor in 2010 de GS Mini introduceerde is er een heel nieuw segment akoestische gitaren ontstaan: instrumenten met een kleinere mensuur dan normaal en een compacte body die toch groot genoeg zijn om een volwassen geluid te produceren. Geen echte 'baby's' dus en met hun jumbo-contouren evenmin traditionele parlors.

Ook de Lâg Travel-serie valt in dit segment, maar is wel uitzonderlijk gunstig geprijsd. De instrumenten zijn inderdaad bedoeld als reisgitaar, maar zijn misschien ook wel een geschikte huiskamer- of podium-gitaar voor mensen die nu eenmaal meer van een compact instrument houden.

De serie

Alle instrumenten uit de serie hebben een massief bovenblad. Er zijn verschillende houtsoorten leverbaar: Khaya bij de KA, rood ceder bij de RC en engelmann sparren bij de SP. Alle modellen hebben matzwarte hardware en de bijzonder gevormde rozet die we kennen van de andere gitaren uit de Tramontane-serie. De voor een reis-gitaar onmisbare (vrij zware) gigbag wordt standaard meegeleverd.

Khaya

Voor onze test hadden we de beschikking over een Travel-KAE, met een bovenblad van Khaya, een Afrikaanse mahoniesoort. Ondanks de bescheiden afmetingen heeft de gitaar een behoorlijk volume. Kleine gitaren klinken soms wat dozig. Dat geldt niet voor deze Lâg, die een mooi rond geluid levert en een flink volume. Vooral voor mensen met wat kleinere handen zal de gitaar met zijn mensuur van 615 mm heel comfortabel spelen. Met een topkam van 43 mm is de toets relatief breed. Snaren met een standaarddikte zullen op de Travel net iets minder spanning hebben en ook dat draagt bij aan het speelgemak.

Ons testexemplaar beschikt over een goedwerkend undersaddle piëzo-element en een voorversterker met een tweebands EQ. En voor een reisgitaar is het ingebouwde stemapparaat ook handig. G

LÂG TRAMONTANE TRAVEL-KAE KHAYA ELECTRO

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Prima reisgitaar, scherp geprijsd

INFO: LÂG TRAMONTANE TRAVEL-KAE KHAYA ELECTRO **RICHTPRIJS:** € 492,- **TYPE:** REISGITAAR **WEBSITE:** ALGAMBENELUX.BE

Source Audio Atlas Compressor

Het nieuwste pedaal van de digitale tovenaars van Source Audio is een compressor. tekst **Steven Faber**

Oké, het is misschien niet het meest sexy effect, maar zeer effectief als je weet hoe het te gebruiken, zoals gitaristen als John Mayer, John Frusciante en Mike Campbell hebben bewezen. Nu is de ene compressor de andere niet en kun je ze voor verschillende effecten gebruiken, van het versterken van je attack tot het creëren van een lange sustain. Laat de Atlas nu zes verschillende compressor-circuits aan boord hebben, gebaseerd op klassieke rackcompressors en pedalen.

Ontwerp

De Atlas is een compact pedaal in een metalen behuizing met afgeronde randen. Er zijn regelaars voor threshold, ratio, blend en output. Als je de Alt-schakelaar indrukt kan je ook tone, attack en release instellen doordat drie regelaars dubbele functies hebben. In de Alt-stand knippert een twee-de ledje, zodat je altijd weet wat je afstelt. Een minischakelaar laat je kiezen uit het type compressor: studio, optical of dual. Ook hier met drie andere circuits als je de Alt-schakelaar gebruikt.

De Atlas is volledig stereo en heeft twee compressor-*engines* aan boord, die in serie of parallel kunnen werken, of, zoals in de dual-stand, op verschillende frequentie-gebieden.

Aangesloten op de Neuro Editor (desk-top/mobiel) kun je tot 128 instellingen opslaan. Ook krijg je dan toegang tot een grafische en parametrische EQ.

Gebruik en conclusie

De Atlas heeft enorm veel mogelijkheden als je via de Neuro Editor werkt, maar kan ook als eenvoudig in te stellen pedaal gebruikt worden. Ondanks dat het een digitaal pedaal is, is van latency niets te merken en of je nu een overduidelijke sustain wilt, een country-attack of een vriendelijk afvlakking van de dynamische pieken, de Atlas kan het allemaal. Dit zou weleens de laatste compressor kunnen zijn die je nodig hebt. G

SOURCE AUDIO ATLAS COMPRESSOR

OORDEEL

GITARIST ZEGT: De meest uitgebreide compressor in pedaalvorm

INFO: SOURCE AUDIO ATLAS COMPRESSOR **RICHTPRIJS:** € 275,- **TYPE:** COMPRESSORPEDAAL **WEBSITE:** VOERMAN.NL

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Gibson Hummingbird Faded Cherry Sunburst 1964

Tien unieke Les Paul Custom signatures

Jan Akkerman geëerd door Gibson

Ter gelegenheid van zijn 75e verjaardag werd Jan Akkerman door Gibson geëerd met een speciale serie zwarte Les Paul Customs, gebaseerd op de *Black Beauty* die Jan bespeelde tijdens het legendarische concert Live At The Rainbow met Focus in 1973. Wij spraken de gitaarlegende in het Gibson-hoofdkwartier in Amersfoort.

tekst **Michiel Roelse** foto's **Gibson Europe**

De serie van tien gitaren - officieel: Gibson 1954 Les Paul Custom M2M by Jan Akkerman - zijn Made 2 Measure-modellen, gemaakt op basis van Jans favoriete Les Paul: de 1954 Les Paul Custom met een P-90 en de zogenaamde 'Staple' pickup. Jan heeft wat kleine wijzigingen aangebracht zoals nylon brugzadels en een ander formaat hals. Daarnaast verschijnt de gitaar in drie verschillende finishes: gloss, VOS en Murphy Lab Ultra Light. Iedere gitaar draagt de naam van een track van het 'Live At The Rainbow'-album op de kop, zoals Hoc Poc, Dark Rose en Janis.

"Niet gevraagd, toch gekregen… Aan het eind van mijn leven nog zo'n toetje, ik vind het een hele eer en ik ben Gibson erg dankbaar voor het gebaar dat ze hebben gemaakt. Ik snap precies waarom ze er maar tien maken en ik vind dat meer dan genoeg. Deze gitaar is geen eenheidsworst en wat ik erop gespeeld heb ook niet."

Het is duidelijk dat de enige Nederlandse gitarist met grote internationale bekendheid blij is met zijn nieuwe gitaar. Niet voor niets werd hij in 1973 - het jaar dat 'Live At The Rainbow' verscheen - in Engeland gekozen tot beste gitarist van

"De connectie met je gitaar telt, al het andere is bijzaak"

de wereld. Niet gering, als je bedenkt dat hij daarmee Clapton, Beck en McLaughlin achter zich liet. En de gitaar die hij toen bespeelde was… "Een zwarte Custom, daar kan geen enkele andere gitaar tegenop. Zo'n prachtige sound, ik wist niet wat ik hoorde. Mijn eerste Les Paul Custom kocht ik bij Saris, in Rotterdam, nota bene. Die was eigenlijk voor Eelco Gelling van Cuby & The Blizzards, maar die wilde hem niet.

"Ik had een andere gitaar nodig, want de Gretsch White Falcon die ik had gebruikt tot en met Brainbox voldeed niet meer. Bij Focus werd uit een ander vaatje getapt qua volume en mijn Gretsch bleef maar rondzingen. Eerst heb ik de Filter'Tron pickup uit mijn White Falcon gesloopt en in die Les Paul geprutst want dat vond ik mooier klinken. Daarbij heb ik de bedrading verkeerd aangesloten, maar dat was eigenlijk een geluk bij een ongeluk want daar werd de sound duidelijker van: je kreeg dat mooie midden van de countrysound. Ik houd van een briljante toon en dat zit niet zo in PAF's, wat eigenlijk maar vlakke en vervelende pickups zijn die alles dichtsmeren. Alleen bij de brug vind ik ze mooi klinken. Op mijn nieuwe Custom zitten de oorspronkelijke pickups - een P-90 en een Staple pickup, wat een variant op de P-90 is - en die klinken echt prachtig. Geniaal."

Wat zijn de andere aanpassingen ten opzichte van de 54'er?

"Tijdens de eerste track van 'Live At

GIBSON 1954 LES PAUL CUSTOM M2M BY JAN AKKERMAN

KLEUR: ebony
FINISH: Gloss, VOS (Vintage Original Specifications) en Murphy Lab Ultra Light Aging
BODY: mahonie
HALS: mahonie, 60's halsprofiel
TOETS: ebben, low profile fretdraad
INLEG: blokken in toets, 'split diamond' in kop
BINDING: 5-laags
ELEMENTEN: P-90 (brug), Alnico V Staple Pickup (hals)
BRUG: ABR-1 met nylon zadels
STEMMECHANIEKEN: Grovers met niervormige knoppen
KNOPPEN: zwarte 'hoedjes'
MEEGELEVERD: koffer en certificaat
GEBOUWD IN DE GIBSON CUSTOM SHOP, GIBSON.COM

Elk van de tien gitaren heeft een eigen naam, gebaseerd op een songtitel van Jan. (Jans eigen exemplaar heeft geen songtitel maar JA 75 als naam.) Deze titel staat op het halspenplaatje en maakt elke gitaar uniek. De namen zijn:

JA 75 • Dark Rose • Sylvia • QAAQ (= Questions Answers Answers Questions) • Hot King • Hoc Poc • Anonymous • Love Remembered • Janis • Clochard (linkshandig model)

PRIJZEN:
GLOSS EN VOS: € 6899,-
MURPHY LAB ULTRA LIGHT: € 7399,-
Te bestellen via **gibson.com**

The Rainbow' brak ik mijn E-snaar en toen ik die wilde vervangen bleek het finetunertje gevallen. Dus het hele management met kaarsen achter het podium op zoek naar dat ding… en natuurlijk niet op een kopje thee, dat snap je wel. Deze finetuners zitten goed vast, niet met zo'n beugeltje eroverheen, gewoon vast in de brug. En nylon zadels vind ik mooier klinken dan staal: warmer, meer akoestisch."

Is dit nu dé Jan Akkerman-gitaar?

"Ik vind van wel. Maar, eerlijk gezegd, je sound zit helemaal niet in de gitaar, maar in je zelf. Goed gereedschap is natuurlijk het halve werk en je moet doen wat nodig is. Het maakt me geen reet uit waar ik op speel, als de sound maar duidelijk en sprankelend is. Je kunt niet duidelijk genoeg zijn. Voor een gitarist is het belangrijk dat een instrument zodanig tot je verbeelding spreekt dat je er als vanzelf naartoe getrokken wordt. Je móet dat ding gewoon bespelen. Klaar! Als je die drang niet voelt, dan heb je pech. Die connectie met je gitaar telt, al het andere is bijzaak."

Muzikale bouwvakker

'Close Beauty' is uit 2019. Wanneer kunnen we een nieuw album van je verwachten?

Er zijn drie afwerkingen: (vlnr) Gloss, VOS en Murphy Lab

Jan Akkermans eigen exemplaar heeft de aanduiding 'JA 75' op de kop staan

"Ik ben nog aan het verzamelen. Je moet altijd op zoek naar nieuwe dingen, nieuwe richtingen. Maar wel met mijn handtekening eronder. Eenheid in verscheidenheid. In dat stadium zit ik nu. Maar eerst veel spelen. Ik ben altijd een werkman geweest en ook nu wil ik gewoon doorspelen, tot ik er bij neerval. Ik ben weleens laatdunkend de muzikale bouwvakker genoemd - nou, daar ben ik trots op. Werken voor je centen en niet de energie van iemand anders misbruiken om vooruit te komen. Vlak voor zijn dood zei (*Focus-bassist*) Bert Ruiter nog tegen me dat ik op moest passen waar ik energie uithaalde. Hij had gelijk. Daarom heb ik altijd afstand gehouden van allerlei scenes. Het liefst zou ik alleen maar gitaar spelen en me verder nergens mee bemoeien."

Op de kop van jouw gitaar staat JA 75. Je bent eind vorig jaar 75 geworden…

"Tja, als ik daaraan denk… Als je

nagaat hoe ik begonnen ben, als accordeonist omdat ik als kind Johnny Meijer goed vond. Naderhand hoorde ik thuis en op het zigeunerkamp Django (*Reinhardt*), en dat was het. Ik ben ook gek op rock 'n' roll, op blues, alleen niet zo op de rockscene an sich. Zappa vond ik goed, geen bullshit, en zelfs bullshit klinkt bij hem aangenaam. Hendrix bewonderde ik en ik snap waarom hij zulke geluiden maakte, als je weet hoe hij is opgegroeid met een moeder voor wie het opvoeden bijzaak was, zeg maar. Iets te experimenteel soms, maar daar heb ik mezelf ook wel schuldig aan gemaakt.
"Django was mijn voorbeeld en als je goed luistert: al die beroemde shit met de firma Focus is allemaal geënt op Django's spel, hoe raar dat ook klinkt. Dat was mijn inspiratiebron. Mensen vragen me wel eens waar mijn spel vandaan komt. Nou, van Django, maar dan op elektrisch gitaar met een beetje vervorming."

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Focus - Live at the Rainbow 1973 - *Hocus Pocus*
SPOTIFY Focus - 'Live At The Rainbow'
ARCHIEF Interview uit Gitarist 344, november 2019

GITARIST.NL

"Vind die gast met zijn bezemsteel met pickups en biedt hem een contract aan!" Met die zin, uitgesproken door Maurice Berlin, president van CMI dat destijds eigenaar was van Gibson, begint de geschiedenis van de Les Paul, een van de succesvolste elektrische gitaarontwerpen uit de geschiedenis. De gast met de bezemsteel was niemand minder dan gitarist en uitvinder Les Paul. Deze had in de jaren veertig geprobeerd zijn min of meer massieve elektrische gitaar bij Gibson onder te brengen, zonder succes. Pas toen Fender in 1950 met zijn eerste model, de Broadcaster (een jaar later omgedoopt tot Telecaster), op de markt kwam en deze goed leek aan te slaan, begreep Gibson dat ze het risico liepen achter het net vissen. Gibson-directeur Ted McCarty en zijn team gingen aan het werk en ontwierpen - met input van Les Paul, maar hoeveel zal wel nooit meer duidelijk worden - de eerste Les Paul gitaar. De gitaar zou Les' naam dragen omdat Les Paul en zijn partner Mary Ford waren uitgegroeid tot uiterst succesvolle artiesten en Ted McCarty was slim genoeg om te zien dat de connectie met Amerika's meest toonaangevende gitarist de nieuwe Gibson gitaar een flinke duw in de juiste richting zou geven.

Gewelfde top

De eerste Les Paul had een mahonie basis en esdoorn top, twee P-90 pickups, een trapezevormig staartstuk en een opvallende goudkleurige afwerking. De gitaar had een gelijmde hals en een gewelfde top, omdat ze wisten dat Leo Fender daar niet de apparatuur voor had. In 1953 werd het onspeelbare staartstuk vervangen door een 'wraparound'brug en weer een jaar later kwamen zowel een duurdere uitvoering als een budgetmodel op de markt, respectievelijk de Les Paul Custom en de Les Paul Junior. De eerste met weer een Gibson-uitvinding, de zogenaamde Tune-o-Matic-brug. Vanaf 1956 werden Gibson gitaren uitgerust met de eveneens nieuwe humbucking pickups, de Custom en Goldtop eerst.

De elektrische Gibsons verkochten prima tot eind jaren vijftig de moderner uitziende Fenders de strijd definitief leken te winnen. De Les Paul Standard, die in 1958 de Goldtop verving en waarvan exemplaren uit '58, '59 en '60 nu een vermogen kosten, was niet langer in trek en Gibson besloot in 1961 de hele lijn om te gooien, met de SG als resultaat. De hits van Les Paul waren opgedroogd en zijn naam verdween van de kop. Het leek het einde van een tijdperk.
Pas in 1968 besloot Gibson, op aandringen van consumenten die hun idolen als Eric Clapton, Keith Richards en in Amerika Michael Bloomfield op oude Les Pauls zagen spelen, de productie weer op te starten. Waarom ze kozen voor heruitgaves van de Custom en een model met twee P-90 pickups terwijl iedereen om Standards met humbuckers vroeg, zal altijd een raadsel blijven. Sindsdien is de Les Paul nooit meer weggeweest, en tegenwoordig is er voor iedere smaak en in iedere prijsklasse wel een model te vinden.

Larkin Poe

Van YouTube

Als je wel eens op YouTube naar gitaarfilmpjes zoekt, moet je bijzondere covers van Larkin Poe zijn tegengekomen. De Amerikaanse zussen Rebecca en Megan Lovell spelen de meest uiteenlopende covers met gitaar, lapsteel en prachtige samenzang zoals alleen broers of zussen dat kunnen. En dan is er nog de live-band. We spraken Rebecca en Megan in Paradiso. tekst **Chris Dekker**

De covers gaan van Rolling Stones tot Pink Floyd, van Miley Cyrus tot Aretha Franklin en van Phil Collins tot Ozzy Osbourne. En laten we de bluestraditionals niet vergeten. Rebecca zingt en speelt gitaar, terwijl 'slide-queen' Megan de songs voorziet van harmonieën en waanzinnige solo's op haar lapsteel. Vanavond staan ze echter met hun soulvolle rootsrockband in Paradiso en na tig video's - waarbij ze soms intens de camera inkijken - voelt het vertrouwd om tegenover de zussen te zitten. We vragen eerst naar hun instrumentkeuze.

Rebecca trapt af: "Ik begon ooit op viool, daarna speelde ik diverse instrumenten, maar ik begon pas rond mijn achttiende met gitaar. Ik dacht dat ik het niet leuk zou vinden, maar het beviel steeds beter. De laatste jaren is het echt mijn instrument geworden."

Megan: "We begonnen inderdaad beiden op viool en klassieke gitaar, maar daarna vielen we allebei voor de rootsmuziek. Ik werd verliefd op de sound van Jerry Douglas en door hem ben ik dobro gaan spelen. Eerst akoestisch, daarna elektrisch en al snel volgde de lapsteel."

naar Paradiso

Emily Butler

Was het voor jou een voordeel dat je door viool al aan een fretloos instrument gewend was?

Megan: “Jazeker, mijn gehoor was al goed getraind en ik speelde altijd fretloze instrumenten. Frets en ik gaan gewoon niet goed samen.”

Is het live, in een luide band, moeilijk om de juiste noten te spelen en te zingen?

Megan: “Het kan een uitdaging zijn, zeker omdat ik ook nog de harmonieën zing. In-ears maken het een stuk makkelijker, maar het is nog altijd een zoektocht naar het juiste geluid.”

Het woord zegt het al: lapsteel. Je hebt zoiets op je schoot. Maar jij bent eigenwijs en staat er mee!

Megan: “De eerste shows zat ik nog, maar ik wilde over het podium bewegen. Een vriend heeft me toen geholpen een houder te maken, zodat ik er mee kon staan en sindsdien heb ik diverse ontwerpen gemaakt. Het is nu een *standing steel*, ja, haha!”

Covers

Veel mensen hebben jullie leren kennen door jullie covers. Hoe gaat de selectie en het arrangeren?

Rebecca: “Wat we doen hangt van onze stemming af, maar we doen veel favorieten uit onze jeugd. Onze vader was een classicrockfan, dus we zijn muzikaal goed opgevoed. Veel van die nummers zitten al in ons hoofd en dan komt het idee heel snel en natuurlijk. Het is een soort tweede natuur geworden voor ons. Soms is het wel een uitdaging: hoe speel je een Queen-nummer met twee mensen? Als je alleen je eigen songs speelt, kom je niet verder, maar door het spelen van andermans liedjes breid je je kennis uit als speler en songwriter. Je probeert nieuwe akkoorden en je hebt zo meer kleuren op je palet.”

11 november komt jullie nieuwe album ‘Blood Harmony’ uit. Wat kunnen we verwachten?

Rebecca: “Van alle albums ben ik het meest trots op deze. Sinds 2017 hebben we ons eigen label, we produceren zelf en alles lijkt nu uitgekristalliseerd: hoe we spelen, hoe we klinken, de teksten. Het is nu hoe we het willen, echt Larkin Poe, en het verschil tussen album en live wordt steeds kleiner. Alle songs zijn door Megan en mij geschreven, met input van de band en mijn man Tyler (*Bryant*), en we schreven een song met Luther Dickinson van North Mississippi Allstars.”

Wanneer zien we jullie weer in Nederland?

Megan: “In 2023 gaan we zeker weer een Europese tour doen.” G

Jason Stoltzfus

Strats, Jets & Ricks

Rebecca: “Mijn hoofdgitaar is een sixties-stijl Custom Shop Fender Stratocaster met een humbucker bij de brug. We spelen in een relatief kleine bezetting en dan is die humbucker wel fijn om wat meer mee te vullen. Tegenwoordig speel ik ook veel op een Gretsch Jet in rood-glitter. Die heb ik net nieuw en die is echt te gek. Mijn belangrijkste versterker is een Fender Deluxe reissue, net als Megan. Ik gebruik een handvol pedalen. Megan en ik hebben beide een Boss tuner, een Line 6 HX, een Strymon Iridium en een Rodenberg TB Drive Shakedown Special. Dat is het signaturepedaal van Tyler. Ik heb dan nog een MXR Sugar Drive en mijn nieuwe favoriet is een Beetronics Royal Jelly overdrive. Nieuwe pedalen inspireren vaak en de Beetronics is verantwoordelijk voor de riff van *Bad Spell*. “Oh ja, ik heb voor het album een Gibson SG uit de vroege jaren zestig gebruikt. Die kreeg ik van een vriend als dank voor mijn werk op zijn album. Een enorm cadeau. Ik vind hem te fragiel om mee te nemen, maar hij is nog als nieuw. Misschien dat ik een moderne SG moet aanschaffen, maar ik ben toch meer van Fender.”

Megan: “Ik heb veel dezelfde pedalen en dezelfde versterker als Rebecca, maar voor mijn lapsteel is een volumepedaal, een Ernie Ball, onmisbaar. Ik speel op een oude Rickenbacker lapsteel, maar ik heb een primeurtje voor je. Samen met Beard Guitars heb ik een lapsteel ontworpen en ik speel deze tour op het prototype. Hij klinkt als een Rick, maar hij is veel minder zwaar. Het element is een Lollar horseshoe, die speciaal voor dit instrument is ontwikkeld.”

George Kooymans en Frank Carillo

Lachen en gitaarspelen

'Mirage' was in zekere zin een hobbyproject van George Kooymans en Frank Carillo. Ze namen het album verdeeld over een aantal jaar op, zonder de druk van een release die er moest komen. Door de ALS-diagnose van Kooymans heeft het album toch een bijzondere lading gekregen. door **Kevin Pasman**

"Ik speel al een jaar niet meer", aldus George Kooymans. "Van mijn plectrumhand zijn twee vingers verlamd. Niet mijn duim en mijn wijsvinger, maar ik kan eigenlijk niets meer beetpakken. Met mijn linkerhand wel, maar die vingers staan dan weer krom. Voor de diagnose een rol speelde, waren we al een beetje bezig om alles af te maken. *Crystal Cracking* en *Ticket To Heaven* heb ik hier nog in mijn studio opgenomen met Rinus (*Gerritsen*) op bas en Dave Menkehorst op drums. Maar dat is live gebeurd, dus dat ging vrij snel.

Met John (*Sonneveld, producer*) heb ik op mijn gemak nog wat dingen ingespeeld. Ook omdat ik niet wist hoelang ik nog zou kunnen spelen. De laatste dingen die ik qua gitaarspel nog heb gedaan zijn voor de Vreemde Kostgangers geweest. Die plaat is in feite ook klaar."

"De opnamen zijn over een aantal jaren uitgesmeerd voordat George ziek werd", beaamt Frank Carillo. "Echt alleen omdat we het leuk vinden om bij elkaar

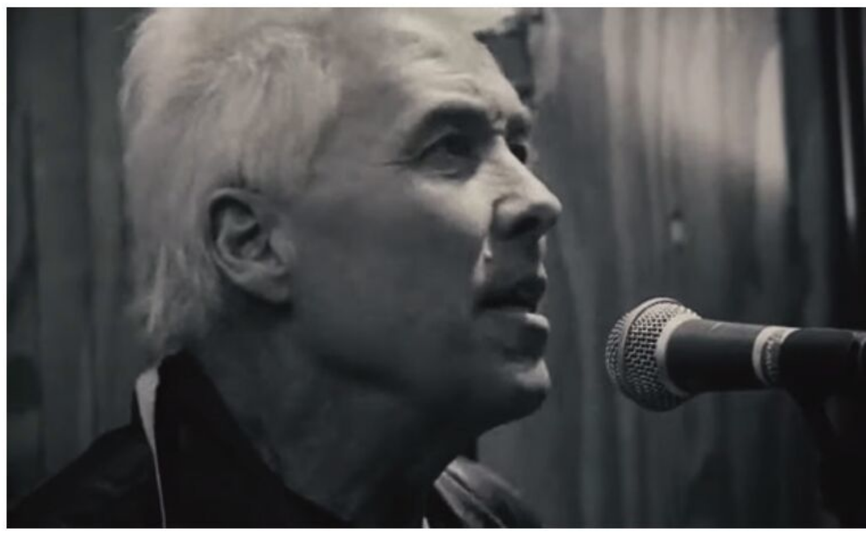

te komen, nummers te schrijven en ze op te nemen. Toen we een paar nummers af hadden, realiseerden we ons dat het een album zou kunnen zijn. Maar dat was geen plan op zich. Er was geen haast bij."

Notities

Omdat de nummers op 'Mirage' zo spontaan ontstaan zijn, is de gitaarkeuze soms bepaald door wat er toevallig voorhanden was. "George en ik hebben bij elkaar zóveel gitaren!", glimlacht Carillo. "Wat we bij de hand hebben is daardoor eigenlijk altijd een goede gitaar. George heeft een prachtige Gibson J-200 en ik geloof dat ik die op *Mirage* en *Christmas In Gaza* heb gebruikt. Verder heb ik een Gretsch uit 6120 gebruikt, mijn Teye Apache en George zijn Gretsch Duo Jet uit 1961.

En we hebben onze Haar-gitaren. George heeft er een paar en ik vond ze te gek. Ik had er een besteld met een palissander hals en TV Jones FilterTron-pickups. Toen ik een maand daarna terug naar Europa ging, heb ik hem cadeau gekregen van George. Echt een waardevolle gitaar voor me. Die heb ik zeker veel gebruikt op het album. Akoestisch heb ik veel op mijn Jumbo Zemaitis gedaan en toen we de laatste paar nummers opnamen mijn signature Homestead."

"Eigenlijk heb ik geen notities bijgehouden", bekent Kooymans. "In Pro Tools wil ik als ik goed oplet nog wel eens wat noteren over microfoons, maar met de gitaren heb ik dat eigenlijk bijna niet gedaan. Ik weet wel dat ik het meeste op mijn Les Paul heb gespeeld. Akoestisch heb ik mijn Taylor gebruikt, waar ik altijd op speel. En de twaalfsnarige gitaar in *Mirage* is de F# mineurversie van de Taylor Leo Kottke signature."

"Ik weet één gitaar die George heeft gebruikt: een Gretsch Duane Eddy", vult Carillo aan. "Die heeft hij gekocht toen de Golden Earring hier in New York 'Millbrook U.S.A.' opnam. Daarmee heeft hij een prachtige solo opgenomen voor *I Wish You Were Still Here*. Je kunt die solo zingen."

Speakerdraad

"In mijn garage heb ik een set-up voor mijn versterkers", licht Kooymans toe. "Van daaruit loopt een heel lange speakerdraad naar de regieruimte. Dan kan ik makkelijk speakers wisselen in de garage en heb je geen overspraak. Supertof.

"Lange speakerdraad is misschien niet helemaal optimaal voor de puntigheid voor de sound, maar ach... Kniesoor die daarover gaat zitten lullen. Mijn Hook versterkers die ik live ook gebruik heb ik op de opnamen gebruikt, maar ik heb ook Kemper gebruikt. En mijn pedalenplank die ik live gebruik heb ik hier ook gewoon liggen."

"Ik houd van een Fender Reverb", zegt Carillo resoluut. "Die heb ik gebruikt en ik geloof af en toe een Vox AC30. Verder een Fulltone Booster en een MXR Uni-Vibe. Soms gebruikte ik een MXR Carbon Copy voor het tracken, maar meestal gebruikte ik de echo's van de studio's. En mijn Fulltone OCD. Die zet ik nooit heel vuil. Eigenlijk probeer ik alleen een randje en wat meer sustain te krijgen."

Bouwen

"Het demo-achtige gevoel zat er van meet af aan al in", verklaart Kooymans. "We hebben dingen in de keuken opgenomen met een iPhone. Die jankende stem in *Where The Devil Won't Go* ben ik achter de pannen. En Frank speelde de slagpartij. Dat kopieerden we naar Pro Tools en van daaruit zijn we verder gaan bouwen."

"*Den Of Thieves* is een mooi voorbeeld", vervolgt Carillo. "Ik stuurde George een tekst en voor ik het wist had hij de zangmelodie geschreven. The Bandoleros (*Carillo's begeleidingsband*) namen hun partijen bovenop de demo van George zijn zang en gitaar op. We vroegen Chris Tedesco om er viool op te spelen. Paul Orofino (*producer*) vond dat een goed idee en het resultaat blies me echt omver."

"Vroeger had ik een achtsporenrecorder van TEAC en dat wilden we ook nog wel eens gebruiken als we in Wisseloord zaten", aldus Kooymans. "Gewoon omdat we het te gek vonden hoe het klonk."

Eieren

Carillo herinnert zich de kennismaking met Kooymans nog als de dag van gisteren: "Ik kom al sinds begin jaren negentig in Nederland, toen ik met Annie Golden werkte. Het eerste album van Golden-Carillo mixten we bij George thuis. George liep binnen en vroeg: willen jullie iets eten? Ik maak eieren voor jullie. En ik dacht: wow, George Kooymans gaat ontbijt voor me maken? Na het eten pakten George en ik nonchalant wat gitaren op om Everly Brothers-nummers te zingen. Toen was het hek van de dam.

Na de tour wilde Annie naar huis. Ik had geen thuis om naartoe te gaan. Ik was net gescheiden, mijn dochter studeerde, dus George vond dat ik moest blijven. En wat zouden we anders moeten doen? Lachen en gitaarspelen natuurlijk!" G

'Mirage' was 17 juni Release van de Week op Gitarist.nl

Paul Bergen

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

ARTIKEL 'Mirage' Release van de Week
SPOTIFY 'Mirage' en vorige album 'On Location'

GITARIST.NL

StageCoach Sessions deel 11

Mozes Rosenberg

In deze aflevering van StageCoach Sessions duiken we diep in de gipsyjazzstijl met Mozes Rosenberg, leider van het trio The Rosenbergs.

Ongelofelijk swingende jazz spelen op een enorm hoog tempo en improviseren op de meest ingewikkelde schema's, maar... geen noten lezen, akkoordnamen niet kennen en alleen op gehoor spelen. In de Sinti-cultuur wordt gipsyjazz gespeeld op de voor hun traditionele manier: veel samen jammen in de woonkamer. En de deur staat altijd open voor iedereen die mee wil doen. Dat gaat zo van generatie op generatie.

Mozes Rosenberg is een telg uit de zeer muzikale Rosenberg-dynastie, die inmiddels bestaat uit zijn oudere broer Stochelo Rosenberg, neef Jimmy Rosenberg en de fenomenale zanger en gitarist Johnny Rosenberg. Mozes is frontman van The Rosenbergs, een trio met Johnny Rosenberg en Sani van Mullem op bas. Verleden jaar hebben zij het album 'Double Scotch' uitgebracht met als speciale gasten Stochelo en de violist Roby Lakatos.

Mozes Rosenbergs compositie *Mozology* staat centraal in deze StageCoach Sessions aflevering. Het trio

StageCoach Sessions-videoserie

Instructievideo's, live-registraties en interviews

StageCoach Sessions is een initiatief van muzikant-docent Matthieu Brandt. Deze videoserie draait om registraties op locatie met topkwaliteit live-opnamen van bands en instructievideo's per muzikant. De StageCoach Sessions worden altijd gepubliceerd met workshops inclusief tabs, notenwerk en interviews op onze videokanalen en in onze magazines.

Al eerder verschenen in StageCoach Sessions

- Richard van Bergen van Richville - blues & roots
- Jerôme Hol - trio-performances en workshop fusion
- Jay-P - microfoonkeuzes voor elektrische gitaar
- Jac Bico - gitaarsounds van The Beatles
- Jesús Hernández - Buena Vista Cuba
- Rory Ronde - Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions
- BJ Baartmans & The Space Age Travellers
- Mark Tuinstra - Dr. Jordan Institute
- Reinier Voet - akoestische gitaar in jazz
- Gareth Pearson - fingerstyle-gitaar

In deze editie presenteren we de videoserie met gipsyjazz-gitarist Mozes Rosenberg. Hij legt samen met Reinier Voet aan de hand van de track *Mozology* zijn benadering en speeltechnieken uit. In het uitgebreide interview vertelt hij honderduit over carrière, spel en spullen.

Deze video's kun je op onze kanalen vinden:

StageCoach Sessions deel 11, met Mozes Rosenberg

- *Mozology* Performance, The Rosenbergs ft. Stochelo Rosenberg
- *Mozology* videoles, Mozes Rosenberg i.s.m. Reinier Voet
- Mozes Rosenberg Interview

speelde dit nummer, met als gast Stochelo Rosenberg, tijdens de livestream van de cd-releaseparty vorig jaar, georganiseerd door Theo Lens en in zijn geheel te zien op Lens-TV. Het nummer wordt uitgelegd in een korte videoles met tabs. In het interview met Mozes en bij de videoles worden we geassisteerd door gipsy-jazzgitarist Reinier Voet.

Muziek wordt bij Sinti met de paplepel ingegeven. Wanneer begon het voor jou?

"We hebben een heel muzikale familie. Ik was denk ik een jaar of drie, vier toen ik mijn grote broer Stochelo, die zestien ouder is, hoorde spelen. Ook mijn vader en opa speelden en mijn moeder zong in de kerk. Daarnaast was mijn oom Wasso (*Grunholz, red.*) een voorbeeld voor velen van ons. Je groeit ermee op en je hoort eigenlijk niets anders.

"Mijn eerste aanraking met een gitaar was toen ik een jaar of drie was. Stochelo was pas getrouwd en op bezoek met zijn kampeerwagen. Ik zag als kleine jongen een gitaar op de bank liggen. Ik sloeg er wat op en vanaf toen was ik verkocht.

"Ik was zeven toen ik met Het Rosenberg Trio bij de Vijf Uur Show op tv

»

Matthieu Brandt

Initiatiefnemer, producent en regisseur van StageCoach Sessions Matthieu Brandt maakte voor het Amerikaanse instructievideolabel TrueFire dertien jaar lang lesvideo's met Europees toptalent.
matthieubrandt.com

De StageCoach Sessions-video's kun je bekijken op ons YouTube-kanaal GitaristVideo en op Gitarist.nl in de sectie Extra.

www.gitarist.nl •
www.youtube.com/GitaristVideo

speelde. Ongeveer twee jaar daarna ben ik een bandje begonnen met mijn neef Daniel Rosenberg op ritmegitaar en mijn broer Samuel Rosenberg op basgitaar. Dat was onder de naam Chave Rosenberg, de jongens Rosenberg."

Was het 'traditioneel' gipsy-repertoire wat jullie dan speelden, dus nummers van Django?
"De basis was inderdaad Django Reinhardt, maar Het Rosenberg Trio was ook een grote invloed voor ons op die leeftijd. Dus dat repertoire speelden we ook. Ik zocht die nummers uit van cd en probeerde die na te spelen. Ook met Sani en Johnny in The Rosenbergs spelen we nu Django-songs, maar we arrangeren die in een wat modernere stijl. De gipsybasis blijf je wel horen."

Ook het American Songbook-repertoire komt bij jullie voorbij. Zijn dit bij jullie bewuste keuzes in het repertoire?
"Ik was - naast wat je doet voor je eigen orkest - altijd nieuwsgierig naar andere stijlen; bossanova's, George Benson, flamenco… Dat inspireerde mij ook en dat hoor je ook terug. En zelfs wat klassiek. Bij het programma van Witteman speelden we bijvoorbeeld de *Badinerie* van Johann Sebastiaan Bach in een eigen arrangement. Soms weten we zelfs niet eens wat we precies spelen, maar we vinden het gewoon leuk om te spelen."

Bebop

Welke gitaristen zijn voor jou van grote invloed geweest?
"Ik luisterde veel naar George Benson en Biréli Lagrène, maar probeerde vooral mijn eigen stijl te ontwikkelen. Ik heb George Benson ook ontmoet en met hem gespeeld. Hij vond ons fantastisch en noemde de Rosenberg-familie de muzikaalste familie die er is. Ik vond dat een geweldige eer."

In *Mozology* zitten ook duidelijk beboplicks en -invloeden.
"Dat was inderdaad mijn bedoeling. De akkoorden zijn te vergelijken met gewone gipsyjazz, maar de bridge is een bekend bebopschema. Ik was in eerste instantie niet bezig om een eigen nummer te componeren. Ik was over een akkoordenschema aan het improviseren en het was dus eigenlijk een goed gelukte solo waar ik een thema van heb gemaakt. Ik nam dat thema en de begeleidende akkoorden op mijn telefoon op en dat stuurde ik naar Johnny en Sani. Zij zoeken dat dan op gehoor uit omdat ik die akkoorden niet kan benoemen."

De ritmische component is in gipsyjazz erg belangrijk. De ritmegitaar is erg belangrijk. Ben jij ook als slaggitarist begonnen?
"Ja, je leert een paar akkoorden en daarna ga je met anderen spelen. Ik begon al snel melodielijntjes te spelen, thema's enzo. Het beste leerproces is om met elkaar te spelen. Wij deden dat heel vaak, van kleins af aan. Je ziet dan welke akkoorden de anderen spelen en zo moeten wij het doen. Wij kunnen geen noten lezen. Wij moeten het zien of horen en dan proberen na te spelen. Je moet dan wel een goed geheugen hebben. Ik kan ook geen akkoorden benoemen of toonladders aangeven. We spelen het gewoon voor. En dat gaat van generatie op generatie. De zoontjes van Sani en Johnny beginnen nu ook al samen te jammen. Samen met Mencho zou dat zomaar de volgende generatie kunnen zijn."

Familiestuk

Kun je iets vertellen over het type gitaar waarop je speelt?
"Ik speel een gitaar van een Tsjechische bouwer Fit Czar, een soort Selmer-kopie. Selmer was de gitaar waar Django op speelde. Hij is een beetje oud gemaakt en er zit niet zoveel lak op, wat ook goed is voor de klank. Hij heeft een ovaal klankgat, iets waar de meeste sologitaristen in gipsyjazz mee spelen. Ritmegitaristen hebben meestal een gitaar met een D-vormig klankgat.
Ik gebruik ook vaak de oude gitaar van Stochelo, een Favino. Daarop heeft hij zijn eerste cd met Het Rosenberg Trio, 'Seresta', opgenomen. Dat is een echt familiestuk. Als mijn zoon Mencho zijn best doet dan wordt deze gitaar weer doorgegeven."

Met wat voor plectrums speel jij?
"Dit is een plectrum van Manouche Picks, van een soort namaakschildpad kunststofmateriaal. Tamelijk dik, ongeveer 2 of 2,5 mm. Als ik mijn plectrum wat schuiner en naar binnen houd, klinkt het wat doffer. Als ik hem recht op de snaren zet, wordt het wat harder en scherper. Je speelt dan meer met het puntje van het plectrum. Bij solo's en melodieën speel ik dus vooral recht op de snaren en ik houd mijn rechterhand dan gesloten. Maar dat hoeft niet. Je kan je hand ook open houden of iets meer naar achter richting de kam spelen.
Ik pak de gitaar meestal wel hard aan."

De video met het nummer *Mozology*, gecomponeerd door Mozes en live gespeeld door The Rosenbergs met als speciale gast Stochelo Rosenberg, is te zien op Gitarist.nl, ons YouTube-kanaal GitaristVideo en de socialmediakanalen en de website van StageCoach Sessions. De gehele livepresentatie van hun nieuwste album 'Double Scotch' is te zien op LensTV.
Speciale dank voor deze aflevering aan Reinier Voet, Theo Lens, Cor Brandt en Mozes en Mencho Rosenberg.

The Rosenbergs

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO StageCoach Sessions - Performance *Mozology*
VIDEO StageCoach Sessions - Videoles *Mozology*
VIDEO StageCoach Sessions - Video-interview
TABS *Mozology* (download)

GITARIST.NL

Mozology

Lees mee met de StageCoach Sessions video!

Het schema staat in D en de akkoorden komen ook voornamelijk uit de toonsoort D. De bridge is een set van ii-V-I'tjes naar F en dan een set van ii-V-I naar E♭. Je ziet hier de noten en tabs van het A'tje. De volledige transcriptie vind je op Gitarist.nl/extra.
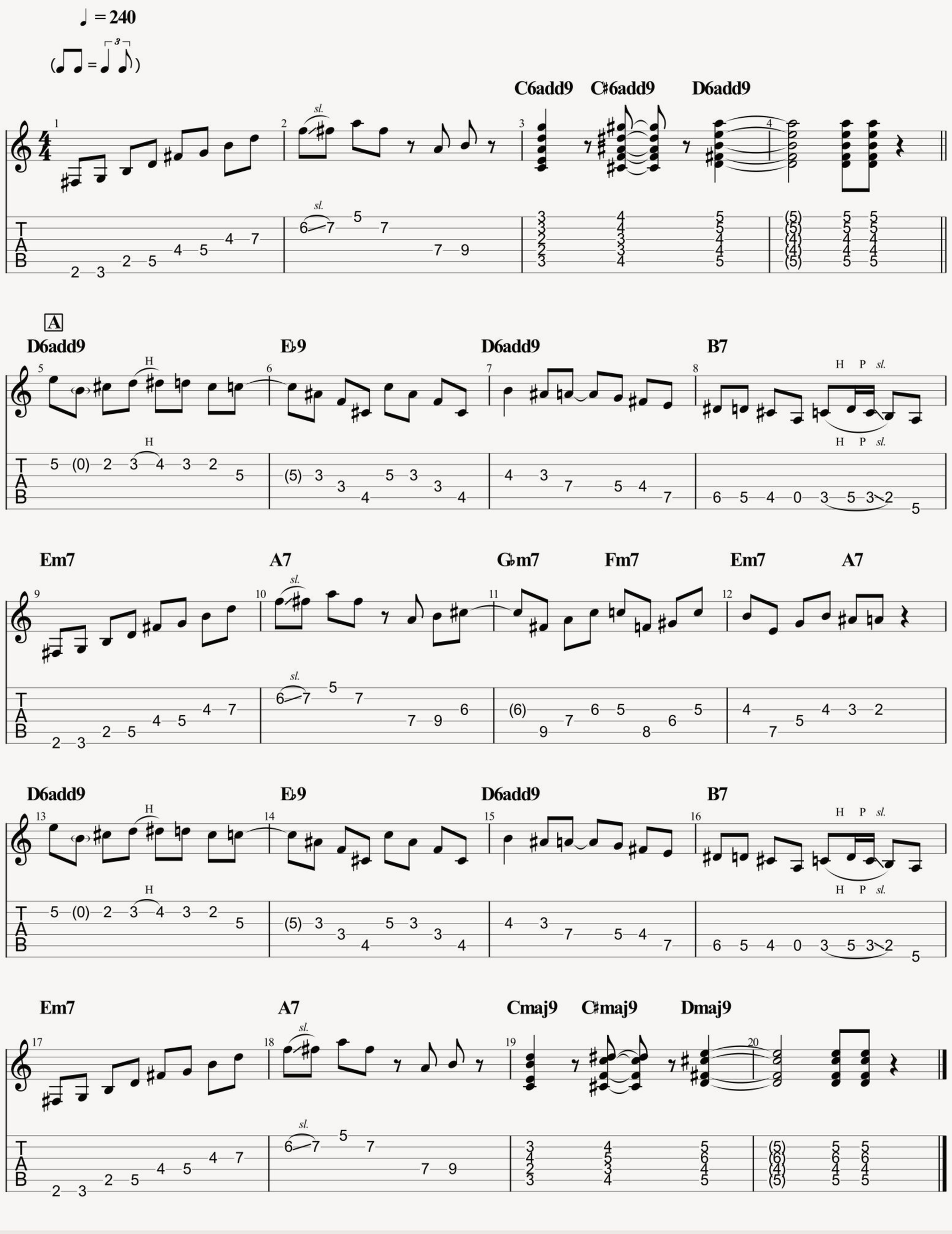
CD GIVEAWAY!

Mozology staat ook op de cd The Rosenbergs - 'Double Scotch'. We kunnen 10 exemplaren van het album weggeven. **Ga naar Gitarist.nl/giveaway** en win!

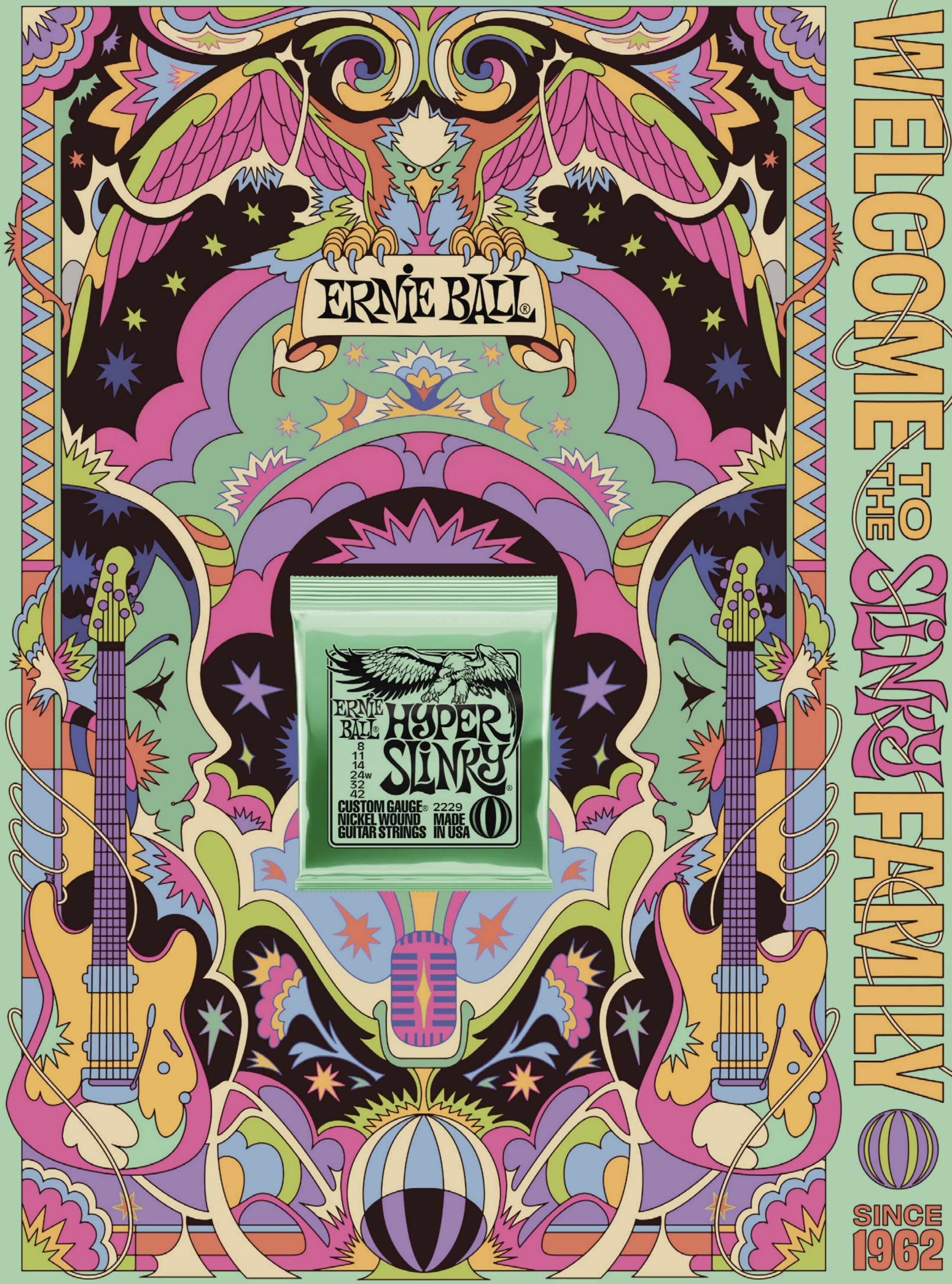
ERNIE BALL®
ERNIE BALL®
HYPER SLINKY®
8
11
14
24w
32
42
CUSTOM GAUGE® NICKEL WOUND GUITAR STRINGS
2229
MADE IN USA
WELCOME TO THE SLINKY FAM
SINCE 1962

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

WWW.MUSICMAKER.NL

MAKE IT!

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/musicmaker

MUSICMAKER. MAKE IT!

muziekmagazines**.nl**

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Goed gevulde gitaarwinkel in het hart van Brussel

Op bezoek bij

Op drie uur treinen van Amsterdam vind je nabij het station Brussel Centraal de meest recente uitbreiding van de Franse muziekwinkelketen Star's Music. De winkel aan de Zuidstraat 145 specialiseert zich in gitaren, waarvan ze er heel veel hebben. Steven Faber en Co Koenen reisden af naar de Belgische hoofdstad om persoonlijke polshoogte te nemen. tekst **Steven Faber en Co Koenen** foto's **Steven Faber**

In de winkel worden we vriendelijk ontvangen door store manager Tobias Le Compte. Tobias werkte voorheen bij Keymusic Brussel, dat opmerkelijk genoeg naast Star's Music is gelegen - het was dus letterlijke een kleine overstap voor hem. De nieuwe winkel opende zijn deuren in oktober 2020, midden in een lockdown: geen ideale start. Toch wilde Star's Music per se doorzetten en dat lijkt een goede beslissing geweest.

Van Eastone tot Murphy Lab

De vestiging in Brussel is een middelgrote winkel en daarom heeft men ervoor gekozen om zich te specialiseren in één instrumentcategorie, in dit geval gitaren. Het idee hierachter is om zoveel mogelijk voorraad te hebben zodat klanten een instrument kunnen uitproberen en na aankoop meteen mee naar huis kunnen nemen. Bij een breder aanbod heb je van alles een beetje en zul je vaker nee moeten verkopen, vertelt Tobias. Je kunt dan wel aanbieden iets te bestellen, maar dat

Ook de nieuwe Player Acoustasonic Teles van Fender vind je bij Star's Music

Star's Music heeft een ruime collectie Gibsons en Epiphones

Star's Music

kan een klant zelf ook online en dan gaat hij misschien wel naar de concurrent.

Een rondleiding door de winkel laat veel elektrische gitaren zien van Gibson, Fender en Ibanez, wel drie rijen hoog, naast betaalbare modellen van de eigen merken Eastone, waarvan elektrische en akoestische gitaren beschikbaar zijn, en Wesland met akoestische gitaren in een hogere prijscategorie. Bijzonder is het brede aanbod tot in de hoogste series. Zo zien we Gibson Murphy Lab Les Pauls, Ibanez signatures van Vai en Satriani en Fender Custom Shop Strats tussen instrumenten uit de meer betaalbare series hangen. Ook op basgebied is er een mooie verdeling tussen klassiekers van Fender en Music Man, moderne Warwicks en betaalbare Sire bassen.

In de effectpedaalvitrine vind je van alles, van Boss tot Universal Audio

De Taylor room met op de achterwand achterbladen van diverse houtsoorten

Taylor room

Achterin de winkel komen we via een opstapje in twee ruimtes vol akoestische gitaren. De eerste ruimte is de Taylor room, door Taylor zelf ingericht, met een representatieve selectie van hun modellen. We zien hier onder meer een 914ce en proberen een 414ce-R V-Class uit. Leuk is een wand met achterbladen van body's van verschillende houtsoorten zodat je goed het verschil kunt zien tussen bijvoorbeeld mahonie, palissander en sapele.

Via een deuropening komen we in een ruimte met veel Martins, waaronder nieuwe Modern Deluxe-modellen, maar we zien er ook steelstrings van Lâg en Epiphone en een aantal gloednieuwe Fender Player Acoustasonic Teles. We proberen een Martin D-41 uit op de comfortabele sofa en dreigen weg te dromen… maar er valt nog meer te zien!

De speelcabine dubbelt als versterkerruimte met naast traditionele Marshalls en Fenders boetiekmerken als Victory en Supro maar ook een Kemper Profiler. Ook zien we hier een vitrinekast met multi-effecten van o.a. Boss en Hughes & Kettner. Voor effectpedalen moeten we naar de verlichte vitrine onder de toonbank, waar zich een ware snoepdoos aan stompboxen bevindt. KHDK, Friedman, Lunastone, Origin Effects, Universal Audio, Eventide, maar natuurlijk ook MXR, Boss, Strymon en Fulltone en vele andere. Yummie!

Niet alleen gitaar

Achterin de winkel zien we ook een wand vol keyboards. Tobias legt uit dat die daar tijdelijk hangen totdat de nieuwe ruimte klaar is waar deze, naast studio- en dj-gear, ondergebracht kunnen worden. Er wordt inderdaad druk geboord en gehamerd in een vertrek naast de speelcabine. Star's Music heeft tot deze uitbreiding van het assortiment besloten omdat klanten toch ook vaak naar deze gear vragen en men ze niet graag naar concurrentie ziet gaan. En omdat het niet ten koste van het gitaaraanbod mag gaan, komen er vierkante meters bij.

Aan het einde van de tour vragen we Tobias nog of Star's Music ook plannen heeft voor een winkel in Nederland. In principe wel, zegt hij, en men heeft zich ook al wel georiënteerd, maar dan zou zich een goede gelegenheid moeten voordoen. Tot dan moeten we dus naar Brussel, maar dat is zeker geen straf en al helemaal niet met zo'n mooie winkel als Star's Music. En je kunt natuurlijk ook nog altijd naar hun webwinkel gaan, met een uitgebreid aanbod in alle categorieën en bezorging door heel Europa. **stars-music.nl**

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO en nog meer foto's van ons bezoek aan Star's Music

GITARIST.NL

Tobias Le Compte toont een Ibanez PIA Steve Vai signature

Fender Princeton Reverb

Fenders eerste ‘studenten’versterker haalt zijn pro-diploma in stijl. tekst **Rod Brakes**

De Princeton Reverb verscheen in 1964 op de markt en was oorspronkelijk bedoeld als versterker voor beginnende gitaristen. Zijn ontwerp ontleende hij aan de eerder verschenen Princeton, Fenders eerste versterker voor beginners uit het eerste operationele jaar van het merk, 1946. Het debuut in de Fender catalogus ging vergezeld van de volgende tekst: “De radicaal nieuwe Fender Princeton/Reverb is het resultaat van het harde werk van de Fender-technici om alle gewenste eigenschappen zoals gesuggereerd door handelaren, leraren en studiomensen in één versterker te combineren. (...) De Princeton/Reverb met Tremolo wordt van harte aanbevolen voor beginners en voor thuisgebruik.”

Ondanks het feit dat de Princeton Reverb bedoeld was voor beginnende gitaristen, horen we hem terug op talloze hits, met dank aan sessiegitaristen als Clarence White en Tommy Tedesco. Daarnaast is het de favoriete versterker van andere ervaren professionals als Larry ‘Mr 335’ Carlton en Tele-liefhebber Jim Campilongo. Met zijn 12 tot 15 watt aan vermogen wordt de Princeton Reverb algemeen beschouwd als een van Fenders meest veelzijdige versterkers voor thuis of in de studio. Dankzij moderne monitorsystemen is dit flexibele model tegenwoordig populairder dan ooit voor livegebruik, hoe groot het podium ook is.

Bij de ontwikkeling van deze succesvolle amp is Fender niet over één nacht ijs gegaan; de ontwikkeling van de klassieke combo nam veel tijd in beslag. De oorspronkelijke Princeton, in zijn eerste verschijningsvorm onderdeel van Fenders zogenaamde ‘woodie’-reeks versterkers en speciaal bedoeld voor lapsteel, had geen regelaars en is vrijwel onherkenbaar vergeleken met de modellen die daarna de naam Princeton droegen. Begonnen als versterkertje met 4,5 tot 6 watt aan vermogen en een 8-inch luidsprekertje, ontwikkelden de vroege woodie en tweed Princetons zich in de jaren veertig en vijftig verder tot de komst van de met vinyl beklede ‘brownface’ Princeton in 1961. Dit model markeert een keerpunt in het ontwerp van de amp, zowel wat betreft uiterlijk als specificaties. Nu uitgerust met een aanzienlijk groter vermogen van 12 watt en een grotere 10-inch luidspreker, werd de nieuwe Princeton aangedreven door twee 6V6 eindtrapbuizen waar eerdere modellen het er met één moesten doen. Nieuw was de ingebouwde tremolo, die twee extra regelaars noodzakelijk maakte (speed en intensity) naast de bestaande volume- en toonregelaar.

In 1963 introduceerde Fender zijn iconische ‘blackface’-uiterlijk voor alle versterkers en in 1964 werd het circuit van de Princeton uitgebreid met gescheiden toonregelaars voor treble en bass. Dat verbeterde de duidelijkheid en articulatie van het geluid en bracht het totale aantal regelaars op vijf. De Princeton Reverb arriveerde datzelfde jaar, inclusief Fenders nieuwe ingebouwde veergalm voor een “bredere sound” als aanvulling op het tremolo-effect van de Princeton. Met de reverbregelaar werd het aantal regelaars uitgebreid naar zes. Vanwege de extra versterkertrap die onderdeel was van het reverbcircuit, lijken Princeton Reverbs wat minder headroom te hebben en ze staan dan ook bekend om hun snelle vervormen, sneller nog dan de reguliere Princetons.

In 1968 werd een nieuw ‘silverface’ bedieningspaneel geïntroduceerd en in 1970 werd de oorspronkelijke GZ34 gelijkrichterbuis vervangen door een 5U4GB, waardoor de toon iets minder inzakte bij het aanslaan en er minder compressie was. In 1981 zagen we kort de eerdere blackface-stijl terug, tot het model in hetzelfde jaar nog uit productie genomen werd.

Tegenwoordig zijn er twee Princeton versterkers in vintagestijl leverbaar: de Blackface ’65 Princeton Reverb (verschenen in 2008) en de Silverface ’68 Custom Princeton Reverb (verschenen in 2013). G

Met dank aan Vintage ’n’ Rare Guitars, vintageandrareguitars.com

De ontwikkeling van de Fender Princeton Reverb

Midden 1946
Introductie van de Princeton ‘woodie’ lapsteelversterker; 4,5 watt (min.); 8-inch luidspreker; geen regelaars

1948
Tweedbekleding; 2 regelaars (volume & toon)

1961
Brownface-paneel; bruine Tolex bekleding; 12 watt (min.); 10-inch Jensen luidspreker; 4 regelaars; tremolo

1963
Blackface-paneel; zwarte Tolex bekleding

1964
Introductie van de Princeton Reverb; blackface-paneel; zwarte Tolex bekleding; 6 regelaars; tremolo & reverb

1968
Silverface-paneel; zwarte Tolex bekleding

1970
Gelijkrichterbuis veranderd van een GZ34 in een 5U4GB

1977
‘Boost’ push/pullregelaar (volumeknop)

1981
Blackface-paneel; zwarte Tolex bekleding; Princeton Reverb uit productie genomen

1985
Princeton Reverb II: blackface-paneel; zwarte Tolex bekleding; 20-watt (min.); 12-inch luidspreker; 8 regelaars

1966 Fender Princeton Reverb

1 CODES
Chassis code ‘A12113’ aan achterzijde (normaal tussen A05500 en A14500 tijdens 1966); buizenoverzicht gedateerd met ‘PF’, wat duidt op 1966 (P) en juni (F); zescijferige luidsprekercode ‘220617’ duidt op Jensen (220), 17e week (17) van 1966 (6)

2 BEHUIZING
Massief sparren; 50,9 cm breed, 40,6 cm hoog en 24,1 cm diep (aan de onderkant); achterkant uit twee delen hout (met ventilatie-opening); schuine uitsparing voor bedieningspaneel (taps toelopend tot ongeveer 19 cm topdiepte); vier metalen hoekstukken en voetjes; handgreep van zwart plastic met twee metalen afsluiters aan het eind; twee metalen chassisbeugels

3 DECORATIE
Blackface-bedieningspaneel met witte letters en omlijsting; ‘Princeton Reverb-Amp’-logo in schrijfletters; zwarte Tolex bekleding; zilverkleurig luidsprekerdoek; Fender-logo met schrijfletters in zilver/zwart plastic

4 CIRCUIT
Buizenoverzicht meldt ‘Princeton Reverb-Amp AA764’; buizen: GZ34, twee 6V6GT, twee 12AX7, 12AT7, 7025; 12.watt (minimum); een 10-inch Jensen C10N luidspreker

5 VOEDING & AANSLUITINGEN
Voorzijde: twee standaard (¼-inch) ingangen gelabeld ‘1’ en ‘2’; rood controlelichtje; achterzijde (van links naar rechts): aardeschakelaar, 1A ‘SLO-BLO’ zekering, aan/uitschakelaar, interne luidsprekeraansluiting, externe luidsprekeraansluiting, aansluiting voor de vibratoschakelaar, aansluiting voor de reverbschakelaar, reverb-uitgang, reverb-ingang

6 REGELAARS
Zes ‘hoed’knoppen van zwart plastic met metalen dop, gelabeld ‘1’ tot ‘10’, (van links naar rechts): volume, treble, bass, reverb, speed en intensity; voetschakelaar (tremolo en reverb aan/uit) gelabeld ‘Vib’ en ‘Rev’

Niks dan licks

Zes nieuwe licks in de categorieën makkelijk, gemiddeld en gevorderd. Welke is jouw favoriet? tekst **Jamie Hunt**

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 1

SERGIO PIZZORNO

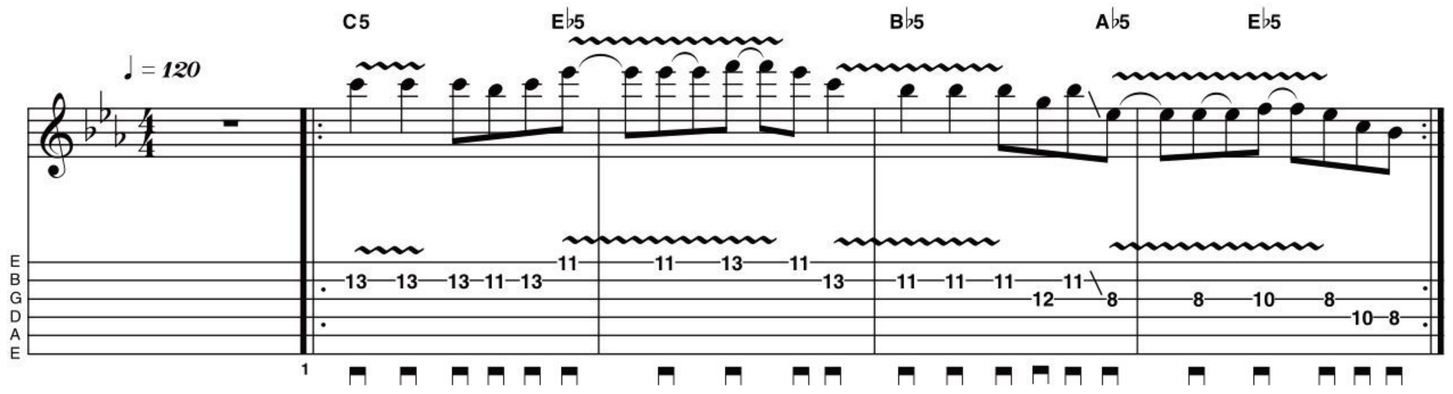

Deze lick in de stijl van Kasabian maakt op een melodieuze manier gebruik van de C mineurpentatonische toonladder. De frases in maat 1 en 3 benadrukken de zware maatdelen, terwijl het accent in de maten 2 en 4 juist op de lichte maatdelen ligt. Wees extra expressief door elke aangehouden toon met vibrato te spelen. Wat betreft geluid kies je je brugelement, met een beetje vervorming uit je versterker en een fuzzpedaal. De laatste zorgt voor een warm en toch ruig geluid met veel sustain voor de lange noten.

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 2

JOE PERRY
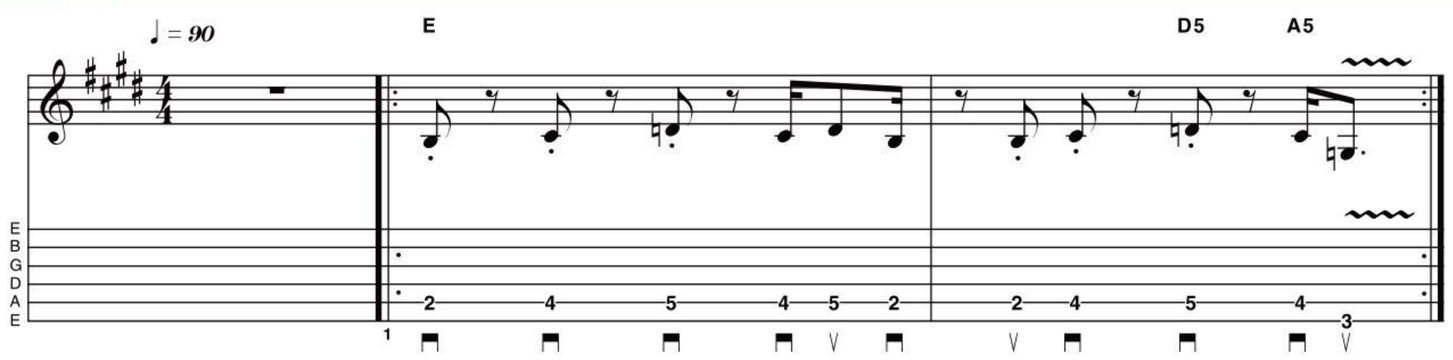
Deze riff bestaat uit korte, staccato gespeelde noten. Dat zorgt voor veel definitie en de ruimte tussen de gespeelde tonen wordt van zelf onderdeel van de groove. Houd de noten kort door af te dempen met je linkerhand. Dat doe je door na elke toon de vingers van je linkerhand te ontspannen. De verminderde druk van je vingers op de snaren werkt als een natuurlijke demper. Het juiste geluid krijg je met je brugelement, medium gain van je versterker en reverb.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 3

WARREN HAYNES

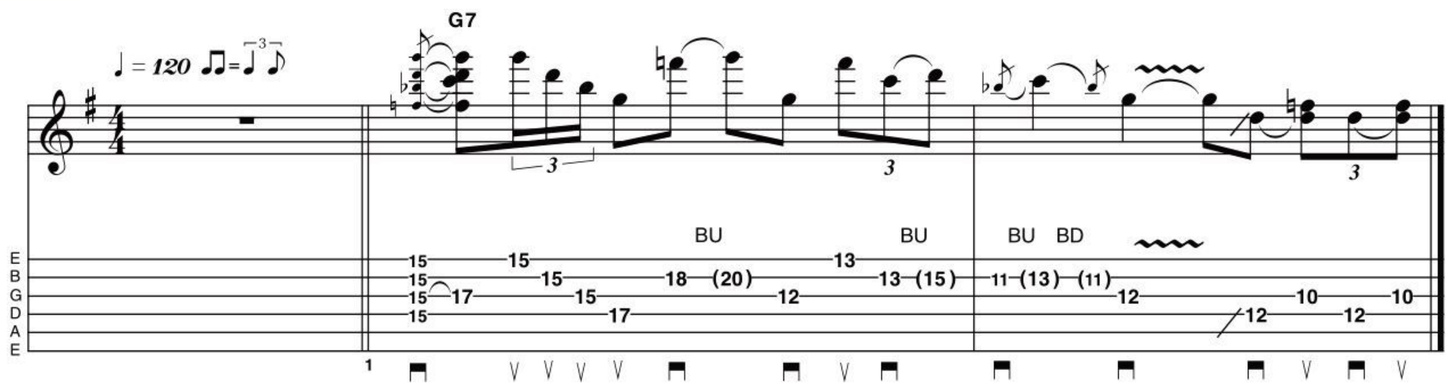

De frase waarmee deze lick begint is gebaseerd op een Gm7 akkoord en combineert een hammer-on en een neerwaartse sweep over het akkoord. Haynes gebruikt graag snelle licks als deze omdat ze zo energiek zijn, terwijl hij toch de frasering van zijn blueshelden kan blijven gebruiken. Zorg er bij het opdrukken van snaren voor dat je dat met zoveel mogelijk vingers ondersteunt om zo de bedoelde toonhoogte ook echt te raken. Haynes kiest vaak voor een combinatie van hals- en brug-element en daarom is zijn sound zo warm maar toch duidelijk. Draai medium gain in je versterker, met wat extra hoog en midden, en voeg vervolgens reverb toe.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4

JAIRUS MOZEE

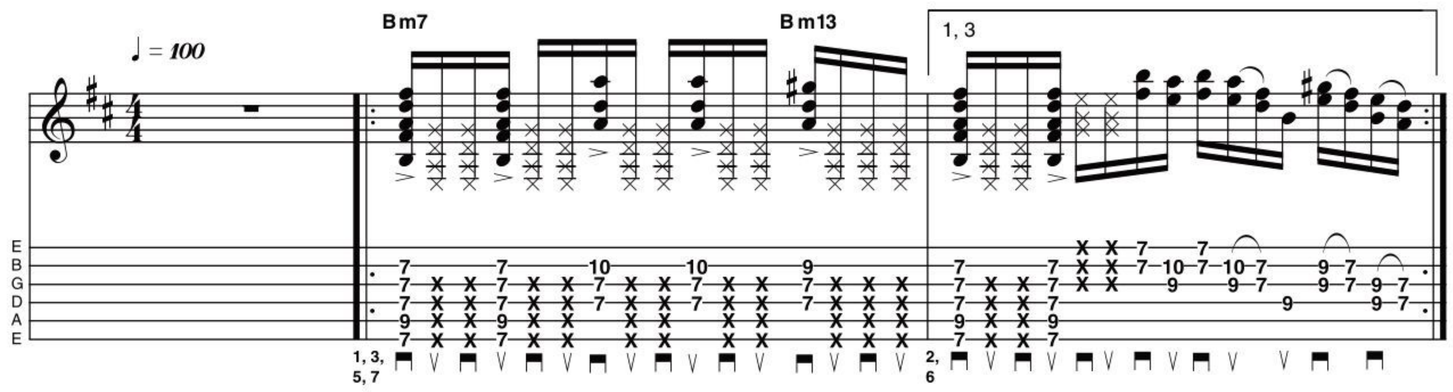

In deze zestiendengroove over Bm7 en Bm13 akkoorden fungeren de pentatonische tweeklanken als meerstemmige solofrases. Druk beide tonen even hard in en demp de hogere snaren af met de onderkant van je linker wijsvinger, terwijl je de lagere snaren afdempt met je vingertoppen. Deze sound krijg je met je halselement terwijl je de toonregelaar van je gitaar een stukje terugdraait. Stel je versterker in op een clean geluid en gebruik een compressor (als je die hebt) om alle noten ongeveer even hard te maken. Daardoor komen de nuances van deze groove beter naar voren.

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4 JAIRUS MOZEE (VERVOLG)

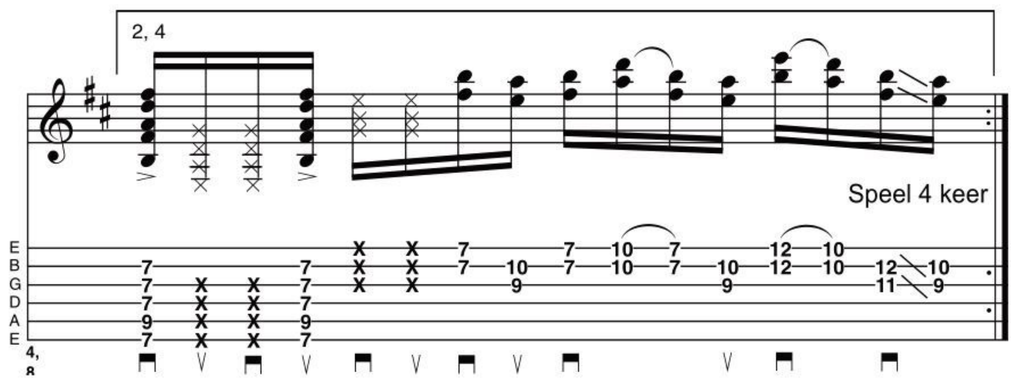

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5 LEE RITENOUR

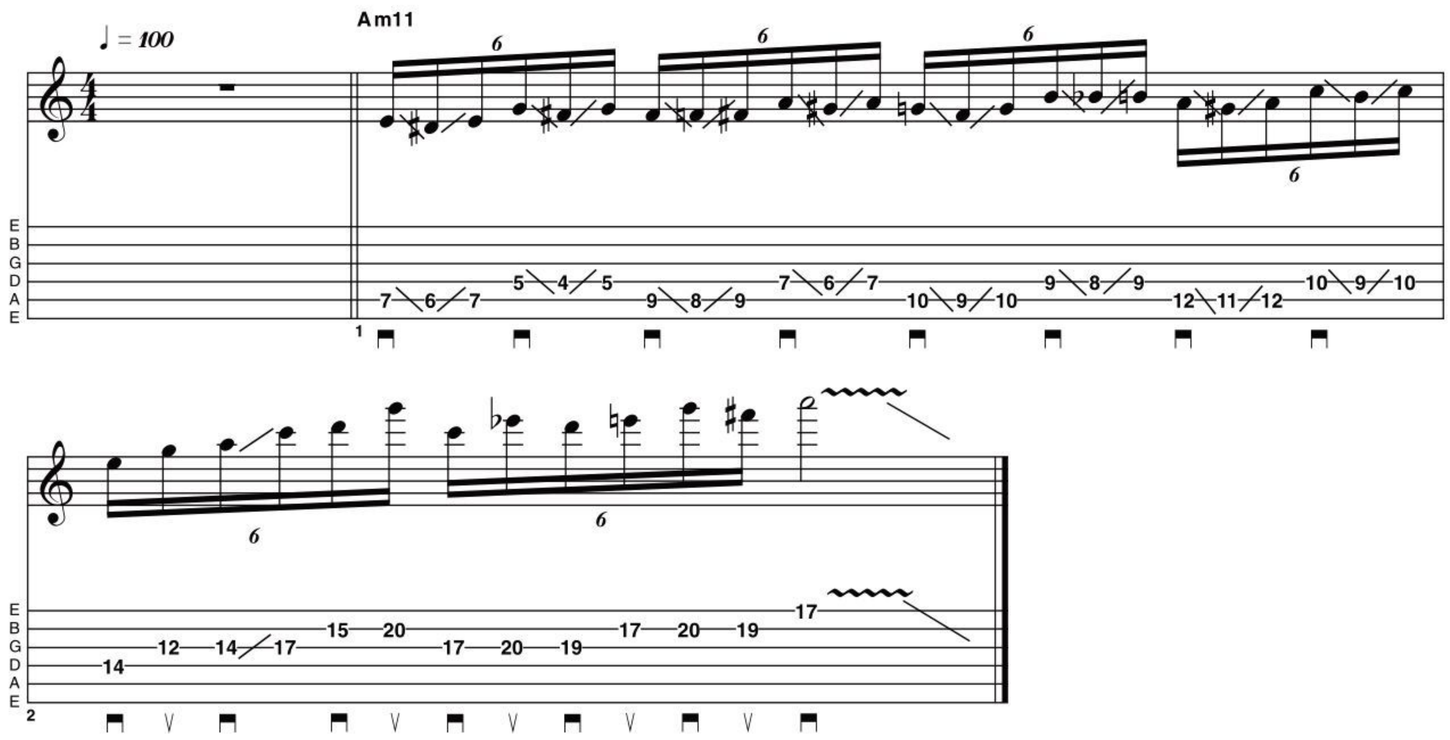

Deze lick in A dorisch begint met een stijgende beweging in tertsen over de vijfde en vierde snaar. Dat klinkt spannend omdat elke toon een vakje naar beneden en weer terug geschoven wordt. Daardoor krijgt deze eenvoudige sequens spanning, oplossing en chromatische kleur mee. Oefen dit langzaam en zorg ervoor dat alle tonen duidelijk hoorbaar zijn terwijl je steeds hoger de hals op gaat. Heb je de sequens eenmaal in de vingers, voer dan het tempo op. Speel dit op je halselement en draai flink wat gain in je versterker. Maak de sound af met chorus en reverb.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6 JOEL HOEKSTRA

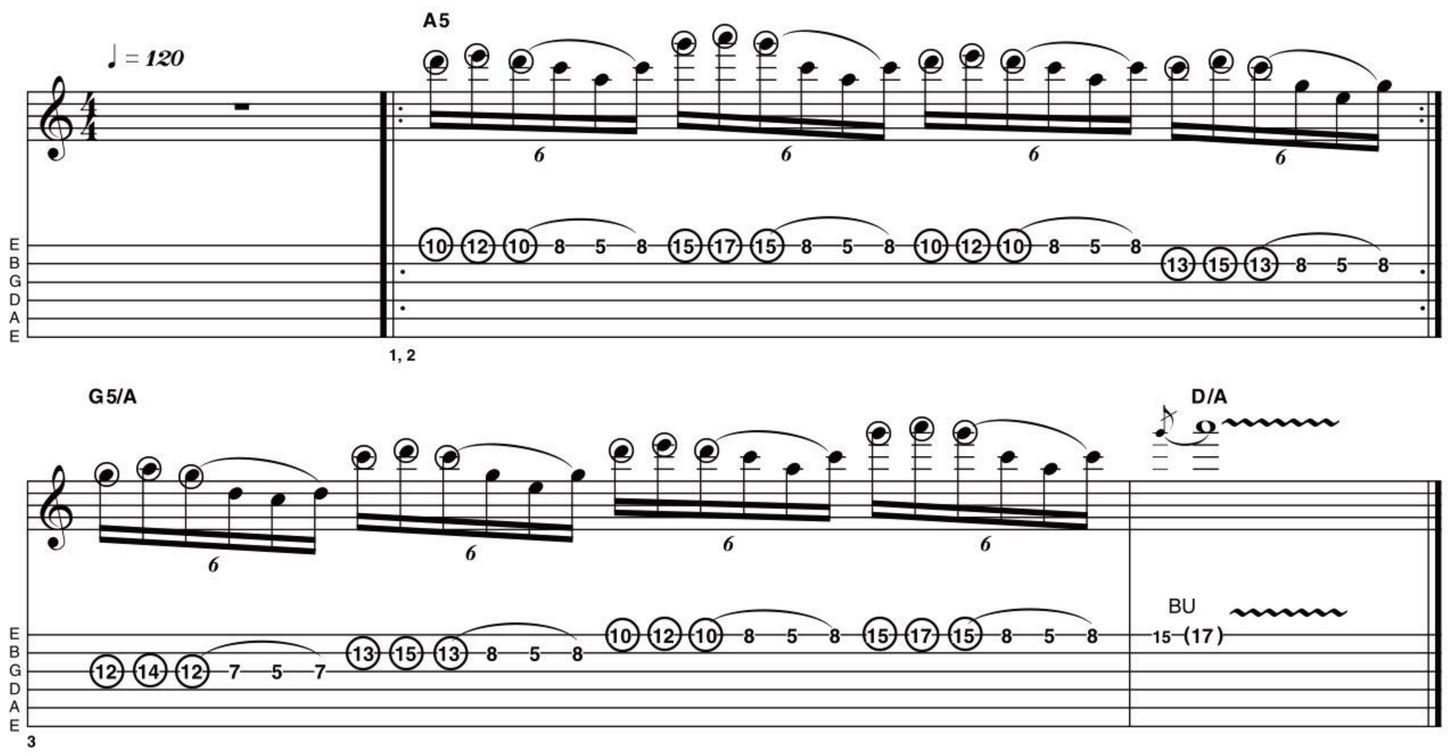

In deze lick spelen we intervallen uit A mineurpentatonisch met een combinatie van onze linker- en rechterhand op de hals, vandaar dat de toonsafstanden zo groot kunnen zijn. Het tappen van de eerste en derde noot van de sequens doe je met je rechter wijsvinger en je gebruikt je rechter middelvinger voor elke tweede noot. Dit soort licks klinkt vaak duidelijker als je iedere toon opnieuw tapt en geen gebruik maakt van pull-offs of hammer-ons met je rechterhand. Je zult zien dat elke toon dan veel krachtiger doorkomt. Speel dit met je brugpickup, met veel gain en een beetje reverb.

IN DE BU

01

02

03

04

05

Adverteren op deze pagina?
Bel of mail Ollie Schmitz:
020 675 5308
ollie@k18.nl

06

07

08

URT

09

15

10

16

11

17

12

18

13
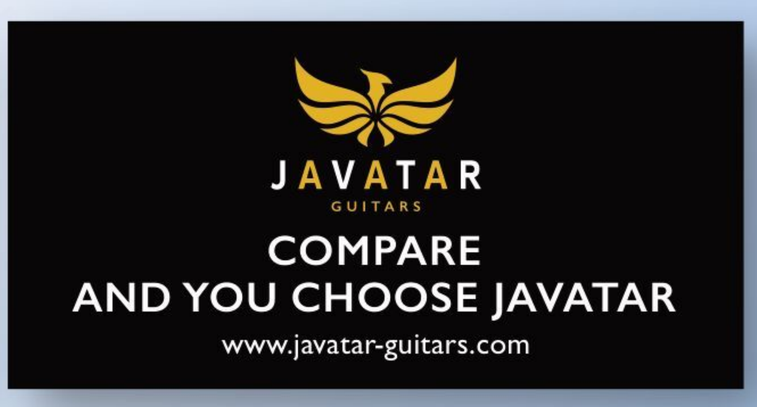
19

14

20

AQUARIUM SESSIONS

-MINICONCERTEN
-INTERVIEWS
-TUTORIALS
-EN MEER.

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

YouTube

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam. Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

StageCoach Sessions

Videoseries voor muzikanten

Dr. Jordan Institute *Nicole Jordan, Mark Tuinstra, Stefan Kruger en Sean Fasciani*

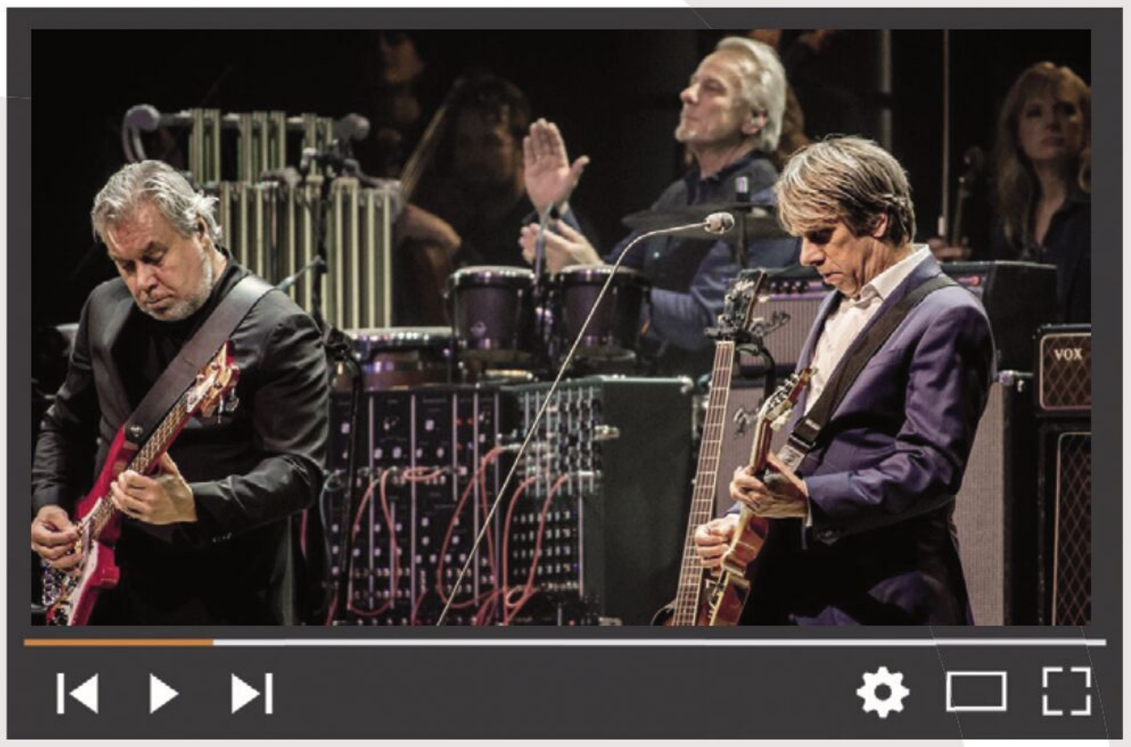

Jac Bico *Gitaarsounds van The Beatles*

Rory Ronde *Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions*

Reinier Voet *Akoestische gitaar in jazz*

BJ Baartmans, Sjoerd van Bommel *The Space Age Travellers*

Richard van Bergen en JJ Goossens van Richville *Blues & roots*

Jesús Hernández & Jan-Luc van Eendenburg *Buena Vista Cuba*

Jerôme Hol *Trio-performances en workshop fusion*

Jay-P *Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar*

Check ***Musicmaker.nl, Gitarist.nl, Slagwerkkrant.nl, DeBassist.nl, Interface.nl***

Music maker lijfblad voor muzikanten · Gitarist · Slagwerk Krant · De Bassist Kwartaalblad voor bassisten · Interface

StageCoach Sessions is een productie van ***Macho Brand Music Video Productions*** *in samenwerking met* ***Keijser 18 Mediaproducties***

Gitarist | Events

Er komen weer mooie gitaar-events aan vanaf september: Guitar Summit in Mannheim in september en Amsterdam Guitar Heaven in november!

Guitar Summit
9-11 september 2022 in Mannheim

Tom Quale

De Guitar Summit in Mannheim is binnen een paar jaar uitgegroeid tot de grootste gitaarshow van Europa. In 2022 zijn we met Gitarist en onze collega's van De Bassist voor het eerst partner van deze beurs.

Wat kan je verwachten?
• Beurs met gitaren, bassen, amps en effecten
• Academy & Workshops • Electric & Acoustic Parties • Amp World - Boutique Area – Pedalshow
• D.I.Y. • Flea Market
We bezochten eerder deze werkelijk geweldige show met meer dan 100 masterclasses, 248 standhouders, 473 merken en twee concertavonden. Ondanks die veelheid bleef de sfeer gemoedelijk en intiem. Komende herfst zullen we er met ons hele team aanwezig zijn!

Je kan masterclasses verwachten van • MARTIN MILLER & Session Band • GUS G. • TIMO SOMERS • KINGA GLYK • KEITH MERROW • CHRIS BUCK • HENRIK FREISCHLADER & Band • JON GOMM • TOM QUAYLE • JULIA HOFER • REMCO HENDRIKS • MARCUS DEML • THOMAS BLUG • MICHAEL SAGMEISTER • KFIR OCHAION • ALEX LOFOCO • JANEK PENTZ • PERFECTO DE CASTRO • JANEK PENTZ • SOPHIE CHASSÉE • BILLY WATMAN • MAGDALENA KOWALCZYK • PHILIPP ADAM en vele anderen.

Let wel: Mannheim is vanaf Utrecht nog geen 4 uur met de trein, zonder overstap, en de Rosengarten is

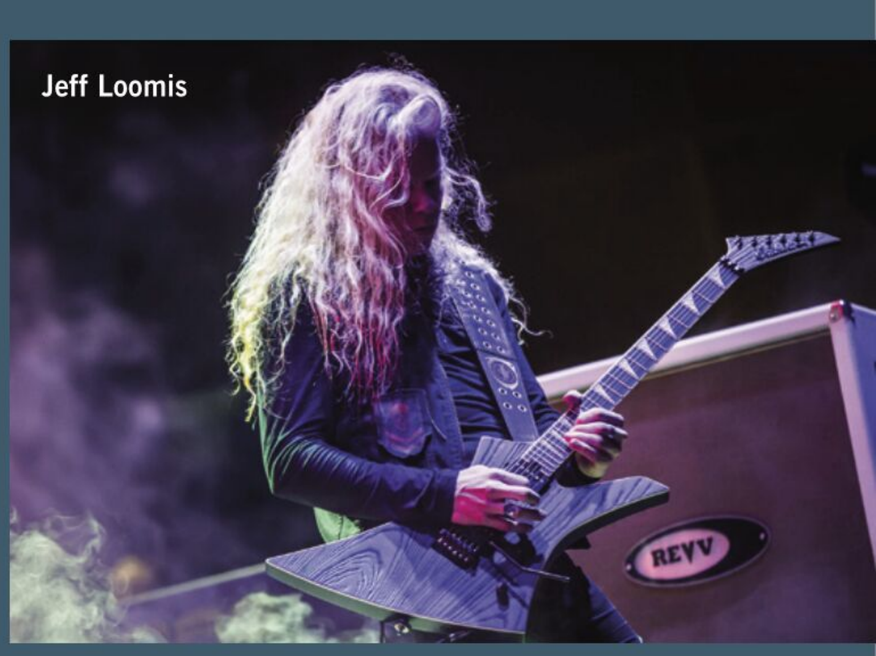
Jeff Loomis

op loopafstand van het station. Met de auto is het een kleine 5 uur rijden (en vanaf Maastricht is het 3½ uur).
Dagticket € 29,-, 3-dagen ticket € 39,-

9-11 september, Guitar Summit, Rosengarten, Mannheim
gitarist.nl/events

Amsterdam Guitar Heaven
zaterdag 26 november, Q-Factory

De editie Amsterdam Guitar Heaven 2021 was fantastisch. Zinderende workshops voor gitaar en bas, een goed gevulde Gearshow Gitaar & Bas en een mooi slotconcert. Zet de datum van de komende editie vast in je agenda: zaterdag 26 november!

We organiseren deze dag samen met onze collega's van De Bassist, Guitar Matrix, Gitaarschool Nederland en EGTA.
zaterdag 26 november, Amsterdam Guitar Heaven, Q-Factory, Amsterdam
gitarist.nl/events

Neem nu een abonnement op Gitarist

En krijg korting **plus** een **Ernie Ball**

Hyper Slinky snarenset

In het jaar dat Ernie Ball 60 jaar bestaat wordt hun populaire serie Slinky snaren uitgebreid met vier sets voor elektrisch gitaar, waaronder de Hyper Slinky. Dat setje krijg je cadeau als je nu een abonnement neemt. Bovendien krijg je € 8,- introductiekorting. Deze actie loopt tot 18 augustus 2022.

Rick Beato wees er in een van de video's op zijn populaire Youtube-kanaal op dat dunnere snaren beter klinken voor rockgitaar. Wil je dat uitproberen dan biedt Ernie Ball je de kans met het Hyper Slinky setje, of voluit, de Hyper Slinky Nickel Wound Electric Guitar Strings – 8-42 Gauge (8,11,14, 24w, 32, 42). Ze laten je licht en snel spelen met iets minder spanning op de bovenste snaren.

Meer info: **ernieball.com/guitar-strings**

Als je nu een jaarabonnement neemt is het setje Ernie Ball Hyper Slinky's van jou*! Het jaarabonnement (12 edities) kost normaal gesproken € 69,90, maar we geven je ook nog eens € 8,- introductiekorting als je vóór 18 augustus een abonnement neemt. * Zolang de voorraad strekt en actie loopt tot 18 augustus.

Ga naar muziekmagazines.nl/gitarist en kies voor 'jaarabonnement met introductiekorting'.

Natuurlijk hebben we ook nog allerlei andere abonnementsmogelijkheden!

- Proefabonnement 2 nummer € 12,50
- Jaarabonnement met keuze uit 8 mooie welkomstcadeaus!
- Tweejaarabonnement met hoge introductiekorting

Alles te bekijken op Muziekmagazines.nl!

muziekmagazines.nl/gitarist
of bel 020 675 5308.

MIJN GITAARWERELD

Jeff ‘Skunk’ Baxter

De Steely Dan- en Doobie Brothers-legende speelde met iedereen die de afgelopen vijftig jaar iets voorstelde, en had daarnaast nog tijd om een gitaarsynth en een multi-effectpedaal te ontwerpen. Onlangs bracht de 73-jarige Jeff ‘Skunk’ Baxter zijn eerste soloalbum uit, ‘Speed Of Heat’. tekst **Henry Yates** & **Jamie Dickson** foto's **Jimmy Steinfelt**

Mijn nieuwe album was bedoeld om mezelf als gitarist weer te leren kennen. Dat was nodig omdat ik heel veel in dienst van anderen heb gespeeld. Het zou een instrumentaal album worden, tot mijn vrienden me overhaalden om ook te gaan zingen. Met de nieuwe versies van twee beroemde Steely Dan-songs, *Do It Again* en *My Old School*, heb ik nog het meeste plezier gehad.

Voor het album heb ik een Boss ME-5 multi-effectpedaal gebruikt, dat ik mede heb ontworpen, en een Roland G-5 (*VG*) Stratocaster waar ik de nodige ideeën voor heb aangeleverd. Die is gebaseerd op de Mexicaanse Strat. Ik verander bijna altijd de pickups van mijn gitaren en heb zelfs elementen gewonden op de naaimachine van mijn moeder. Maar de pickups van de Roland bevallen me.

De gitaren die voor mij persoonlijk het meest hebben betekend, zijn de Strat die ik op *My Old School* heb gebruikt, en mijn Tele met de ‘Skunk-o-sonic’ pickups. De vreemdste is waarschijnlijk de Burns Bison die ik voor 35 dollar kocht bij Guitar Centre en direct gebruikte voor Donna Summers *Hot Stuff*. Favoriet van dit moment is de plexiglas Strat/gitaarsynth die Roland voor me heeft gebouwd.

Britse muziek is interessant. Gitaristen als Eric Clapton, Jeff Beck en zelfs Hank Marvin - die ik zeer bewonder - waren in feite studenten die naar Amerikaanse muziek luisterden. In een periode waarin onze popmuziek te veel pop was en te weinig muziek, lieten de Britten ons weer kennis maken met onze eigen bluesmuzikanten als Lightnin’ Hopkins en Muddy Waters, en daar ben ik ze nog steeds dankbaar voor.

Ik denk dat Denny Dias mijn favoriete ‘andere’ gitarist van Steely Dan was. Denny studeerde continu en had tegelijkertijd heel veel gevoel in zijn spel. Hij was sessiegitarist, net als ik, en kon goed luisteren. Alle goede studiomuzikanten luisteren voor ze gaan spelen. Dat creëert een speelveld waarin ruimte is voor iedereen. Ik heb niets met mensen die constant aan het woord of aan het spelen zijn.

Er zijn talloze songs waarop een sessiegitarist een formidabele solo speelt en vervolgens niet eens op de hoes vermeld wordt. Dat is ons lot, als studioratten. Voorbeeld? *Doctor My Eyes* van Jackson Browne, met een solo van Jesse Ed Davis. Jesse Ed speelde ook de ultieme bluessolo op Taj Mahals track *Leaving Trunk*. Nog zo’n onbekende held is Don Rich, gitarist van Buck Owens & The Buckaroos: dé perfecte Telecaster-sound.

Gitarist Adverteerdersindex

Algam	51	Key Music	60
De Bassist	66	Lefty Guitars	60
De Snaar	60	Lord Of The Strings	60
Diamond Guitars	60	Mainstreet	60
Digitech	17	Musicmaker	52
Dijkman	60	Muziekmagazines.nl	18
Fender	68	North End Music	60
Gitaarschool Apeldoorn	60	PRS	33
Gitaarschool Nederland	52	Sacksioni	60
Gitaarshop Heemstede	60	Savarez	13
Gretsch	03	StageCoach Sessions	62
Guitar Shop Delft	60	Star's Music	25/60
Guitar Summit	26	The Music Alliance	08
Guitarshop Apeldoorn	60	Thomann	20/21
Homestead	60/66	TFOA	39/60
Hoshino	02	Van De Moer Instrumenten	60
Jackson	67	Voerman & Meyer	15
Kees Dee	60		

MJ SERIES
MADE IN JAPAN

• DINKY™ DKR ICE BLUE METALLIC •

Jackson®

JACKSONGUITARS.COM

©2021 JCMI. All Rights Reserved. JACKSON® and DINKY™ are trademarks of Jackson/Charvel Manufacturing, Inc. and/or its affiliates, registered in the US and other countries.

Squier®
BY FENDER

THE 40TH ANNIVERSARY COLLECTION

GOLD EDITION

©2022 FMIC. All Rights Reserved. FENDER (standard and in stylized form), SQUIER, and the distinctive headstock shapes commonly found on FENDER® instruments are trademarks of Fender Musical Instruments Corporation and/or its affiliates, registered in the U.S. and other countries.